

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛЮТОГО 2005 РОКУ

ЧИСЛО 5

VOL. CXII

FRIDAY, FEBRUARY 4, 2005

No. 5

„Помаранчеву революцію” рятувала не лише СБУ...

У ч. 3 (з 21 січня) „Свобода” вмістила переклад статті С. Дж. Чайверса „Як українські розвідники змінили долю країни”, яку 17 січня надрукував „The New York Times”. Продовжує цю тему, збагачуючи її новими фактами, відомий британський журналіст Том Манголд. Відвідавши Київ, він надрукував в австралійській газеті „The Age” дослідження, присвячене ролі закордонних спецслужб в українській „помаранчевій революції”. 1 лютого зміст його статті переказало у своїй україномовній програмі Радіо „Свобода”. Нижче пропонуємо читачам найхарактерніші уривки з цього коментаря.

ПРАГА. – Згідно з розслідуванням відомого британського журналіста, виявляється, що і західні спецслужби не стояли осторонь подій.

На думку Тома Манголда, саме завдяки скоординованим зусиллям СБУ, української військової розвідки, ЦРУ та МІБ, тобто британської зовнішньої розвідки, вдалося попередити збройний конфлікт, який міг виникнути в Україні через бажання деяких скорумпованих політиків та гангстерів украсти перемогу в народного обранця на найважливіших виборах за останні 20 років.

Проте розпочалося все з російських спецслужб, до яких, на думку Тома Манголда, тягнеться нитка розслідування отруєння тоді ще основного претендента на президентську посаду, а нині Президента України Віктора Ющенка. Його, як з'ясовується, намагалися отруїти декілька разів впродовж місяця і використовували для цього не одну, а дві смертельні речовини.

Останню смертельну дозу отрути, розміром з макове зернятко, Віктор Ющенко, як вважає британський журналіст, отримав 5 вересня під час вечері з генералом СБУ Ігорем Сметшом та його заступником Володимиром Сацюком. За даними Тома Манголда, Сметшко не підозрював про змову. В ній зізналися кухар та кельнер, які готували та подавали вечерю. Вони, як важливі свідки, були вивезені з країни людьми Віктора Ющенка.

В інтерв'ю британському журналістові професор Микола Полішук, член спеціальної комісії Верховної Ради з розслідування цієї справи, сказав, що плян був – дати смертельну дозу для того, щоб Ющенко помер на другий день. І його поховали б ще до того, як розтин міг би засвідчити присутність діоксину та іншої отрути – ендотоксину. Тільки те, що Ющенко вирвав по дорозі додому, врятувало йому життя, вважає професор Полішук.

Те, що у Києві не готувалися до чесних виборів, у Вашингтоні та Лондоні зрозуміли набагато раніше. Обидві столиці повторювали лише одне: ми не масмо улюбленців серед кандидатів, але нас хвилює законність виборів. Всередині літа вони дали зрозуміти президентові Леонідові Кучмі, якого до того часу вже підозрювали у багатьох брудних справах, та його соратнику Вікторові Медведчуку, що спроби фальсифікацій матимуть погані наслідки.

Для того, щоб у Києві зрозуміли, що розмова серйозна, один з підприємців, близьких до Л.

(Закінчення на стор. 19)

Ірак: перемога демократії над тероризмом

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У неділю, 30 січня, в Іраку відбулися перші за останні 50 років багатопартійні загальні вибори. Посилені заходи безпеки не змогли повністю запобігти хвилі насильства, яка прокотилася в цей день по країні: під час голосування в різних місцях загинуло близько 40 осіб, десятки поранено.

За оцінкою виборчої комісії Іраку, проголосувало близько 8 мільйонів іракців – понад 72 відсотки від зареєстрованих виборців. Попередні результати, як очікується, буде оголошено до кінця цього тижня, а остаточні – не раніше, ніж через 10 днів.

Громадяни Іраку, що досягли на 31 грудня 2004 року 18-річного віку, обирали перехідну Національну асамблею (парламент), місцеві ради 18 провінцій, а курди, що проживають на півночі країни, ще й парламент Курдистану.

За першими попередніми даними, серед політичних об'єднань перед ведуть „Об'єднаний альянс Іраку”, „Іракський список” і „Альянс Курдистану”. В „Об'єднаний альянс Іраку” входять великі та дрібні шіїтські угруповання. У складі коаліції є також „Іслямська партія Даваа” віцепрезидента Ібрагіма Джафарі та „Іракський національний конгрес” Ахмеда Чалабі. „Аль-Іракія” – блок прем'єр-міністра Іяда Алаві. До цього списку входять як члени теперішнього уряду, так і представники відомих у країні кланів. „Альянс Курдистану” об'єднав найвідоміші курдські партії, зокрема „Народний союз Курдистану” Джалілія аль-Талабани та „Демократичну партію Курдистану” Масуда Барзані.

Голова перехідного уряду Іраку Іяд Алаві сказав, що ці перші демократичні вибори переконливо засвідчили, що терористи зазнають поразки, бо Ірак вступив у нову фазу своєї істо-

рії. І. Алаві закликав громади Іраку залишити в минулому свої поділи і працювати разом. Він готовий розпочати переговори, щоб забезпечити представництво у новому уряді всіх іракців.

Радники ООН з питань виборів підкреслюють, що хоч називати точні цифри ще зарано, все ж у переважно суннітських районах, де антиамериканські настрої найсильніші, активність виборців була вищою, ніж очікувалося.

Разом з тим спостерігачі зазначають, що ця активність дуже істотно відрізнялася в залежності від того, де проходили вибори. Масовість була вищою в регіонах з шіїтським населенням і в курдських районах, де навіть час голосування було продовжено, щоб дати можливість людям, які стояли в чергах на виборчі дільниці, віддати свої голоси. Проте там, де живуть мусульмани-сунніти, картина була іншою: багато виборчих дільниць було зачинено, а на діючих особливої активності не спостерігалось.

За даними соціологів, 76 відсотків арабів-сунітів, які живуть в Іраку, заявили перед виборами, що „ні в якому випадку не будуть голосувати”. І тільки 9 відсотків з них підтвердили готовність прийти на виборчі дільниці. Тому є підозра, що незадоволені результатами виборів суніти можуть стати опорою для бойовиків. Адже за Садама Гусейна в політичному житті Іраку домінували представники саме сунітської громади. Від активності сунітів на виборах залежить, чи вдасться за підсумками голосування зформувати уряд, який представлятиме інтереси всіх іракців.

За 275 місць в іракській перехідній Національній асамблеї, яка має прийняти нову кон-

(Закінчення на стор. 4)

Донецьк вартий шампанського!

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Пора сказати щось гарного про Донецьк – так, той самий Донецьк, який протягом довгої президентської передвиборної кампанії вособлювали кандидат Віктор Янукович і його прибічники, знані просто як „донецькі”.

А про Донецьк є що доброго сказати. Насамперед треба поздоровити Міжнародну Асоціацію Українців (МАУ), яка пару років тому вирішила провести свій черговий з'їзд, у червні цього року, саме в Донецьку. Таким чином влітку, коли там завітуть троянди, до цього „російського” міста з'їдуться українці всього світу. А серед світових українців є й азійці, латино- і північно-американці, прерізні європейці, в додатку до діаспорних і місцевих етнічних українців.

Але те, що науковці з МАУ вирішили зібратись у Донецьку, не таке вже й дивне, адже в цьому місті діють потужні вищі наукові заклади: Донецький державний технічний університет, науковці якого винайшли систему пасивної радіолокації „Кольчуга”, та Донецький університет, знаний за свій вищої ліги філологічний факультет. Та й донецький балет, яким керує Вадим Писарєв, не один раз збирав похвали під час гастролей по Америці.

Недавно українські гасстри масової інформації заговорили про українську греко-католицьку церкву Покрова Пресвятої Богоро-

диці в Донецьку. Парафія заснована в 1989 році, храм почали будувати десять років тому. Але ЗМІ зацікавились церквою саме тепер, бо у 2000 році парох церкви вирішив намалювати ікону Матері Божої, яка опікується цілим Донбасом. На іконі, біля ніг Богоматері, за старими звичаями, зображені провідні особи регіону – металурги, шахтарі, лікарі, єпископи різних конфесій і політичні діячі, в тому числі Віктор Янукович, який тоді був „губернатором” Донецької області. І хоч у службових приміщеннях вже зникли портрети колишнього прем'єр-міністра Януковича, у греко-католицькій церкві в Донецьку ніхто не думає „попраляти” ікону.

„Здавна існувала традиція, що на іконах Покрова Пресвятої Богородиці були зображені українські гетьмани.... І простий люд також стояв під покровом ... і тут немає нічого дивного, бо була така традиція”, – пояснив кореспондентці газети „Україна молода” Павліні Куш Донецько-Харківський екзарх Владика Степан Менек. А одна з парафіянок сказала: „Божя Мати не дивиться, чи це Янукович, чи це Рибак (тодішній голова міста Володимир Рибак також зображений на іконі), чи це Іванов та Петров. Це людина. У Божих очах це є людська душа... І Мати Божя всіх-всіх бере під свій покров. А Янукович – також Божя дитина”. Ця непомітна церковця в „російському” До-

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Дж. Буш порушує українське питання

ВАШІНГТОН. – Сполучені Штати Америки задоволені першими контактами з новим українським керівництвом і посилять допомогу для розвитку демократії в Україні. Про це повідомив 31 січня директор відділу держав Східної і Центральної Європи Ради національної безпеки США Деймон Вілсон. За його словами, адміністрація Дж. Буша усвідомлює важливість посилення співробітництва з Україною, а тому планує збільшити фінансування проєктів щодо розвитку демократії в Україні, проведення парламентських виборів, підтримки громадянського суспільства і незалежних засобів масової інформації, а також програм обміну студентами імені сенатора Маски. Українське питання також включене до порядку денного переговорів президента Дж. Буша з провідниками європейських держав у лютому.

Конгрес США зобов'язався підтримувати Україну

ВАШІНГТОН. – 26 січня Конгрес США ухвалив резолюцію, в якій зобов'язався підтримувати Україну на шляху побудови демократичного суспільства. У резолюції, ухваленій Палатою представників, наголошується, що тепер двосторонні американсько-українські зв'язки зміцнюються і Конгрес США зобов'язується сприяти створенню в Україні вільної і повністю відкритої демократичної системи, ефективної економіки і вільного ринку. У документі зазначається, що США неухильно підтримуватимуть Україну, її незалежність і територіальну цілісність, а також допомагатимуть інтеграції української держави в міжнародне демократичне співтовариство. Експерти вважають, що наступним кроком Конгресу має бути скасування поправки Джексона-Веніка і надання Україні статусу держави найбільшого сприяння в торгівлі.

Сьома сесія Верховної Ради розгляне 750 питань

КИЇВ. – 1 лютого відкрилася сьома сесія Верховної Ради четвертого скликання, яка триватиме до середини липня. У проєкт порядку ден-

ного сьомої сесії внесено понад 750 питань, серед них – питання про затвердження кандидатури прем'єр-міністра України. Присягу народного депутата України прийняла Олена Бондаренко, яка зайняла у Верховній Раді місце В. Ющенка, оскільки він склав депутатські повноваження у зв'язку з обранням на посаду Президента України. Скоротилися фракція „Регіони України“, група „Центр“. За станом на 1 лютого чисельність 14 парламентських фракцій і депутатських груп така: „Наша Україна“ – 101 депутат, КПУ – 59, „Регіони України“ – 54, НАПУ – 33, СДПУ(о) – 27, „Єдина Україна“ – 22, СПУ – 21, БЮТ – 19, „Союз“ – 15, ТУ-НДП – 14, „Демократична Україна“ – 14, „Воля народу“ – 14, „Демініціятиви“ – 13, „Центр“ – 12. Позафракційними залишаються 32 з 450 депутатів.

Важливі зустрічі в Польщі

КРАКІВ. – 26 січня в Кракові В. Ющенко зустрівся з президентом Польщі Олександром Кваснєвським і віце-президентом США Діком Чейні, з польським прем'єром Марекком Белкою, з президентом Ізраїлю Моше Кацавом. На спільну прес-конференцію з В. Ющенко Д. Чейні з'явився в помаранчевій краватці. В. Ющенко запросив американського віце-президента відвідати Україну і висловив надію, що нові україно-американські взаємини будуть мати перспективний і результативний характер. Д. Чейні назвав В. Ющенка союзником США в боротьбі за свободу. Питання завершення Року Польщі в Україні й оголошення Року України в Польщі було одним з основних на зустрічі українського і польського президентів. Співрозмовники обговорили низку гуманітарних і торгово-економічних питань, зокрема питання функціонування нафтопроводу „Одеса-Броди“ і залучення взаємних інвестицій на польські й українські ринки. На початку зустрічі польська сторона подарувала Україні мільйон карбованців, надрукованих урядом гетьмана Павла Скоропадського в 1919 році, які були знайдені в Краківському архіві. На зустрічі з президентом Ізраїлю Моше Кацавом В. Ющенко підкреслив, що за його президентства „сврейського питання“ в Україні не буде. Президент України не сприймає ксенофобії й антисемітизму у будь-яких

проявах. В. Ющенко у Польщі провів короткі переговори із провідниками Бельгії, Люксембургу, Голландії, Норвегії, Франції та Чехії.

Л. Кучма одержав матеріальне утримання

КИЇВ. – Колишній Президент України Леонід Кучма, повідомив „П'ятий канал“, за розпорядженням Кабінету міністрів України від 19 січня одержав матеріальне утримання. Крім того, йому в довічне користування передано державну дачу з обслуговуванням і охороною. Згідно з розпорядженням, на нього працюватимуть один радник і два помічники, у нього будуть два авта і чотири водії, один кухар, дві покоївки і два офіціанти. Все це буде утримуватися за рахунок держави.

Оприлюднено списки осіб, які мали отримати ділянки в Пущі-Водиці

КИЇВ. – 31 січня народний депутат України Володимир Бондаренко та депутат Київської міської ради Віктор Іванченко оприлюднили списки осіб, які за рішеннями Київської ради мали отримати земельні ділянки у Пущі-Водиці під Києвом. За словами В. Іванченка, інформація Київського міського голови Олександра Омельченка від 26 січня про те, що „не було ніякої таємниці у пофамільних списках“ і що у списках „немає жодного чиновника Київської міської адміністрації, жодного працівника районної ради, жодного депутата Київської ради“, є неправдою. Серед оприлюднених прізвищ у списку є ряд начальників головних управлінь адміністрації. 90 відсотків заяв були написані в період з 1 по 15 листопада 2004 року, коли всім розповідали, що переміг на президентських виборах В. Янукович. Зокрема лісові ділянки отримали народний депутат Степан Гавриш, представник Л. Кучми у парламенті Олександр Задорожній, перший заступник голови Служби безпеки України Володимир Сашук, міністер транспорту і зв'язку України Георгій Кірта, довірена особа В. Януковича Раїса Богатирьова, міністер внутрішніх справ Микола Білоконь, голова Черкаської обласної адміністрації Вадим Льошенко, міський голова Полтави Анатолій Кукоба. Київська рада передала землі чиновникам у приватну власність та оренду на 49 років для будівництва будинків, гаражів, а також для індивідуального садівництва. Список громадян, які отримали ділянки, Київська рада не розголошувала. 27 січня 2005 р. Київська міська рада на своїй сесії прийняла рішення призупинити передавання у власність земель в Пущі-Водиці.

В Україні закрито справи проти Ю. Тимошенко

КИЇВ. – Генеральна прокуратура України повідомила 31 січня про закриття всіх карних справ проти Юлії Тимошенко та членів її родини, а також всіх керівників корпорації „Єдині енергетичні системи України“ за відсутністю складу злочину в її діях. Щодо заяви Генерального прокурора Росії, який повідомив, що ордер на затримання Юлії Тимошенко залишається чинним і справу проти неї не закрито, Генеральний прокурор України С. Піскун зауважив, що в Росії закрито справу проти представників міністерства оборони, яких звинувачували у хабарництві, а Ю. Тимошенко є лише епізодом у цій справі.

Обличчя В. Ющенка прийде до норми

КИЇВ. – Обличчя Президента України В. Ющенка цілковито прийде до норми за кілька місяців, заявив 26 січня професор Микола Корпан, який лікував В. Ющенка в австрійській клініці „Рудольфінергавс“. Лікар сказав, що В. Ющенко є повністю здоровою людиною, і його психічному і фізичному здоров'ю ніщо не загрожує, хоча вересень і жовтень минулого року були найважчими для В. Ющенка і лікарів.

За повідомленнями інформаційних агентств

Померла 87-річна мати Віктора Ющенка

КИЇВ. – У понеділок, 31 січня, на 88-му році життя, після важкої тривалої хвороби померла Варвара Ющенко, мати Віктора Ющенка. У Володимирському соборі, в Києві, відбулося відспівування покійної. Поховали Варвару Ющенко у рідній Хоружівці, на сільському цвинтарі, поряд з могилою її чоловіка Андрія. Варвара Ющенко народилася 27 листопада 1918 року. Все життя працювала вчителем математики у Хоружівці. Виховала двох синів, мала сімох онуків, трьох правнуків. Завжди мала велику повагу від односельчан. Мати В. Ющенка говорила, що її життєвим кредо було: „Навчився ходити – починай робити“.

В. Ющенко із своєю матір'ю 3 липня 2004 р. в батьківському будинку в с. Хоружівці. Фото:УНІАН

Останні кілька місяців Варвара Тимофіївна провела в лікарні у Києві. 31 січня на українському телеканалі „УТ-1“ було показано документальний фільм „Варвара Ющенко із Хоружівки“, який зняла студія „Україна: історії і долі“, у 2003 році.

Президент України продовжує отримувати співчуття з приводу смерті матері. Їх надіслали секретар Собору єпископів УПЦ в США Архiepіскоп Антоній, члени фракції „Наша Україна“, голова Верховної Ради Володимир Литвин, президент Росії В. Путін, провідник СДПУ(о) Віктор Медведчук, колишній прем'єр-міністер України, провідник Партії регіонів Віктор Янукович, Посол Росії в Україні Віктор Чорномірдин, депутати фракції Комуністичної партії України та ряд інших.

Народний депутат України Павло Мовчан сказав 31 січня у програмі радіо „Свобода“: „Це справді величезна втрата, але не треба забувати, що ця втрата спричинена тим замахом на життя, який було вчинено на Віктора Ющенка в ті дні, коли ми всі з тривогою стежили за станом його здоров'я. Найближче сприймає все, що стосується дітей, серце матері. І Віктор Ющенко згадував не один раз, що, без сумніву, вона болісно пережила це. Я вважаю, що це скоротило їй віку щонайменше на 10-15 років. У квітні минулого року ми групою депутатів були гостями матері Віктора Ющенка. Вона нас гостинно приймала, клопоталася, як кожна жінка, щедра українська душа, опікувалася гостями і переймалася дорогою, і в неї життєвого ресурсу було на 15 років щонайменше. Вона могла тішитися успіхами Президента, тішитися онуками... Але віку їй вкоротили...“.

Вшанування 60-ї річниці визволення таборів Освенцім-Бжезінка

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – У Польщі 27 січня відбулися урочисті відзначення 60-ї річниці визволення в'язнів концентраційних таборів смерті Освенцім-Бжезінка (Авшвіц-Біркенау). Керівники з 30 країн зібралися для вшанування пам'яті жертв Голокосту.

Віце-президент США Річард Чейні очолював офіційну президентську делегацію США на урочистостях з нагоди 60-ї річниці визволення Авшвіцу. До делегації входили: конгресмен Том Лантос і його дружина Анет Лантос, яка є членом Комісії Палати представників для міжнародних справ, Фред Шварц, д-р Дебора Ліпенсток, Фред Брукс, Елі Візель з дружиною та Консул США в Польщі Кен Фейрфелкс з дружиною Діаною.

В додатку до участі в офіційних церемоніях святкування, віце-президент Р. Чейні з дружиною Лине взяв участь у заході вшанування тих, що залишилися живими і є тепер громадянами США. У своєму слові він сказав: „Для мене, представника американського народу, це велика честь – бути сьогодні з вами. Цього дня у 1945 році визволено в'язнів табору смерті в Авшвіці. За колючими дротами визволителі побачили тисячі знедолених і напівмертвих в'язнів, а далі – високі мури, за котрими були „лазні“, що не були лазнями, лікарні не для лікування але для вбивств і сотні тисяч речей, які належали убитим особам. Авшвіц, як сказав один з тих, що вижили – це „найбільший цвинтар у світі без надгробників“. Історія цих таборів пригадує нам, що зло існує і його треба називати по імені та з ним боротися. Антисемітизм починається словами, але не залишається тільки на словах... а нетолерантність і ненависть треба заперечувати, поки вони перетворяться в акції жохити. Ми дивимось в майбутність з надією, і просимо Господа, щоб дав нам розум впізнавати зло у всіх його видах... і дав нам відвагу протистояти йому і ніколи більше не дозволити йому піднятися“. Крім того, віце-президент Р. Чейні зустрічався з Президентом Польщі Александром Кваснєвським, прем'єр-міністром Марек Белком і Президентом України Віктором Ющенком.

Під час зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком віце-президент Р. Чейні назвав нового Президента України союзником в боротьбі за свободу та запевнив його в підтримці з боку США. Те, що зробив В. Ющенко, викликає повагу та захоплення, заявив Д. Чейні. Він назвав В. Ющенка „союзником свободи“ і підкреслив, що Президент США Джордж Буш та американський народ будуть стояти з ним „пліч-о-пліч“.

У свою чергу, В. Ющенко підкреслив, що він має твердий намір вести свою країну шляхом лібералізації та демократизації та наголосив, що США, поряд з Росією, Евросоюзом і Польщею, були і залишаються стратегічним партнером України. За словами В. Ющенка, за останні місяці Україна стала іншою і здатна до відповідальної та ефективної політики.

Президент України в середу зустрівся також з президентом Польщі Александром Кваснєвським та президентом Ізраїлю Моше Кацавом.

Колишні в'язні нацистського табору смерті разом зі світовими провідниками взяли участь у спеціальних церемоніях. В Освенцімі

загинули понад мільйон осіб – в першу чергу євреїв з Центральної та Східної Європи, а також радянських військовополонених, українців, поляків, циганів та гомосексуалістів, яких свідомо винищували гітлерівці.

Під час церемонії в Освенцімі колишні радянські ветерани, які визволяли табір 60 років тому, зустрілися з людьми, які пережили Голокост. Також пролунали молитви за загиблих і запалено свічки. Цьогорічну церемонію називають особливо важливою для старшого віку людей, які вижили в таборі: для багатьох з них це, можливо, остання нагода взяти участь у подібному заході.

В Україні в день відзначення 60-ї річниці звільнення Освенціму просвітницький та меморіальний центр єврейської історії „Ткума“ звернув увагу на необхідність уважнішого вивчення етнокатастроф ХХ століття у школах та вищих навчальних закладах. Науковці Українського фонду історії Голокосту пропонують новий навчальний курс – „Від Голодомору до Голокосту“. На засіданні Академічної ради фонду у Києві відбулася презентація книги „Українська бібліотека Голокосту“.

Церемонії пам'яті також відбуваються у Дніпропетровську та Запоріжжі. Протягом тижня в естафеті пам'яті взяли участь львівські студенти, а також єврейські громади Донецька і Лубен. 26 січня директор центру „Ткума“ Ігор Шупак, котрий на запрошення президента Польщі Александра Кваснєвського і Верховної Ради України перебував на форумі в Освенцімі у складі української делегації, очолюваної Президентом В. Ющенком, повідомив, що відтепер дослідницька і наукова робота центру відбуватиметься під безпосереднім патронатом Віктора Ющенка. Всеукраїнський центр „Ткума“ є головною організацією з вивчення трагедії Голокосту в Україні, у Дніпропетровську має бути побудований Музей голокосту, наріжний камінь якого закладений у 2003 році. Водночас „Ткума“ вивчає і історію Голодомору, зокрема у колишньому Сталіндорфському районі області, де були єврейські села і колгоспи і де селяни-євреї разом з українцями потерпали від Голодомору. У 2000 році на Стокгольмській конференції, Віктор Ющенко сказав: „Україна з великою увагою ставиться до питання викладання історії Голокосту. Ми готові узагальнити і видати результати наших досліджень про Голокост на території України“. А виступаючи тепер в Освенцімі, В. Ющенко запевнив: „В Україні ніколи не буде ксенофобії і антисемітизму“.

Президент Росії В. Путін також відзначив, що ніхто не має права залишатися байдужим до антисемітизму, і заявив, що йому соромно за відродження антисемітизму в Росії.

Президент Франції Жак Шірак відкрив в Освенцімі меморіал 80 тисячам французів, більшість з яких були євреями, яких було вивезено до Освенціму під час німецької окупації. Жак Шірак сказав, що Франція повинна взяти на себе відповідальність за депортацію.

Президент Ізраїлю Моше Кацав сказав, що історію Голокосту не можна спотворювати.

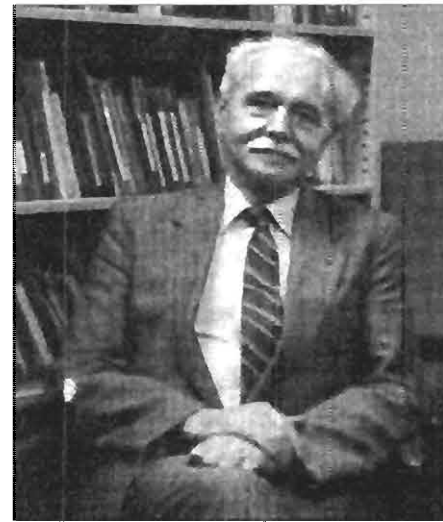
Х. В.-Ф.

Помер д-р Марко Антонович

З глибоким сумом сповіщаємо, що 28 січня завершив земний шлях д-р Марко Дмитрович Антонович, дійсний член і президент (1993–1999 рр.) Української Вільної Академії Наук у США.

М. Антонович народився 7 липня 1916 року у м. Києві. Його дід Володимир Антонович – відомий історик, професор Київського університету св. Володимира, основоположник руху так званого „хлопоманства“ і душа „Старої громади“, джерело грошових засобів для М. Драгоманова та редакційної ним „Громади“ львівського НТШ. Батько, Дмитро Антонович – історик, мистецтвознавець, засновник і директор Музею визвольної боротьби українського народу у Празі. В атмосфері високої культури і національних принципів виростав і формувався нащадок третього покоління цього заслуженого перед Україною роду. Звідси – його вроджена інтелігентність, надзвичайна скромність, шляхетність, принциповість, постійне почуття обов'язку перед Україною та повсякчасна праця для її блага. Після поразки визвольних змагань в Україні (1918–1920 рр.) родина Антоновичів емігрувала до Чехословаччини й замешкала у Празі. Там Марко Дмитрович студіював історію і літературу в Карловому університеті та УВУ. В 1942 році, успішно захистивши дисертацію „Філіпійські історії Трога-Юстіна і Скитія“, отримав академічний ступінь доктора філософії. Та все ж він не зупинився на досягнутому: в 1945 році продовжив студії з єгиптології у Мюнхенському університеті. У цьому ж році дванадцять відчайдушних українських вчених, опинившись поза межами Батьківщини, в розгромленій Німеччині, відважилися заснувати Українську Вільну Академію Наук. Серед них був і Марко Антонович, секретар першої групи новоствореної Академії, яка існувала під назвою „Група перед- та ранньої історії з допоміжними науками“.

Марко Антонович був також членом президії Українського іс-

Св. п. д-р Марко Антонович

торичного товариства і постійним його представником у Канаді. Від 1964 року, часу заснування „Українського історика“, входив до складу редакційної колегії, у 1980–83 роках був заступником редактора, а від 1983-го до 1992 року – редактором „УІ“.

Науковий авторитет доктора М. Антоновича визнаний не лише в галузі історії, а й політології, літературознавства, мистецтвознавства.

З багатющою науковою спадщиною та активів громадської діяльності особливо чільне місце посідає часопис „Розбудова держави“, редактором, активним автором і блискучим ідеологом якого був Марко Дмитрович.

У 1993–1997 роках М. Антонович був президентом Української Вільної Академії Наук у США. З його ініціативи розпочалася реорганізація архіву і бібліотеки, відредаговано ряд цінних видань, котрі заслужили високу оцінку серед наукових кіл світу й України. В галузі історіографії він був продовжувачем наукової школи і традиції свого діда Володимира Боніфатійовича і батька Дмитра Володимировича.

Посіяні Марком Антоновичем коштовні зерна добра та благочестя ніколи, як та слава України, не вмруть, не поляжуть. Вічна йому пам'ять!

Управа УВАН у США

2-3 березня: „Українські дні“ у Вашингтоні

ВАШІНГТОН, Д.К. – Українська національна інформаційна служба (УНІС), організовує 2–3 березня 2005 року „Українські дні“ у Вашингтоні. Найважливішим завданням цієї програми є донести до основних чинників формування американської політики щодо України питання, які цікавлять українську американську громаду, встановити кращі контакти з членами Конгресу та іншими посадовцями у столиці.

Зранку 2 березня відбудуться представлення членів американського уряду та недержавних організацій (НДО). Будуть порушені питання збільшення закордонної допомоги США Україні; скасування додатку Джексона-Веніка; надання Україні статусу країни з ринковою економікою та інші. Увечері 2 березня відбудеться прийняття у Посольстві України в США.

Зранку 3 березня учасники „Українських днів“ матимуть сніданок з членами Конгресового Українського Кокусу (КУК). Представники КУК обговорять питання побудови у Вашингтоні пам'ятника жертвам Голодомору-геноциду 1932–1933 років; надання федеральної хартії організації Українських американських ветеранів (УАВ); програми закордонної допомоги США Україні та статусу Постійних нормальних торговельних відносин України з США, як рівнож загальні питання українсько-американських взаємин в контексті „помаранчевої революції“. УНІС передасть всім учасникам „Українських днів“ інформаційні матеріали з тем, які обговорюватимуться.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до УНІС телефоном: (202) 547-0018 або електронною поштою: unis@ucca.org

УНІС

АМЕРИКА І СВІТ

Папа Іван Павло II скасував усі авдієнції

ВАТИКАН. – У вівторок, 1 лютого, Ватикан оголосив, що всі авдієнції Папи Івана Павла II скасовано. Причиною цього стала хвороба понтифіка. У короткому повідомленні Ватикану не вказується, у якому стані перебуває Святіший Отець. Уточнюється лише, що він зліг із застудою в неділю, 30 січня, і лікарі порадили йому відпочити. За більше ніж рік – це вперше, коли Папа пропускає офіційні зустрічі через хворобу. 2 лютого Ватикан повідомив, що Папа одужує.

Поправку Джексона-Веніка час скасувати

ВАШІНГТОН. – 28 січня Рада директорів Американської торговельної палати в Україні надіслала на адресу американських senatorів Ричарда Лугара і Карла Левіна лист, в якому висловила переконання, що скасування поправки Джексона-Веніка з Акту про торгівлю 1974 року буде тимчасовим і необхідним кроком, що сприятиме розвитку торгових взаємин з Україною. Це також заохотить керівництво і громадян України до подальших реформ в галузі економіки та демократії, наблизить Україну до світового співтовариства. Автори листа висловлюють подяку senatorам за поданий ними проєкт законодавчого акту, що забезпечить нормалізацію торговельних стосунків з Україною. Поправку Джексона-Веніка було прийнято на знак протесту проти політики Кремля, який забороняв радянським євреям емігрувати в США та Ізраїль. Відповідно до цієї поправки, Вашингтон не мав права надавати вигідні торговельні тарифи Радянському Союзові. Ця норма була поширена на незалежні держави колишнього ССРСР. Аме-

риканська торговельна палата в Україні є неурядовою неприбутковою організацією. Головною метою її є репрезентування інтересів закордонних інвесторів, що працюють в Україні, а також сприяння покращенню умов для потенційних інвесторів. На сьогоднішній день Палата нараховує понад 425 компаній, що представляють більшість найвпливовіших прямих інвесторів в Україні.

В. Ющенко та М. Саакашвілі висувають на нагороду

ВАШІНГТОН. – Американські сенатори Гіларі Клінтон і Джон МакКейн висунули президентів України і Грузії, Віктора Ющенка і Михайла Саакашвілі, на Нобелівську нагороду миру. В листі до Норвезького Нобелівського комітету сенатори відзначають історичну роль двох президентів у рухах за свободу в Грузії й Україні. „Очоливши рухи за свободу у своїх країнах, вони завоювали народну підтримку спільних цінностей демократії, особистої свободи й громадянських прав“, – говориться у листі. Сенатори Г. Клінтон і Дж. МакКейн підкреслюють, що українці й грузини мирно вирішують складні етнічні й соціальні проблеми, які в минулому загрожували єдності України й Грузії. В. Ющенко й М. Саакашвілі засвідчили відданість мирові і демократії, скидаючи авторитарні уряди. Сенатори висловили сподівання, що удостоєння президентів України і Грузії Нобелівською нагородою миру дасть надію й надхнення тим, хто прагне свободи в країнах, де її ще немає.

В Іраку розбився британський літак: десятки загиблих

БАГДАД. – У неділю, 30 січня, за 40 км на північний захід від іракської столиці розбився британ-

ський транспортний літак С-130. Ці літаки використовують там для транспортування військ, палива, боєприпасів та гуманітарної допомоги. Цей тип авіомашин є улюбленим в британських військах спеціального призначення і використовується в Іраку через його здатність приземлюватися в умовах пустелі. Уламки розкидані на значній площі. Внаслідок аварії загинули не менше 15 осіб. Офіційне повідомлення про кількість загиблих буде зроблено після уточнення всіх обставин події. С-130 летів з Багдаду в іракське місто Балад. У район катастрофи прибули гелікоптери, з яких ведеться огляд місця аварії. Покищо невідомо, який вантаж перевозив літак. Дана модифікація здатна перевозити трохи менше ста солдатів у повній амуніції. Екіпаж бойової машини складається зазвичай з чотирьох-п'яти осіб.

Вибух у центрі столиці

ДУШАНБЕ, Таджикистан. – Вранці у понеділок, 30 січня, потужний вибух пролунав перед будинком Міністерства з надзвичайних ситуацій Таджикистану. За попередніми даними, вибухнуло авто „ГАЗ-24“, начинене вибухівкою. Внаслідок вибуху одна людина загинула, чотири особи поранено. Після вибуху авто перетворилося в купу металу. Вибуховою хвилею вибило вікна на всіх трьох поверхах будинку, пошкоджено стіни, зіпсовано кілька легкових авт, які стояли поруч. Крім того, унаслідок вибуху пошкоджені електричні лінії, через що один з районів Душанбе залишився без світла. Правоохоронні органи Таджикистану не відкидають і версії терористичної акції. За словами міністра з надзвичайних ситуацій генерала Мірзо Зієєва, „швидше за все в багажнику „Волги“ було кілька десятків кілограмів вибухівки. Особистість загиблого поки що не встановлена, але передбачається, що це був водій замінованого автомобіля.

США не виключають превентивних ударів проти Ірану

ВАШІНГТОН. – США не виключають можливості, що Ізраїль застосує превентивний удар проти ядерних об'єктів Ірану. Про це заявив у понеділок, 31 січня, заступник секретаря Державного департаменту з контролю над озброєннями і міжнародної безпеки Джон Болтон під час поїздки до Об'єднаних Арабських Еміратів. Пославшись на історичний прецедент, Дж. Болтон згадав нещодавні висловлювання віце-президента США Р. Чейні про те, що у випадку відмови Ірану виконати вимоги світового співтовариства щодо згортання ядерної програми, з боку Ізраїлю може пролунати превентивний удар, оскільки в 1981 році Ізраїль вже зруйнував атомний реактор „Осірак“. „Віце-президент сказав, що ми дуже стурбовані тим, що це може статися“ й у випадку з Іраном, заявив високопоставлений американський дипломат. Говорячи про можливі дії з боку США, Дж. Болтон підкреслив, що у Вашингтоні воліють вирішувати іранську проблему мирним шляхом.

„Ми не виключаємо жодних варіантів, проте намагаємося вирішити цю проблему дипломатичними засобами“, – сказав він і запевнив, що США готові в будь-який момент почати демонтажу іранської ядерної програми, яка, як переконані у Вашингтоні, носить військовий характер, якщо на це погодиться влада в Теграні. Ядерні матеріали й устаткування, як вважає дипломат, могли б бути перевезені в Національну лабораторію в Ок-Рідже, Тенесі. Саме там зберігаються подібні матеріали, передані США Лівією після рішення Тріполі відмовитися від програм зброї масового знищення. „Лівія слугуватиме прикладом, коли режим може відмовитися від зброї масового знищення і разом з цим зберегти владу“, – підкреслив Дж. Болтон. У межах своєї поїздки до Близького Сходу він відвідав низку держав регіону. „Усі країни, з якими ми консультувалися, згодні з нашою головною тезою про те, що Іран не повинен мати ядерної зброї“, – додав він.

Політична криза в Непалі

КАТМАНДУ, Непал. – В країні розгорілася політична криза після того, як в неділю, 30 січня, король Непалу Гьянендра оголосив, що звільняє уряд і перебирає владу до своїх рук. Запроваджено надзвичайний стан. До столиці введено броньовану техніку та військові підрозділи. Зачинено аеропорт, перервано телефонний зв'язок. Відбилися арешти деяких провідників опозиції. Король звинуватив уряд у неспроможності провести парламентські вибори і врегулювати конфлікт з маоїстськими повстанцями. Сусідня Індія вже заявила, що події в Непалі є кроком назад у розвитку демократії, і що король має гарантувати безпеку арештованим опозиціонерам. Сам король в оприлюдненій заяві стверджує, що намагається відновити у Непалі мир. Прем'єр-міністр, якого звільнив король, уже перебував на цій посаді і так само був звільнений в жовтні 2002 року, проте його було відновлено на посаді після численних вуличних протестів.

Понад 10 осіб загинули через невдале самогубство

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Кал. – 11 осіб загинули і ще 200 поранено (40 з них перебувають у критичному стані) унаслідок зіткнення трьох поїздів і автомобіля невдахи-самогубця в ранкову годину 26 січня у передмісті Лос-Анджелесу. Кількість жертв може зростати, говорять рятувальники. Причиною трагедії стала спроба самогубства. За словами керівника поліції Ренді Адамса, 25-річний Хуан Мануель Альварес поставив свій джип на рейках, але потім передумав вмирати і просто залишив автомобіль на залізничній колії. Імовірно, що йому буде пред'явлено звинувачення в убивстві. Цілий день пожежні і бригади швидкої допомоги шукали віцілих серед уламків вагонів. „Це найжахливіша аварія на залізниці, яку я будь-коли бачив“, – сказав керівник пожежної частини Лос-Анджелесу капітан Рекс Вілобі.

За матеріалами ЗМІ

Ірак...

(Закінчення зі стор. 1)

ституцію країни, боролися понад 200 партій і коаліцій.

Президент США Дж. Буш та британський прем'єр Тоні Блер привітали вибори в Іраку, назвавши їх вражаючим успіхом. Дж. Буш назвав іракських виборців та кандидатів на виборах хоробрими патріотами, які, ризикуючи життям, показали свою відданість демократії. Він підкреслив, що світ почув голос свободи з Близького Сходу. „Беручи участь у вільних виборах, іракський народ твердо відхилив антидемократичну ідеологію терористів. Незважаючи на великі небезпеки, іракці масово продемонстрували свою прихильність демократії. У цьому процесі на боці іракців стоїть багато друзів“, – сказав Дж. Буш, відзначивши, зокрема, що „важливу допомогу“ у проведенні виборів в Іраку надали Європейський союз і ООН. Він також висловив співчуття у зв'язку з загибеллю іракських громадян і американських та британських військових у день голосування в Іраку.

Комісар Європейського союзу з питань зовнішньої політики Гав'єр

Солана, виступаючи перед журналістами в Брюсселі, також привітав іракців з завершенням виборів і подякував за виявлені „хоробрість і рішучість“. „Незважаючи на багато труднощів, вибори свідчать про рух уперед, до становлення демократичного, вільного і мирного Іраку“, – відзначив Г. Солана.

Вибори в Національну асамблею Іраку „пройшли краще, ніж очікувалося“, – ствердила секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс. Вона визнала, що гололосовня в Іраку було недосконале, проте підкреслила, що все ж це „величезний прорив уперед порівняно з режимом Саддама Гусейна“.

Британський прем'єр-міністр Тоні Блер заявив, що вибори в Іраку – це відчутний удар проти міжнародного тероризму. А Генеральний секретар ООН Кофі Анан назвав ці вибори першим кроком до побудови демократії в Іраку.

Керівник міжнародної групи спостерігачів за перебігом виборів в Іраку Жан-П'єр Кінгслі, виступаючи на прес-конференції в Амані, столиці Йорданії, заявив, що вибори в Іраку відповідали міжнародним стандартам.

За матеріалами інформаційних агентств

Інформаційна зустріч УККА в Конгресі США

ВАШІНГТОН, Д.К. – Конгресовий Український Кокус (КУК), у співспонзорстві з Українським Конгресовим Комітетом Америки (УККА), провів 26 січня у Конгресі США („Rayburn House Office Building“) двогодинне інформаційне засідання „Україна: тоді і тепер“, яке було присвячене вислідам виборів президента України та перспективам українсько-американських взаємин. Засідання пройшло надзвичайно успішно: в ньому взяли участь дорадники більш ніж тридцяти членів Конгресу, а до учасників звернулися декілька членів Конгресу США, а також міжнародні спостерігачі на виборах президента України з делегації УККА.

Президент УККА Михайло Савків, відкривши засідання, розповів про атмосферу свята, яка панувала у Києві та по всій Україні 23 січня – в день інавгурації Віктора Ющенка. „Перед цим святковим днем була мирна боротьба проти зфальсифікованих результатів виборів 21 листопада 2004 р., яка опісля перетворилася на народний рух, відомий як „помаранчева революція“, – сказав М. Савків. – Протягом останніх декількох тижнів світ побачив, як наша древня нація піднялася з колін і гордо стала на

захист демократичних принципів вільного, чесного та прозорого голосування. Одним рішучим рухом українці покінчили з пануванням беззаконня та корупції“.

Президент УККА попросив Адміністрацію Президента Дж. Буша, Конгрес США та американських підприємців підтвердити їхнє бажання працювати з Україною і допомогти їй перетворитися на повноправну демократичну державу, визнавши її державою з ринковою економікою; скасувавши дію поправки Джексона-Веніка щодо України; підвищивши закордонну допомогу США Україні; підтримавши вступ України в Світову Організацію Торгівлі (СОТ); збільшивши обсяги торгівлі та інвестицій в Україну; як також і розробивши план вступу України в НАТО.

Оскільки основною темою засідання було майбутнє українсько-американських взаємин, всі промовці були згодні, що зі зміною керівництва та обличчя України в світі американсько-українські взаємини повинні розвиватися стабільніше.

Радник-посланник посольства України до США Сергій Корсунський ствердив, що Україна увійшла в новий період співпраці зі

західними країнами. „Сполучені Штати, – сказав С. Корсунський, – можуть значно допомогти Україні, надавши їй статус в рамках постійних нормальних торговельних взаємин, а також визнавши її країною з ринковою економікою. Таким чином Україні відкриється шлях у СОТ та інші євро-атлантичні структури“. У засіданні взяв участь член Конгресу Стівен Ротман (Дем.-Н. Дж.), член КУК, який говорив про новий курс взаємин між Україною та США в контексті зміни влади в Україні. „Українська нація перемогла тиранию, – зазначив він, – та перемогла негативні сили, український народ отримав чудову нагоду“. Член Конгресу з північного Нью-Джерсі заявив про свою підтримку дальшого поліпшення взаємин між США та Україною і закликав своїх колег приєднуватися до КУК.

Конгресмен Велдон (Респ.-Пенсильванія), який є співголовою КУК, також зазначив, що „у довгочасній перспективі український народ переміг!“. Зокрема Велдон згадав про поправку Джексона-Веніка та необхідність її скасування. Це питання гостро стоїть вже декілька років, але основна умова скасування – проведення вільних та демократичних виборів – була щойно тепер здійснена і відкрила шлях для надання Україні статусу країни з ринковою економікою. „Ми повинні дати Україні подарунок, щось суттєве для українських людей за їхній блискучий захист демократичних принципів“, – заявив він.

Багато промовців говорили про роль українських американських організацій у розвитку взаємин між Україною та США. Всі присутні були згодні, що ролі громадських організацій потрібно збільшувати. У заяві, яка була роздана учасникам засідання і в якій представлено передвиборну програму громадської освіти УККА та методи організації делегації міжнародних спостерігачів на вибори, що налічувала 2,408 осіб, виконавчий директор УККА Тамара Гал-Олексій заявила: „USAID, USIA та інші організації, які розподіляють закордонну допомогу США, повинні розпочати програми включення української американської громади і розробити правила, які б полегшували їхню участь“.

Адвокат Дейвід Лорело, який був спостерігачем в обох останніх турах голосування в складі делегації УККА в центральній Україні (у Кременчуці), розповів

про свої враження. Він завершив свій виступ, приєднавшись до попередніх промовців у їхніх закликах до Конгресу США працювати над питаннями, раніше згаданими на засіданні, у цей критичний для України час. Він також вказав на важливу ролі, яку молодь та молоді професіоналісти відіграли у „помаранчевій революції“, та зазначив, що такий обмін буде корисним не лише для України, але й для США.

Богданна Урбанович та Уляна Мазуркевич, спостерігачі від УККА на виборах, розповіли про свої враження з праці в Україні і висловили свої погляди про розвиток українсько-американських взаємин. Зокрема Б. Урбанович сказала: „Ми просимо США та країни Паризького клубу допомогти Президентові В. Ющенкові та народові України виконувати нові завдання“. У. Мазуркевич підкреслила символічну вагу українсько-американських взаємин, щоб довести, що „США допомагають Україні на тернистій дорозі до справжньої демократії та вільного підприємництва“.

В засіданні також взяв участь Конгресмен Тимоті Мерфі (Респ.-Пенсильванія), який сказав: „Дуже радісно та приємно, що демократія промовила в Україні“. Він розповів про ентузіазм української американської громади у його окрузі (метрополія Пітсбургу) з приводу подій в Україні.

Завершила засідання Член Конгресу Марсі Каптур (Дем.-Огайо), співголова КУК. Вона також згадала про потребу програм обміну між США та Україною, розповіла про співпрацю, яка існує між Верховною Радою України і яка на її думку була „критично важливою протягом останніх декількох місяців для уможливлення переходу до правдивої демократії та розширення критичних зв'язків між нашими країнами“. М. Каптур вказала на важливість програм обміну не лише для розвитку держав, але й на особистому рівні, щоб допомогти широкому загалові в обох країнах пізнати культуру та соціальні звичаї обох суспільств.

Засідання відбулося у дуже теплій та дружній атмосфері. Велика кількість дорадників членів Конгресу, які ще не є членами КУК, свідчить про зростання зацікавлення Україною. УККА та КУК, продовжуватимуть співпрацю з усіма Членами Конгресу США, щоб втримувати українські питання у центрі законодавчого обговорення.

УНІС

К. Райс - секретар Держдепартаменту

ВАШІНГТОН. – 26 січня Сенат США затвердив кандидатуру Кондолізи Райс на посаді секретаря Державного департаменту США. Її підтримали своїми голосами 85 сенаторів з обидвох партій, 13 сенаторів-демократів проголосували проти. К. Райс прийняла присягу посади 27 січня. Дискусія сенаторів у вівторок, 25 січня, тривала близько 10 годин, час від часу переходячи у жорстку суперечку щодо доцільності війни в Іраку та зовнішньополітичних помилок Адміністрації Дж. Буша. Під час останнього обговорення кандидатури К. Райс критика на адресу бездарного планування воєнної кампанії в Іраку була адресована не так Дж. Бушеві, як саме його раднику з питань національної безпеки. Наприклад, сенатор Едвард Кенеді назвав К. Райс головним архітектором іракської кампанії, і тому, на його думку, вона не заслуговує стати новим секретарем Державного департаменту. Тим часом республіканці одностайно підтримували кандидатуру К. Райс. Один з них, сенатор Мічел МакКонел, сказав: „Вона підтримує тривалі, особисті взаємини із світовими провідниками та урядовцями. Вона була одним з авторів нової зовнішньої політики США після 11 вересня. І що найважливіше, Президент повністю довіряє їй та впевнений у ній, і вона цілком готова втілювати його політику поширення Америкою свободи та демократії у світі. Доктор Райс – ідеальна особа для посади керівника Державного департаменту США“.

К. Райс народилася 1954 року в родині шкільного вчителя і баптистського пастора у штаті Алабама, у місті Бірмінгемі. То був центр сегрегованого тоді американського Півдня, де почався рух за рівноправність афроамериканців, – той самий Бірмінгем, де рassistи підклали бомбу до негритянської церкви і вбили чотирьох дівчаток, де Мартина Лютера

Кінга кинули до в'язниці за те, що він без дозволу вийшов на демонстрацію протесту.

Але батьки казали Кондолізі, що в житті можна досягти успіху, головне – бажання і праця. Кондоліза Райс досягала видатних успіхів у всьому, чим займалася. У віці чотирьох років вона почала навчатися фортепіанної гри – і стала концертуючим віртуозом. Вона займалася фігурним ковзанням – і перемагала на змаганнях багатьох рівнів. Двадцятиоднорічною вона стала магістром політичних наук, а двадцятисемирічною – доктором, захистивши дисертацію у Денверському університеті.

К. Райс спеціалізувалася на політиці Радянського Союзу та сателітних країн Східної Європи, вона – автор і співавтор низки досліджень, у тому числі таких книг, як „Ера Горбачова“ і „Возз'єднання Німеччини та перетворення Європи“. Під час падіння Берлінської стіни і комуністичних режимів, у період розвалу радянської імперії Райс працювала у Білому домі директором відділу радянських та східноєвропейських справ Ради національної безпеки. 1993 року вона повернулася до академічного світу. Стенфордський університет у Каліфорнії, де на початку 80-их років К. Райс була професором політичних наук, запросив її на посаду проректора, відповідального за академічну програму і бюджет у півтора мільярда доларів. У Стенфордському університеті – 14 тисяч студентів і 1400 викладачів.

Після шести років проректорства Кондоліза Райс стала зовнішньополітичним дорадником Джорджа Буша, коли він висунув свою кандидатуру на президентських виборах 2000 року. Відколи Дж. Буш став президентом, К. Райс очолювала Раду національної безпеки. І от тепер вона, перша в американській історії афроамериканка, – секретар Державного департаменту.

Конгресмен Стівен Ротман промовляє на засіданні.
За столом – президент УККА Михайло Савків.

Ялтинська конференція і українці

На початку лютого виповнюється 60 років від скликання Ялтинської конференції керівників США, СРСР і Великої Британії (4-11 лютого 1945 р.), на якій було здійснено поділ сфер впливу в Європі між СССР і Заходом, визначені нові кордони держав, домовлено про участь СССР у війні з Японією. Світова преса відразу ж після опублікування вислідів нарад сповнилася критичними голосами щодо того, що три союзні держави беруть на себе вирішення долі багатьох інших держав і народів без їхньої участі і згоди.

Не залишалася осторонь і українська громада Америки, виразником думок якої була і є газета „Свобода“. 20 лютого 1945 року газета писала, що попри те, що український народ втратив у війні понад 10 мільйонів осіб (*насправді – набагато більше. – Ред.*), що терени України стали полями найжорстокіших боїв і зазнали повного руйнування, ніхто й не подумав про те, що Україна, яка формально мала свій уряд, своє міністерство закордонних справ, має бути представлена на конференції. „На кримському з'їзді „хахлацького духу“ не було чути, „хахлів“ тепер не запрошують“, – саркастично писала „Свобода“. А між тим в Криму вирішувалися принципи для України питання: західні союзники хотіли віддати Польщі Львів, але вдовольнилися Перемишлем.

Другою проблемою, яка схвилювала українську діаспору, стала доля українських біженців, які опинилися на теренах Західної Європи. 15 лютого 1945 року газета застерігала щодо позиції Сталіна: „Всі українські патріоти, що не для ката України, а для неї самої клали свої голови, це – зрадники народу“.

Війна ще котилася до свого завершення, коли „Свобода“ (14 березня 1945 р.) передбачала: „Немає сумніву, що советська влада зажадає видачі тих людей, дарма, що не тільки міжнародне право, але також основні засади розуміння свободи у всіх цивілізованих народів дають їм охорону або право азилу як політичним збігцям“. Ялтинська конференція розв'язала руки Москві у нових репресіях проти тих українців, яких війна викинула на захід Європи. Репресії на теренах України тоді були для світу таємницею. „Свобода“ закликала до дій: „Ніхто не може бути звільнений перед своїм сумлінням зробити все, щоб урятувати життя соток тисяч наших братів і сестер у ці страшні часи нашої історії“.

Спираючись на підтримку американського уряду, який розумів підступність Сталіна, але формально не міг йому протистояти, українські організації виконали велику працю, щоб надати можливість багатьом українцям уникнути страт і каторги. У дні 60-ліття Ялтинської конференції слід це згадати з вдячністю до США, Канади, до українських патріотів.

60-ліття зустрічі в Ялті викликає тепер нову хвилю пристрастей. Апологети „Великої вітчизняної війни“ заходилися до прославлення „вождя всіх народів“ Й. Сталіна, який у Ялті нібито диктував союзникам свої умови в інтересах Росії. Щодо диктування – це перебільшення, але його домінацію усе ж відзначала ще 20 лютого 1945 року і „Свобода“: „Переможцем з Кримських нарад вийшов тільки Йосиф Сталін“. Такий вислід конференції свідчить тільки про підступність і хитрість кремлівського „вождя“. Тим часом російське підприємство „Монументскульптура“ в Санкт-Петербурзі вже виготовило бронзовий пам'ятник, який Росія збирається встановити у Лівадійському парку, на місці конференції (скульптор Зураб Церетелі). На постать Сталіна в цій скульптурі пішло три тонни бронзи.

Народний депутат України, член „Нашої України“, голова Меджлісу кримсько-татарського народу Мустафа Джемілев 1 лютого виступив проти встановлення в Криму цього пам'ятника. У його заяві говориться: „Якщо згадати всі злочини Сталіна і його режиму проти українського і кримсько-татарського народів, стане зрозумілим, що пам'ятник цій людині не можна встановлювати, особливо ж на батьківщині кримських татар, виселених ним з Криму в 1944 році“. Ялтинська конференція була важливою подією в історії Другої світової війни і її 60-річчя слід згадати, але заслуговують на осуд дії тих реставраторів минулого, котрі використовують цю річницю для нового втручання в справи України та ще й таким провокаційним способом. Слід очікувати, що українська громадськість відреагує на подібні спроби, а новий провід України заборонить появу небажаних пам'ятників на українській землі.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про одне змінене обличчя

Минулого тижня летіла тут з уст до уст вістка, до речі, відома з усіх друкованих програм телебачення, – про участь новообраного Президента України Віктора Ющенка в популярній недільній програмі телебачення „60 хвилин“ (60 Minutes). Здається, усі українці, хто тільки мав нагоду, сиділи в неділю увечері перед телевізорами, щоб послухати, що скаже наш Ющенко та які у нього політичні пляни на майбутнє.

Тут, однак, прийшло розчарування. Українські слухачі у Північній Америці не почули багато на тему майбутніх політичних плянів нового Президента України, бо програма була зосереджена на невдалій спробі отруєння В. Ющенка, яке, на щастя, злочинцем не вдалося.

І ми знову почули усі деталі, як це сталося, усі припущення, як це могло статися і хто міг бути причинником, почути про ствердження австрійських лікарів, що отрутою був діоксин, про вечерю, яка могла бути для В. Ющенка критичною, і про можливість, хто міг бути виконавцем злочину. Ми побачили, що після жажливих перших картин обличчя українського Президента вже тепер краще – отже, маємо надію, що воно повернеться до первісного стану.

Однак, все ж таки завважимо, що саме ця зміна на зовнішньому вигляді нового, такого вимріяного Президента нашої України є темою нескінченних інтерпретацій, стат-

тей і пояснень у чужій пресі, в першу чергу американській, яку маємо нагоду читати. Саме ця зміна стала також головною темою недільної програми телебачення, на яку ми так нетерпляче чекали.

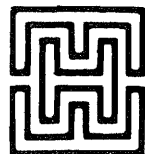
Чи справді ця спроба і це невдале отруєння людини, що хоче змінити політику цілої української держави, є найважливішим і ключовим моментом усіх перемін і подій, що відбулися в останніх тижнях в Україні? Чи справді це тяжке для жертви переживання може затемнити усі події та переміни, які зайшли вже в Україні і які є куди більш позитивні для майбутнього країни?

Правда, підступний замах на життя Віктора Ющенка, а з тим непевність, як це вплине на дальший його стан, надзвичайно важливі, однак поруч з ними є переміни не тільки на його обличчі, але в цілій країні, і ці переміни незрівняно значніші, як ті, що їх показує одне обличчя, навіть коли воно і є в цю хвилину найважливіше.

Бо настрої й майбутнє України полягає радше у цій „помаранчевій революції“, яка без зброї і без жертв у людях вперше в історії України змінила її картину і показала її світові у кращій, позитивній формі, у цих усміхнених, повних життя і енергії обличчях, що в унісон кричали до цілого світу: „Нас багато і нас не подолати!“.

Дай Боже, щоб це сповнилося!

О-КА

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ

пропонує Вашій увазі

два відеофільми Василя Лопуха

про недавні історичні події в Україні:

1. На Майдані Незалежності під час „Помаранчевої революції“
2. Інавгурацію Президента України Віктора Ющенка.

У фільмі сюжети:

- присяга Президента у Верховній Раді
- промова на Майдані Незалежності
- урочистий концерт
- „Помаранчевий баль“
- інтерв'ю з учасниками подій.

Усім, хто складе пожертву на „Студентський Помаранчевий фонд“ надішлемо відеофільми.

З цього фонду НТШ-А буде надавати нагороди студентам університетів за найкращі праці про „Помаранчеву Революцію“.

Чеки просимо виписувати на Shevchenko Scientific Society з допискою (memo) „Student Orange Fund“.

Shevchenko Scientific Society,
63 Fourth Ave., New York, NY 10003
Tel.: (212) 254-5130 • Fax: (212) 254-5239

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видве Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська
Передплата - Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)
(973) 292-9800 (доп. 3040)
(973) 292-9800 (доп. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Джерело у Гарбузові знову живе

Джерело у нашому селі, у видолінку біля річки Серет, б'є з незапам'ятних часів. Взимку сюди сходилися на Водохреще, влітку господині прали білизну, пастухи напували худобу. Люди колись дорожили цим дарунком природи.

В останні роки джерело було у занедбаному стані. Проте наш добрий земляк Вірослав Лобур, який проживає у Клівленді, дбає і про школу, і про церкву, відродив „Просвіту” у селі. А в 2004 році упорядкував це джерело і біля нього збудував капличку св. Миколая. Щедрий день 19 вересня

сяяв сонячним золотом, яке розливалось по селу і текло до каплички на пагорбку біля цілющого джерела, де на її освячення зібралася вся гарбузівська громада, приїхали гості з Тернополя, Львова, Зборова. Було в тому зібранні щось родинне. Очолив свято Владика Михайл Сабрига з поштом.

Ми дуже вдячні нашому землякові Вірославу Лобуру, що створив для нас таку духовну оазу у нашому краї.

Віра Берегуля,
с. Гарбузів, Тернопільської обл.

Освячення каплички в селі Гарбузів.

Думка з приводу нагород від уряду

Редакція „Свободи” надзвичайно вдало розпочинає фотопанораму за 2004 рік світлинаю провідників опозиції (В. Ющенко, Ю. Тимошенко, О. Мороз), а закінчує тріумфальною перемогою новообраного президента В. Ющенка. В останній світлинці передане духовне піднесення, яке ще так недавно ми пережили. Проте у фотопанорамі певну ноту дисонансу вносить подія з 27 вересня, на якій представлена група активних громадських діячів української діаспори в США з нагоди вручення нагороди Міністерства закордонних справ уряду Л. Кучми, яку вручив в Нью-Йорку міністер закордонних справ К. Грищенко.

У контексті вищенаведених переживань прикро згадувати цю імпрезу особливо тому, що саме у вересні відбувся замах на В. Ющенка і він саме у ті дні боровся за життя. Я певна, що більшість нагороджених не була свідомою, що ця церемонія була тільки однією з цілого ряду імпрез, запланованих офіційними колами Л. Кучми на користь влади. Подібні нагороди були вручені представникам науки української діаспори, а в Польщі один з українських науковців отримав медаль Ярослава Мудрого прямо з рук В. Януковича! Підтекст цих акцій був ясний: подивіться, які у нас добрі взаємини з провідниками патріотично наставленої діаспори.

Пишу про це не для того, щоб кинути камінець докору у цей переможно-святковий час. Я певна, що більшість нагороджених діячів культури і науки приймали ці відзначення у добрій вірі і з найкращими сподіваннями. Але сьогодні нам потрібно прямувати вперед з відкритими очима, тому що перед новим президентом, а тим самим і перед нами – дорога до відбудови насправді вільної України не буде легкою. У цей критичний час діячі діаспори повинні також бути обережними – їм необхідно категорично відмовитися від будь-яких контактів з тими, які у минулому, користуючись гостинними запрошеннями громадських і наукових установ, за кулісами, спритно провадили політику на користь партії влади і намагалися вибілити вчинки уряду.

Раджу діаспорі відмовитися – хоча б на десять років – від усіх нагород з України. Я певна, що чисті, чесні середовища не будуть на нас за це ображатися. Перед ними, як і перед нами, стільки конкретної мозольної праці, що на церемонії ледве чи стане часу! А моїм колегам-науковцям пропоную відмовитися від усіх почесних докторатів, від усіх наукових звань, навіть якщо у цьому порівняно короткому часі сьогоднішня Академія Наук України перетвориться на правдиве вогнище правди і науки.

Анна Процик,
Нью-Йорк

В листах – вітання і поради новому Президентові України

Успішне завершення президентських виборів в Україні викликало багато листів до „Свободи”, в яких висловлено не тільки вітання, а й поради, настанови, застереження новому Президентові України В. Ющенкові.

Сенатор **Джон Корзайн** (Н. Дж.) 20 січня надіслав до „Свободи” свою оцінку подій в Україні: „Вибори в Україні – це перемога демократії та справедливості над силами, що панували в совєтських часах. Народ України став в обороні своїх демократичних прав, і я надіюся невдовзі працювати з тими провідниками, яких він вибрав. Ця незвичайна сага має багато героїв: Польща та інші демократичні народи стали поруч з українською демократією, а американські українці, як також інші члени української діаспори, здобули міжнародну підтримку демократичних прав для українського народу. Я надіюся, що демократичні вибори в Україні будуть тепер прикладом для усіх тих, що прагнуть свободи”.

Михайло Гоян з Аделаїди, Австралія, нагадує, що В. Ющенко у квітні 2001 року сказав: „Я йду, щоб повернутися”. Тепер, коли В. Ющенко повернувся, пише М. Гоян, „кожен громадянин України може і повинен зробити свій особистий внесок у справу відродження нашої соборності, зайняти позицію свідомого громадянина і послідовно її дотримуватися”.

Іван Івахів з Денверу, Кольорадо, висловив в листі радість з того приводу, що тепер світ більше дізнався про Україну, і прислав копію

статті з місцевої газети, в якій висловлено пораду закликати українців для наведення порядку в США.

Вітання читачам „Свободи” з нагоди обрання В. Ющенка на високу посаду надіслали управа **УВАН** з Нью-Йорку, голова СФУЖО **Марія Шкамбара** і секретар **Іванна Кушпета, Олена Бойцуняк** з Ворену, Миш. Кілька читачів переслали листи з України, в яких йдеться про „помаранчеву революцію”. **Ольга Броуди** з Данії, Фла., прислала листа студента з України, який зокрема пише: „Революційні події листопада-грудня 2004 року призвели до протистояння регіональних еліт заходу і сходу. Кажу – „еліт”, тому що на рівні простих людей зберігається почуття єдності, спільної відповідальності за долю України”.

Михайло Семенець з Гемліну, Н.Й., прислав дав листи з його рідного села Плешканів на Черкащині від Галини Міхової і М. Левченко, автори яких дякують землякові за матеріальну підтримку і пишуть про велике піднесення і надії в селі у зв'язку з виборами. Хоча життя тепер важке: за минулий рік в селі народилося 7 дітей, а померло 11 осіб, в школі вкрали єдиний комп'ютер, є й інші проблеми. **Ольга Керницька** з штату Вашингтон переслала листа Мінді Грамер з Києва, в якому теж схвалюються події „помаранчевої революції”.

Микола Ясененко з села Любомирки Кіровоградської області висловлює надію, що тепер життя в Україні піде на краще. У надісланому вірші він пише: „Збудуймо храм любові, збудуймо храм добра, збу-

дуймо наше щастя, любов хай оживає”. Два вірші „Сон” і „Помаранчева революція” надіслала **Галина Руденко** з Белевілю, Н. Дж.

Голова правління Української Гельсінкської спілки з прав людини **Євген Захаров** з Харкова надіслав 8 пропозицій Президентові України з площини гарантування прав людини та основних свобод.

Ярослав Стех з Канади надіслав звертання земляцтва „Перемишчина” на підтримку ініціативи про присудження В. Ющенкові Нобелівської нагороди миру.

Є кілька подяк – від **Леоніда Петренка** за опублікування світлин та інформації про його синів – стар-

шин американського війська. **Едвард Кухар** з Говелу, Н. Дж., дякує за поміщення його статті в розділі „Мова про мову”. Надійшли також два критичних зауваження. **Анонімний читач** з Клівленду, Огайо, вважає, що у святкових числах на першій сторінці тижневика треба було подати не матеріали про вибори, а різдвяні малюнки, а **Роман Ференцевич** з Вирджинії уточнює, що вручення нагород Фондації Антоновичів (ч.1) відбулося в Києві 21 вересня 2004 року. Дякуємо за зауваження! Також дякуємо **Євгенію Ковальській** з Кольорадо за надіслані сторінки часопису „Збіривська дзвіниця” за 1996 рік.

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена ☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ _____

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (800) 253-9862 • Fax: (973) 292-0900 • www.unamember.com • E-mail: una@unamember.com

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, Інк.

Найстарша та найбільша українська братська установа, заснована 1894 р.

запрошує

парафіян церкви св. Івана Хрестителя та всю українську громаду

на виставку архівних знімок УНСоюзу

в неділю, 13-го лютого 2005 р.

по першій та другій Службі Божій,

о год. 9-ій та 10:30 ранку

в залі церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж.

На виставці будуть присутні: **Христина Козак**, Головний Секретар, Головний організатор **Оксана Тритяк** та представники і секретарі УНСоюзу, які радо відповідатимуть на різні запитання.

Щиро запрошуємо Вас відвідати нашу виставку та заохочуємо Вас брати участь у вигазші.

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

Низькі
Рати!

УНСоюз уділяє
своїм членам

по доступних
відсотках

Гіпотечні позички

MORTGAGES

Потелефонуйте сьогодні!

(800) 253-9862 дод. 3036

Користуйтеся
веб-сайтами
„СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

www.ukrweekly.com

УНСОЮЗУ

www.unamember.com

В пам'ять Володимира Фіцика

21 серпня 1913 р. – 9 листопада 2004 р.

Екзекутивний комітет Українського Народного Союзу з сумом повідомляє членів Головного уряду, членів 380-го Відділу УНСоюзу та все членство, що 9 листопада 2004 року помер у його улюбленій Україні св. п. Володимир Фіцик, секретар 380-го Відділу УНСоюзу.

Екзекутивний комітет та все членство висловлює своє найглибше співчуття синові Ігореві та його дружині, дочці Олександрі, їхнім дітям, та правнукам покійного.

В. Фіцик похований у його родинному селі Суходіл, в Україні.

Панахида відбулася 18 грудня 2004 р. в українській католицькій церкві св. Марії Покрови в Апопке, Фл., де проживав Володимир Фіцик. Пам'ять про Володимира Фіцика за його довголітню працю і відданість для Українського Народного Союзу буде завжди з нами.

Вічна йому пам'ять!

Екзекутивний комітет
Українського Народного Союзу

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141

216 Foordmore Road • P. O. Box 529

Kerhonkson, NY 12446

E-mail: Soyuzivka@aol.com

Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій

8 – 10 КВІТНЯ 2005 р.

Grace Episcopal Church, Madison, NJ –

Men's Retreat.

Road Rally Weekend an Epicurean, motorized scavenger hunt.

9 КВІТНЯ 2005 р.

SUNY New Paltz Alpha Kappa Phi Sorority Formal Banquet

15 – 17 КВІТНЯ 2005 р.

Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи“.

16 КВІТНЯ 2005 р.

Rochester Fire Company Banquet.

20 – 22 КВІТНЯ 2005 р.

SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.

23 КВІТНЯ 2005 р.

„ТАР“ Ньюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзівки. 60 дол./ніч.

1 ТРАВНЯ 2005 р.

Традиційний український Великодній сніданок. Початок – год. 11:30 ранку.

6 ЛЮТОГО 2005 р.

Superbowl party on big screen TV with games, prizes and poker.

12 ЛЮТОГО 2005 р.

Valentine's Day Weekend, 5-Course Dinner and Dance featuring Askold Buk Trio, \$24.95 + +

18 – 21 ЛЮТОГО 2005 р.

Родинний зимовий „вікенд“ та прогуляка на лежачках. Три ночі – 125 дол. від особи, якщо дві особи в кімнаті.

26 ЛЮТОГО 2005 р.

Naranoch Fire Company Banquet.

5 – 6 БЕРЕЗНЯ 2005 р.

Пласт, Курінь „Хмельниченки“, Річні зимові наради.

27 БЕРЕЗНЯ 2005 р.

Традиційний український Великодній сніданок, початок о год. 11:30 ранку.

1 – 2 КВІТНЯ 2005 р.

УНС – Річні наради Округ, секретарські курси.

Родинний зимовий
„вікенд“ та прогуляка
на лежачках!

Запрошуємо на зимову Союзівку

18 – 21 лютого 2005 р.

Спеціальні ціни:

- 4 дні/3 ночі на Союзівці
- Сніданок щодня, вечерея у суботу та неділю
- Переїзд автобусом до лежачарських курортів
- Коктейль в неділю перед вечерею

\$125 від особи, якщо дві особи в кімнаті.

Податки і чайові включені. \$75 дол. для дітей віком 6 – 12 років. Квитки на підйомач не включені в ціну, лежачарські курорти будуть вибрані відповідно до погоди. (Ціни в суботу і неділю – 110 дол. від особи, в 2-особовій кімнаті не включають вечері в суботу).

По інформації тел.: (845) 626-5641

або www.Soyuzivka.com

НОТАТКИ СПОСТЕРІГАЧА В УКРАЇНІ

Оаза поінформованості, діловитості та гостинності в Києві

Такою оазою є бюро ч. 203 у будинку на вулиці Прорізній, 2, в Києві. Від раннього ранку до пізнього вечора туди стелиться вервичка людей: одні просто хочуть довідатися про найостанніші новини, напитися гарячого чаю чи кави та поласувати смачними тістечками. Іншим необхідно вислати факс чи електронного листа до Донецька, Львова, США, Канади чи австралійської Канбери. Ще комусь треба допомогти у „забронюванні” квитка на поїзд до Харкова. У вас болить голова? Люба чи Мар'яна негайно принесуть з аптеки аспірину.

Особливо завізно в бюро було перед виборами в Україні, бо сотням чужоземних спостерігачів необхідно було дістати відповідні посвідчення від Центральної виборчої комісії, підготувати і надрукувати для кожного низку матеріалів: текст Закону про вибори, інструкції, довідники і т. ін. Спостерігачів треба зустріти на летовищах, розмістити по квартирах. Тих, хто не володіє українською, необхідно забезпечити перекладачами і провідниками. Треба було

організовувати семінари, прес-конференції для ЗМІ перед і після виборів. Перед третьою, вирішальною туру президентських виборів такі семінари відбулися 24 і 25 грудня. Групи спостерігачів від УККА побували у Чернігівській, Черкаській, Дніпропетровській, Донецькій, Харківській, Херсонській, Кіровоградській, Київській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Полтавській, Сумській, Закарпатській та Запорізьких областях, в Криму.

Бюро ч. 203 – це канцелярія Українського конгресового комітету Америки (УККА) в Києві. Первісним організатором і незмінним керівником цієї установи є Вікторія Губська, всім загальновідома Віка. Свого часу Віка була референтом у трьох окремих народних депутатів, що дало їй можливість набратися широкого досвіду в царині бюрократії, познайомитись особисто зі службовцями урядового й державного апарату, вивчити тонкощі спілкування з ними, в результаті чого всі справи і питання, як правило, йдуться розв'язувати позитивно.

В київському бюро УККА 21 листопада 2004 р.
Зліва стоять: Роман Ференцевич, Вікторія Губська

Буремні дні „помаранчевої революції” в Україні наклали додаткові великі обов'язки на працівників бюро УККА в Києві, бо їм також доводилося допомагати в усьому „помаранчевим активістам”, які отаборились були на Хрещатику, просто під вікнами бюро ч. 203.

Послугами і доброзичливістю бюро УККА вже від довшого часу користуються Світовий Конгрес Українців, Конгрес Українців Канади, представники української діас-

пори в Західній Європі, Бразилії, Аргентині, інших країнах. Віка й її помічниця Люба та Мар'яна допомагали усім, дотримуючись гасла „помаранчевої революції”: „Разом нас багато, нас не подолати!”.

За три тури президентських виборів в Україні бюро УККА в Києві надало всебічну допомогу тисячам офіційних чужоземних спостерігачів.

Роман Ференцевич,
спостерігач

Життя і кар'єра Юлії Тимошенко

Юлія Тимошенко

Вродлива жінка з милою посмішкою, колишній віце-прем'єр, колишня „газова королева” України і, можливо, її майбутній прем'єр. Провідна особа „помаранчевої революції” на київському Майдані Незалежності.

Багато хто навіть в Україні не знає, що Юлія Тимошенко – наполовину вірменка. Прізвище її батька – Григян. Він залишив родину, коли дівчинка була зовсім маленькою. Виховувала Юлю мама – Людмила Телегіна. Жили в Дніпропетровську. Вчителька української мови школи ч. 75 Таміла Фурман пригадує:

– Перевелася до нас Юля в дев'яту класу з іншої школи, організовувала шкільні вечори, сама писала сценарії. Після школи вона змінила прізвище і під час навчання на економічному факультеті Дніпропетровського університету була вже Телегіною.

З чоловіком Олександром, сином дніпропетровського партійного функціонера, Юлія познайомилася по телефону. Хлопець помилювався номером, але не розгубився, призначив побачення. Йому ви-

повнилося вісімнадцять, Юлі було на рік більше. Швидко настав час весілля, кооперативної квартири і народження дочки.

За допомогою впливового свекра Юля наприкінці 1980-их зайнялася підприємством: першим проектом був відеосалон – винаймали людям відеокасети. На початку 1990-их перейшли на торгівлю нафтопродуктами. Кілька років тому, коли Олександр слідом за дружиною потрапив під кримінальне переслідування, він перебрався до Лондона, де живе і донині. Там живе і їхня дочка Євгенія. Під час „помаранчевої революції” Євгенія була в Києві, на Майдані. У розпал київських подій у Юлії Тимошенко був день народження. Дочка піднялася на трибуну і вручила мамі китицю квітів...

Після знайомства з Павлом Лазаренком, губернатором Дніпропетровської області, кар'єра Юлії Тимошенко досягла найвищої точки. У 1994 році Леонід Кучма став Президентом України, а через два роки П. Лазаренка призначили прем'єром.

Заснована Юлією Тимошенко корпорація „Єдині енергетичні системи України” перетворилася в найбільшого імпортера російського газу з річним оборотом 10 млрд. доларів. При цьому Україна „помпувала” російський газ з труби, якою він йшов з Росії на Захід. Росія виставила сусідній республіці рахунок за величезний борг. Юлія Тимошенко вирушила до провідника „Газпрому” Рема Вяхірева. Не можна сказати, що Р. Вяхірев відразу „розтанув” і вибачив усі борги. Але Юлія його явно зацікавила. Коли вона запропонувала схему, за якою Україна віддаватиме борги, Р. Вяхірев, кажуть, від душі розсміявся. Однак, посміявшись, Р. Вяхірев задіяв схему, запропоновану Ю. Тимошенко. І був її покровителем до своєї відставки. Мілер, який змінив Вяхірева, залишився байдужим до Юлії і знай-

шов в Україні інших партнерів.

Розповідають, що Ю. Тимошенко зуміла „причарувати” навіть грізного Туркменбаші – Сапармат Ниязова. Україна тоді мала потребу у відкладенні виплати боргів за газ і в нових поставках. Кажуть, що, побачивши красуню, С. Ниязов вигукнув: „Така тендітна жінка, а керує таким важким комплексом!” – і виконав її прохання.

А тим часом прем'єр П. Лазаренко вступив у конфлікт з Л. Кучмою і з усіма „дніпропетровськими”. Розплата була жорстокою: зняли з посади, відкрили кримінальну справу. П. Лазаренко організував опозиційну партію, Юлія стала одним з її керівників. Однак пізніше вирішила, що вигідніше замиритися з владою. Кажуть, вона домоглася прийняття у Л. Кучми, а вийшовши від президента, „здала” колишнього партнера, залишила його партію і взяла найбільш активних прихильників. Не минуло і року, як Юлія одержала посаду віце-прем'єра. Головою уряду тоді був Віктор Ющенко.

Ю. Тимошенко і В. Ющенко вирішили боротися з Л. Кучмою, але зазнали поразки. Л. Кучма знову встояв. У 2001 році Ю. Тимошенко і В. Ющенко спробували скинути президента за допомогою народних заворушень (акція „Україна без Кучми”). Після провалу акції Генпрокуратура України порушила проти Ю. Тимошенко дві кримінальні справи за економічні злочини. Вона була усунута з посади віце-прем'єра. Прем'єр В. Ющенко нічим не зміг допомогти „бойовій подрузі”.

Ю. Тимошенко ходила на допити і паралельно створювала опозицію Л. Кучмі. У своєму авті вона возила валізку з необхідними речами. І виявилася завбачливою, бо потрапила до Лук'янівської в'язниці на 42 дні. Юлія попросила адвоката принести в камеру гумові рукавички і пральний порошок. І стала мити камеру. Спала на нарах, постеливши своє норкове хутро. У в'язниці в неї загострілася виразка. Потім Ю. Тимошенко лікувалася в приватній клініці. Вона розповіла, що під час од-

нієї з прогулянок побачила серед ув'язнених свого чоловіка. Він тоді був одним з керівників „ЄЕСУ”.

Улітку 2004 року В. Ющенко і Ю. Тимошенко домовились: якщо він стане президентом, їй дістанеться посада прем'єра. У Києві пліткують про її приязні взаємини з підприємцем Нестором Шуфричем, роповідають, що їхнє знайомство почалося з того, що він попросив у неї в борг три мільйони доларів. Відповідно до чуток, так і не віддав. Пересуди про цей зв'язок, кажуть, дійшли до Л. Кучми, і він викликав Н. Шуфрича „на килим”. Проте політика все-таки розлучила цю пару. Не дуже давно одна українська телекомпанія запитала в Н. Шуфрича, що він думає про Ю. Тимошенко як про політика. Він, сумно дивлячись у камеру, вимовив: „Я думаю, що така красива жінка повинна сидіти вдома і виховувати дітей”.

17 січня Юлія Тимошенко заявила, що не мститиме за переслідування сім'ї у разі призначення її прем'єром. Вона розповіла, що її чоловік Олександр Тимошенко перебуває „у вигнанні, в стані підпілля”. І поки суд не виправдає її сім'ю, вона не ризикне кинути його до нової „м'ясорубки”. Ю. Тимошенко вважає, що для Л. Кучми настають часи відповідальності за скоєне.

Павло Дінець,
Інтернет-видання
„Кореспондент.net”

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 27 ЛЮТОГО 2005 Р.

Сиракюзи, Н.Й. Річні загальні збори 39 Відділу УНС відбудуться о год. 1-й по пол. у домі 314 Demong Dr., у місті Сиракюзи, Н. Й. Усіх членів Відділу та гостей запрошуємо до участі. У програмі звіти та вибір нової Управи. Після ділової частини нарад товариська гутірка при каві і солодкім. Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість членів, збори почнуться півгодини пізніше, без огляду на кількість присутніх. По інформації тел.: (315) 446-3814.

За Управу:
о. диякон д-р Мирон Ткач, голова
д-р Іван Гвозда, голова Контр. комісії
Джойс Ткач, фін, секретар

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

ЗУАДК вступив у 51-ий рік своєї діяльності

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 60-річчя ЗУАДК-у в Філядельфії відзначили 28 листопада 2004 року у престижному ресторані „Дуган” – це був розпал „помаранчевої революції” в Києві. В ньому взяли участь представники Посольства України у Вашингтоні Наталя Голуб, Юрій Пархоменко, Олександр Щерба і Олександр Потехін, а також представниця ЗУАДК-у в Києві Віра Пронько і д-р Андрій Дида зі Львова. За президіальним столом, серед визначних гостей, були також Владика Василь Лостен і Михайло Савків – голова Українського Конгресового Комітету.

Свято відкрив голова Організаційного комітету інж. Методій Борецький, а провадив імпрезою голова філядельфійського відділу УККА мгр. Ігор Кушнір. Президент ЗУАДК-у д-р Лариса Лозинська-Кий вручила заслуженим діячам організацій нагороди і мала за-

ключне слово. Нагороди за безкорисну працю для добра потребуючих одержали д-р Іван Скальчук, Стефан Гавриш, Люба Сілецька, Михайло Ковальчин, Іван Крих, Христя Харина-Сеник, Христя Кульчицька, Роксоляна Сіра, д-р Наталя Пазуняк, Володимира Кавка, Методій Борецький, Лариса Кий.

У мистецькій програмі виступив хор „Аколяда” під орудою Богдана Генгала, відспівавши кілька патріотичних пісень, і дві високої кляси молоді віоліністки. Отець Роман Мірчук закрив святкування молитвою.

У програмовій книжечці привітів для ЗУАДК-у з нагоди 60-ліття цієї організації я охарактеризував її такими словами: „Злучений Український Американський Допомоговий Комітет по Другій світовій війні став „поясом надії і рятунку” для українців, що опинились у чужих світах, без Батьківщини, і скрізь переслідувані Москвою. Тепер ЗУАДК зогріває серця потребуючим”. Я певен, що під цими словами підпишеться кожен повоєнний емігрант.

Хитрий Сталін зумів використати людяність Рузвельта і Черчіля, схиливши їх у Ялті 1945 року до рішення, що всі особи, вивезені німцями на примусову працю, повинні вернутись додому. Людям західного думання і на гадку не прийшло, що хтось після такої страшної війни не схоче вернутись додому. Рузвельт і Черчіль підписали договір, що пізніше став причиною депортації до Советського Союзу тисяч людей – на смерть чи концентраційні табори. Сотні людей вдавалися до самогубства під час спроб репатріації. А Захід дотримувався договору.

В страху і безнадійності опинились українські втікачі від смерті, і вивезені насильно до праці в Німеччину. Російські людолови, озброєні „договором”, організували облави на людей. І в цей критичний час зблисло світло надії

і допомоги. З'явився в окупованій Німеччині д-р Володимир Галан з Америки – президент і представник ЗУАДК-у. Допомогали нещасним втікачам Єпископ скитальців Іван Бучко, полковник армії Богдан Панчук, і незрівняно сильну моральну, матеріальну і навіть політичну допомогу надав українським скитальцям ЗУАДК. Є українське прислів'я: „Свій як не заплаче, то бодай скривиться”. Українці Америки активно відгукнулися на недолю своїх братів.

ЗУАДК в Європі у повоєнні роки сміливо побоював напасницьку російську пропаганду проти українських втікачів. Таку ж пропаганду вела советська місія в ООН і всі советські посольства в державах вільного світу. Це, однак, не пошкодило організаторам зібрати 70,000 анонімних „афідавітів” на переїзд українських біженців до Америки. Слід згадати, що у 1951 році д-р Галан з рамени ЗУАДК-у організував у Філядельфії великий мішаний хор „Співоче Товариство ім. Тараса Шевченка” під орудою маестра Юрія Оранського, щоб протиставитися хоріві, організованого советською місією в Нью-Йорку, який пропагував серед українців Америки протипереселенчу акцію.

Час переносить все минуле в історію. Однак й історію треба вигрібати з забуття, і це зробив головний редактор літопису ЗУАДК-у д-р Олександр Лужницький. Двадцять авторів брали участь в книзі „Унісон сердець”.

В газетній статті неможливо згадати все, що повинно бути згадане. Однак неможливо не назвати деякі імена. Визначними є фонд Богдана Курилка, фонд Силвії Блек, фонд Івана Карка, фонд Григорія Малиновського, фонд Василя Петраха і багато інших. ЗУАДК – це єдина Міжнародна українська допомогова організація. При активному сприянні української громади вона веде багатогранну діяльність, про що можна довідатися тільки з книжки „Унісон сердець”.

Богдан Тодорів

Курс з американського громадянства

У квітні і травні 2005 року Інформаційне бюро ЗУАДК безкоштовно проведе курс американського громадянства. Всі українці, які приїхали до США два роки тому або більше (ті, що одружилися з американським громадянином), або чотири роки тому або більше (ті, що не одружувалися з американським громадянином), можуть готуватися до іспиту, якщо бажають стати громадянами США. Для навчання можна зголоситися до канцелярії ЗУАДК-у у Філядельфії (1206 Cottman Ave.) або телефоном: (215) 728-1630 від понеділка до п'ятниці, від 9-ої ранку до 3-ої по полудні.

М. Борецький

Моя мама, тато,
братчик і сестричка та усі рідні
мають життєве забезпечення.

А Я?

Ставки є низькі.
Для дальших інформацій
прошу переглянути
схему на наступній сторінці.

TWENTY-PERSON TOURS TO UKRAINE
ТУРИ В УКРАЇНУ
ЧЕРЕЗ ЛЬВІВ ТА КИЇВ
TOUR PRICES INCLUDE AIR FARE, ACCOMMODATIONS, ALL MEALS WITHIN UKRAINE, TRANSPORTATION

DEPARTURES	CITIES	DAYS	FROM WINNIPEG
June 15 return June 30	ADVENTURES IN OLD AND NEW UKRAINE Kyiv 4: Independence Square; Village Pyrohovo; Pecherska Lavra; Shevchenko Museum. Chernivtsi 2: Kamianets-Podilskyi; Fort Khotyn; Kalinivskyi Bazaar. Kolomyia 4: unique village praznyk in Kryvche; Carpathian Mountains; Hutsulshchyna; Kosiv; Yaremche Bazaar; Ivano-Frankivsk. Lviv 3: Vienna 1. <u>Tour Escort: Peter Drosdowech</u>	16 days	\$3695.00
Sold Out July 6 - July 21, 2005			
July 20 return August 4	A JOURNEY TO REMEMBER Kyiv 3: including Shevchenko's Memorial in Kaniv; Pecherska Lavra. Ternopil 2: Pochaiv Monastery. Chernivtsi 1: Kamianets-Podilskyi. Kolomyia 1: Carpathian Mountains and villages; Yaremche Bazaar. Ivano-Frankivsk 3. Lviv 3: UNESCO heritage city. Vienna 1. <u>Tour Escort: Andy Koshelanyk</u>	16 days	\$3650.00
August 8 return August 23	EXPLORATION OF FOLK ART & CULTURE Kyiv 3: including Shevchenko's Memorial in Kaniv; Pecherska Lavra. Ternopil 3: Borshchiv; Kamianets-Podilskyi; Fort Khotyn. Ivano-Frankivsk 4: Kolomyia; Carpathian towns & villages; Yaremche Bazaar; Kosiv; and others. Lviv 4: UNESCO heritage city. <u>Tour Escort: Orysia Tracz</u>	16 days	\$3650.00
Sept 6 return Sept 21	ADVENTURES IN OLD AND NEW UKRAINE Lviv 4: UNESCO heritage city; Ivano-Frankivsk. Kolomyia 4: Carpathians; Hutsulshchyna; Kosiv; Yaremche Bazaar; unique village praznyk in Kryvche. Chernivtsi 2: Kamianets-Podilskyi; Fort Khotyn; Kalinivskyi Bazaar. Kyiv 4: Independence Square; Village Pyrohovo; Pecherska Lavra; Shevchenko Museum. <u>Tour Escort: Peter Drosdowech</u>	16 days	\$3695.00

A non-refundable deposit of \$250 is required at time of booking
Prices for departure from other Canadian and USA cities available
Opportunity to extend your stay to visit family members after the tour can be arranged at no extra cost
All prices are subject to change without notice
Single supplement is \$350.00 per person

For more information contact Irene Zdravac:
Regent Travel, 11-850 Keewatin, Winnipeg, Manitoba R2R 0Z5
Bus. Tel. (204) 988-5100 OUT-OF-TOWN – CALL COLLECT

3 Клівленду до Вашингтону - на вибори президента

Виборці з Клівленду під час екскурсії у Вашингтоні

КЛІВЛЕНД, Огайо. – За місяць до виборів президента України мешканці почали спільно думати, як взяти участь у виборах. 31 жовтня набралось бажаючих голосувати тільки на один автобус. На другу туру голосування, 21 листопада, вже виборців було на 5 автобусів. А 26 грудня, незважаючи на морози, великі снігопади і заметілі, вже зібралось виборців на колону з семи автобусів (350 осіб).

Дорогою ми дивились фільм про „помаранчеву революцію” на Майдані Незалежності, колядували, розповідали різні історії, жартували. Їхали з нами також українці з Луганська і Донбасу, які теж голосували за В. Ющенка.

Попереду всієї колони, яка їхала цілу ніч, завжди був перший автобус, де їхали виборці, що брали участь у всіх трьох турах голосування і справді були першими. О сьомій ранку нас гостинно зустріли у Вашингтоні парафіяни православної церкви св. Андрія, де ми змогли з'їсти гарячі сніданки, які вони для нас приготували.

На виборчій дільниці ч. 92 ми побачили багато автобусів, але особливо виділявся автобус з Атланти, на якому майоріли два великі прапори – синьо-жовтий і помаранчевий. Ми стали в чергу, яка тягнулася довгим хвостом по вулиці. Всі люди були з помаранчевими стрічками. Вони скандували: „Разом нас багато, разом нас не подолати! Ющенко, Ющенко, Ющенко!”.

Вже у приміщенні консульства до мене підійшов молодий чоловік, Роман Волошин, який нагадав, що був моїм учнем у Сокальській спецшколі. Він приїхав своїм авто з батьком і товаришами з Флориди, щоб проголосувати за Віктора Ющенка. Новоприбулі

з України голосували за українського президента, а діаспора, що вже давно живе в США, створила всі умови для цього.

Від імені всіх новоприбулих українців, мешканців Парми та інших околиць, що їздили на вибори президента України до Вашингтону, дякуємо парафіянам православної церкви св. Андрія, Мериленд, які 21 листопада і 26 грудня сердечно зустріли нас у своїй церкві, приготували для нас смачні, гарячі сніданки, ще й дали кожному з нас по торбині харчів на дорогу.

Щиро дякуємо дирекції фундації „Україна-США”, яка фінансувала наші сніданки у цій церкві і виділила 3 тисячі доларів на нашу поїздку до Вашингтону. Фундація і Посольство України також подбали про наше дозвілля, організувавши екскурсії для нас по американській столиці.

Дякуємо Христі Соневицькій, яка, крім цікавої екскурсії по місту, привезла нас до Українського католицького собору Пресвятої Родини на передсвятковий базар і концерт, вислала бажаючим путівники по американській столиці на українській мові.

Ми вдячні адміністраціям кредитових кооператив „Самопоміч” і „Основи”, парафіям українських церков, громадським організаціям, а також всім громадянам, які фінансово підтримали наші три поїздки до Вашингтону. Без вашої допомоги напевно на виборчій дільниці ч.92 було б набагато менше виборців і, відповідно, було б менше голосів за Віктора Ющенка.

**Євгенія Бенко,
Петро Твардовський,
Василь Ліщинецький**

В очікуванні початку голосування

Свята церкви св. Михаїла і св. Юрія

МІННЕАПОЛІС, Мн. – 20 листопада в церкві було відслужено Вечірню відправу та Панахиду за всіх парафіян, які відійшли у вічність, а 21 листопада о. Євген Кумка та о. Петро Сівко, настоятель української православної церкви св. Катерини в Арден Гілсі, Мн., відслужили св. Літургію. Величаво співав хор під керівництвом Кіри Цареградської. Отець Євген привітав усіх парафіян з храмовим святом, зокрема тих, хто носить ім'я патрона нашої церкви – Михаїла, а хор бадьоро заспівав „Многоліття”. По закінченні відправ усі перейшли до парафіяльної залі.

Свято відкрив голова церковної управи Олександр Полець. При-

сутні заспівали „Отче наш”, о. Євген благословив страви. Діти Школи українознавства виконали дуже гарну програму під акомпанімент о. Євгена. Під час святочного обіду були привітання від гостей.

А 19 грудня заходом Школи українознавства при парафії церкви св. Михаїла і св. Юрія було влаштовано зустріч св. Миколая. П'єсу „Гуцули вітають св. Миколая. Гуцульські візерунки” написала учителька Світлана Уніят. У п'єсі використані українські народні пісні, які дуже гарно виконали діти школи під музичний супровід о. Євгена Кумки. Головні ролі виконували учителі Світлана Уніят, Володимир Анастасієвський, Наталя Кушнір, Марія Матлашевська,

Світлана Прокопюк. У виставі брали участь усі школярі. Був також гарно виконаний гуцульський танець (керівники Кіндрат Матлашевський та Наталя Кушнір).

Святий Миколай, який прийшов у супроводі дванадцяти ангеликів,

найменших дітей школи, вітав дітей та всіх присутніх, повчав діточок, щоб були чемні й добре училися в українській школі, та обдарував усіх діточок гарними подарунками.

Ольга Змага-Хоролець

УКРАЇНСКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КООПЕРАТИВА шукає

ГЕНЕРАЛЬНОГО МЕНАДЖЕРА

провадити щоденну працю в понад 120-ти мільйоновій федеральній кооперативі.

Кваліфікації: • *Bachelors or Masters degree у фінансовій адміністрації*
• *знання комп'ютерних систем включно Windows базованих програм*
• *знання кооперативних установ бажано*
• *знання української мови бажано.*

Місцевість: *Нью-Йорк/Нью-Джерсі. Платня за домовленням.*

Зголошуватись до Всеволода Саленка, президента.
Телефонувати **безкоштовно (866) 859-5848.**

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ПРЕЗЕНТУЄ

ЛЮДЕЙ РОКУ – 2004

ВІТАЛІЯ ТА ВОЛОДИМИРА КЛИЧКІВ

Український Інститут Америки вшановує братів Кличків за виняткові спортивні досягнення, за невтомну працю задля піднесення міжнародного престижу України та участь у боротьбі за українську демократію.

СВ'ЯТКОВИЙ БЕНКЕТ У ГРАНД ЗАЛІ
NEW YORK HILTON
1335 Avenue of the Americas
New York City

ВІВТОРОК, 8 БЕРЕЗНЯ 2005 РОКУ, О ГОД. 6:30 ВЕЧОРА

Вступ тільки за попередньо купленими квитками:

Індивідуальний: \$250
Стіл для 10 гостей: \$2,000

Щоб придбати квиток, просимо заповнити та надіслати нам Ваше замовлення.
Для інформації як стати спонсором або щоб розмістити привітання у Вшановувальному журналі, просимо відвідати нашу інтернет-сторінку www.ukrainianinstitute.org

The Ukrainian Institute of America, Inc.
Person of the Year 2004 Award
Vitali and Wladimir Klitschko
2 East 79th Street, New York, NY 10021
Tel. 212-288-8660 Fax 212-288-2918

Просимо замовляти квитки до 21 лютого

Так, я хочу купити _____ квиток (квитки), ціною \$250 від особи.

Ім'я _____

Адреса: _____

Місто: _____ Штат: _____ Індекс: _____

Телефон: _____ Ел. пошта: _____

Надсилаю чек на суму \$ _____ з оплатою до The Ukrainian Institute of America

Хочу заплатити кредитною карткою:

Amex ___ Visa ___ MasterCard ___ Discover ___

Число картки: _____ Дійсна до: _____

Ім'я, так як вказано на кредитній картці _____

Щира подяка спостерігачам на виборах в Україні

Спостерігачі на обіді 16 січня.

Спостерігач о. Олег Жовнірович від Української православної церкви св. Вознесіння в Кліфтоні.

На фото (зліва): Ярослав Федун, Михайло Савків, секретар УККА Марія Дупляк, Джеймз Анзалді, Стефан Татаренко і член міської ради Кліфтону Франк Гаціоне.

Спостерігач в Нью-Йорку і представник СКУ при ООН Марта Кокольська.

ПАСЕЙК, Н. Дж. – 16 січня близько 250 осіб прийшли до Української централі, щоб щиро привітати перемогу Віктора Ющенка у виборах Президента України і одночасно щиро подякувати спостерігачам з Північного Нью-Джерсі, які 26 грудня працювали в різних виборчих округах України.

На обіді, який організували відділ УККА повітів Пасейк і Берген, Українська централія Пасейку і Українська Федеральна кредитівка „Самопоміч” Кліфтону-Пасейку, привітали гостей голова і заступник голови відділу УККА Ярослав Федун і Константин Ваньо. У своєму виступі президент УККА Михайло Савків назвав вибори в Україні перемогою не лише В. Ющенка, але й усієї нашої громади. Член міської ради Кліфтона Стефан Татаренко, який поїхав як спостерігач, підкреслив, що всі його родичі в Полтаві голосували за Ющенка, а мейор міста Кліфтону Джеймз Анзалді зауважив, що кожний політик надіється на таку підтримку, яку мав В. Ющенко, і на теплі оплески присутніх закінчив свій виступ словами: „Слава Україні”!

І. Я.

Помаранчеві шалики від Ірми Пилишенко

РОЧЕСТЕР, Н. Й. – Коли у Києві почалась „помаранчева революція”, Ірма Пилишенко добровільно нарізала 300 помаранчевих шаликів, які дарувала і розсилала як різдвяні подарунки знайомим. На фото: Ірма Пилишенко (праворуч) з чоловіком Мірком, донею Орісею та онучкою Настусею, донею Катєю з чоловіком в шаликах на Свят-Вечорі в Рочестері, Н. Й.

Мірко Пилишенко

Радісне Різдво в Манчестері

МАНЧЕСТЕР, Великобританія. – В день Різдва Христового, 7 січня, українці виповнили місцеву церкву Успіння Пресвятої Богородиці, у якій отці Я. Рій – місцевий парох, С. Білик з Лондону та Є. Небесняк, манчестерець, а віднедавна – ігумен монастиря оо. Салезіян східного обряду при церкві Покрови, на вул. Личаківській у Львові, відправляли Всенощну, з урочистим Різдвяним співом „З нами Бог”. До Літургії співало біля двадцяти членів колишнього Манчестерського хору „Гомін”, під диригентурою Петра Вихрія, що навчається в Королівській школі співу.

9 січня відбувся в тій же залі щорічний Різдвяний концерт. Прибули високі урядовці міст Манчестеру, Сальфорду, Бері та Теймсайду (Аштон). Прибув також і Генеральний консул України в Едінбурзі (Шотландія) О. Чеков. Культосвітний референт місцевого відділу СУБ-Манчестер Володимир Шляхетно привітав присутніх. Дальшу мистецьку програму вела Анна Вихрій. В концерті брали участь, крім місцевих мистецьких колективів, танцювальний ансамбль

„Орлик”, (з хореографією Марії Бабич); танцювальна група СУМ „Поділля”, Школа танців ім. балетмайстра Петра Дністровика; хористки СУМ під батутною Люби Микусовської відспівали ряд щедрівок; хор суменят під керівництвом Орісі Гнилиці відспівав одну коляду; секстет дружинниць СУМ „Ластівка” співав наші та англійські колядки. Відтак гості перейшли до світлиці „Гомону” та „Орлика” на щедру прийняття, підготовлене подружжям Ліберою та Тарасом Дзундзами.

Щедрий вечір чи другий Свят-Вечір 18 січня був також вдалий, бо прибуло понад 150 осіб. Приїхали люди з усієї Округи. Присмного несподіванкою був виступ Остапа та Соломії Поповичів з Дрогобича, які заколядували та повиншували „по-дрогобицьки”.

День 23 січня залишиться пропам'ятним в Різдвяних спогадах 2005 року, бо всі дивилися програми „5-го каналу” і спостерігали незабутній процес інавгурації Віктора Ющенка. І на такий радісний ноті завершилися головні Свята Різдвяного циклу.

о. Євген Небесняк

В Чикаго відсвяткували перемогу В. Ющенка

Урочисте віче 23 січня в Чикаго

ЧИКАГО. – 23 січня о 4-й год. після полудня понад 2,000 гордих чикагських українців зібралися в Українському культурному центрі, в серці чикагського Українського села, на святкове віче з нагоди перемоги Віктора Ющенка.

Ведучим святкування був д-р Юрій Мельник. У залі, прибраній прапорами, світлами, помаранчевими кульками та сотнями знімок з „Помаранчевої революції“ в Києві, присутні слухали промови священників, інших членів української громади, оглядали прозирки і відеостріч-

ки з передвиборної кампанії В. Ющенка.

Головною точкою святкування був огляд відеострічки з церемонії інавгурації Президента Віктора Ющенка на Майдані Незалежності в Києві, котра закінчилась радісним і могутнім співом національного гімну, що його будь-коли чули чикагські українці.

На закінчення віча піднято келихи шампанського за нового Президента України В. Ющенка. Опісля молодь забавлялася, танцюючи під звуки оркестри „Мрія“.

Фото: Оксана Мельник

На святі промовляє о. Мирон Панчук

Помаранчеві кульки прикрасили церкву свв. Володимира і Ольги

Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора? Зверніться до УНСоюзу. У нас найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільйонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Лютий 2005 р., ч. 54

В 20-ту річницю відходу Григорія Китастого

Кожна нація має свій улюблений музичний інструмент. Кобза чи бандура – це український національний інструмент. Кобзарі сторіччями підтримували національну свідомість нашого народу, пригадуючи його минуле й закликаючи до боротьби в часи повстань. Тарас Шевченко не випадково назвав збірку своїх поезій „Кобзар”, бо кобза чи бандура – це інструмент української душі. Українська нація мала багато відомих кобзарів та бандуристів. Між ними є Григорій Китастий, який відійшов від нас 20 років тому.

Народився він 17 січня 1907 року, в місті Кобеляки, на Полтавщині, в співучій козацькій родині. В 1935 році, коли об'єдналися Полтавська і Київська капелі бандуристів в Державну капелю, Григорій Китастий в ній спочатку був концертмайстром, а пізніше – заступником мистецького керівника.

Під час Другої світової війни всіх бандуристів мобілізували до війська. Багато з них загинуло на фронті, а дехто потрапив у німецький полон, в тім числі й Григорій Китастий, якому пощастило втекти й повернутися до Києва. Там він зібрав залишки капелі – осіб, що лишилися живими під окупацією, й створив Капелю бандуристів ім. Тараса Шевченка. Ця капеля разом з її керівником пройшла тяжкий етап поневірянь, еміграції та німецьких концтаборів.

Після війни Григорій Китастий невтомно опрацьовував програми капелі і своїми виступами здобув непересічний успіх і популярність між своїми і чужими. Він зробив сотні обробок народних пісень, розписав та опрацював ноти багатьох пісень для бандури та фортепіано. Працюючи з капелею, він одночасно працював над новими композиціями з усіх жанрів: ліричного, жартівливого, мажорного, мінорного та героїчного.

Довший час він жив у Дітройті, місті-осідку Капелі. Пізніше на короткий час виїхав до Каліфорнії, звідки 1964 року переїхав на запрошення ОДУМ-у до Чикаго, де очолив перший ансамбль бандуристів ОДУМ-у. В 1967 році він повернувся до Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка на прохання мистців з України, які казали, що коли Капеля з Дітройту виступала з концертами на американському континенті чи по Європі, тоді й ім, капелянам в Украї-

Могила Григорія Китастого на Українському православному кладовищі в Бавнд-Бруці. Н. Дж.

ні, давали вільнішу руку, посилали з гастролями по Україні та Союзі.

Григорій Китастий був членом УРДП, партії, яку очолював багато років Іван Багряний, з самих її початків. Він написав музику до пісень Івана Багряного „Марш України”, „Пісня про Тютюнника”, „Ми об'їхали землю навколо”, „Вставай, народе!”, „Вперед, сини народу”, „Марш полеглих” та ін.

Ще за життя Григорія Китастого середовище УРДП видало книгу „Збірник на пошану Григорія Китастого”, що вийшла коштом Фундації ім. Івана Багряного. Несподівано Григорій Китастий захворів і в скорому часі в Каліфорнії помер 6 квітня 1984 року. Поховали його на Українському православному кладовищі в Бавнд-Бруці, Н. Дж. Для поставлення пам'ятника на його могилі створили громадський комітет, який розпочав збирати гроші. 6 жовтня 1991 року на його могилі посвячено пам'ятник, проєкт якого зробив Іван Яців – графік, проєктор та скульптор з Канади.

Зі зібраних грошей на пам'ятник ще лишилася невелика сума, до якої Фундація ім. Ів. Багряного додала решту й видала в Україні збірник пісень Григорія Китастого „Вставай, народе!”. Цей збірник містить пісні до слів Т. Шевченка, І. Багряного, К. Даниленка-Данилевського, О. Олеся, О. Підсухи, Д. Завертайла, Ю. Буряківця, Н. Ка-

люжної, Я. Славутича, К. Рошка, О. Гай-Головка, О. Ільченка, М. Пироженка, К. Перелісної, О. Ярового, А. Юриняка, В. Симоненка, І. Овечка, Г. Черінь, М. Ситника, А. Малишка та Б. Олександрова.

В 2001 році родина Китастих заснувала Фундацію Китастого як неприбуткову корпорацію, ціллю якої є уможливити вільний доступ до матеріалів та праць Григорія Китастого та української культури на Інтернеті. Фундація впроваджує електронну бібліотеку великої частини звукозаписів, нот, книжок і літературних творів. Фундація Китастих сприяє розвитку кобзарського мистецтва в Україні та заснувала фінансову нагороду за найкращі дипломні праці випускникам магістерської програми при Києво-Могилянській академії. Директором Фундації є Андрій Китастий, син Григорія Китастого.

Заходами Фундації Китастого видано минулого року компактний диск Служби Божої композиції Григорія Китастого у виконанні чудового хору „Дзвони Подолу” з Києва.

„Збірник на пошану Григорія Китастого”, який упорядкував і зредагував Яків Гурський, видала Фундація ім. Ів. Багряного, як працю музичної секції Української Вільної Академії Наук в США. Його можна придбати за 15 дол., а збірник „Вставай, народе!” за 20 дол., надсилаючи чек на адресу Фундації.

Також подано текст обох поем обома мовами та біографічні дані виконавців вище поданих творів Гр. Китастого. Компакт-диск „Бій – Перемога – Слава” можна придбати, висилаючи чек на 20 дол. на адресу: The Kytasty Foundation 4264 Biona Place San Diego, CA 92116.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL
60005 USA
Сторінку редакції
Олексій Коновал

Дякуємо!

Від часу останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви:

2,000 дол. – Фундація „Спадщина” в Чикаго, яку очолює Юліан Куляс. З них одна тисяча дол. для потреби Товариства Української мови (ТУМ), яке очолює Віра Боднарук, член управи Фундації ім. Ів. Багряного.

615 дол. – Лесвід Петренко. З них 100 дол. для ТУМ-у в Чикаго;

200 дол. – Іван Зінченко на придбання і вислання книги „Револьюційна стихія” Юрка Тютюнника в десять шкіл, чи міських бібліотек України;

150 дол. – Галина Свічковська в пам'ять братів Колосюків;

100 дол. – Славко Линн;

по 50 дол. – Анатолій Яцик, Мирослав Ковальський та Медислав Литвиненко;

50 австралійських доларів – Леся Ткач;

25 дол. – Євген Кальман;

15 дол. – Степан Ступак;

по 10 дол. – Софія Барусевич, Михайло Мартиненко та Михайло Семенець.

Управа Фундації широк дякує всім жертводавцям й просить і далі підтримувати Фундацію, щоб вона могла і далі допомагати Україні у виховній та просвітницькій праці патріотичним силам України!

Куди пішли гроші Фундації

В минулому році управа Фундації приклала багато старань, щоб фінансово допомогти пресовим органам та іншим організаціям України. З каси Фундації видано 2004 року 140 тисяч доларів. До каси надійшло в 2004 році пожертв від 138 осіб та кількох організацій 71 тисяча доларів. Списки жертводавців подавалися на сторінці Фундації при газеті „Свобода” та в Бюлетені фундації.

З них понад двадцять п'ять тисяч доларів дано на видання таких книг: „Москва сльозам не вірить” Василя Ів. Гришка про голод 1933 року, „Український голодомор 1932 – 1933”, другий том от. Юрія Мицика, „Подвижник духу” Леоніда Бойка, „Український некрополь” про поховання відомих осіб України в Україні та в діаспорі Віктора Жадька, „Револьюційна стихія, Зимовий похід 1919–20 рр.” Юрка Тютюнника, „Нова релігійність” Івана Багряного” Максима Балаклицького, докторської праці на тему видань діаспори Сергія Козака, „Українське життя в Америці” Левка Хмельковського та „Три літа” Тараса Шевченка.

Фундація дала гроші на конкурс знавців української мови для учнів шкіл України, для школи та музею Лесі Українки в Ялті, дано одну тисячу доларів на побудову пам'ятника Тараса Шевченка в Ялті, тисячі доларів дано „Просвіті”, Києво-Могилянській Академії, таким пресовим органам України, як „Літературна Україна”, „Сіверщина”, журналам „Універсум”, „Бористен”, „Березіль” та іншим, що дбають і далі дбають про популяризацію демократії, правди, справедливості та роблять всі старання, щоб Україна мала чесний український уряд, який зробить Україну економічно сильною, демократичною, українською Україною.

Видано композиції Григорія Китастого

Фундація Китастих видала „CD” (компакт-диск), на якому записано три музичні твори Григорія Китастого: „Бій під конотопом”, „Гомін степів” та „Дума про Кемптен” у виконанні Київської симфонічної оркестри, хору та відомих солістів України. Диск має назву „Бій – Перемога – Слава”. В поемі „Бій під Конотопом” Петра Карпенка – Криничі висвітлюється бій 1659 року українського війська гетьмана Івана Виговського проти багатовишнього московського війська, яке було розгромлено.

„Гомін степів” є оригінальною музичною композицією Гр. Китастого для бандури, яка викону-

ється в аранжуванні для оркестри. Цей твір віддзеркалює бурхливі події в роки козаччини в Україні. „Дума про Кемптен” написана Яром Славутичем, в якій він описує події, що сталися в 1947 році в Баварському місті Кемптен, де був табір українців, яких хотіли примусово вивезти на „родину”. „CD”, як вставку, має книжечку, в якій українською й англійською мовою подані інформації про Григорія Китастого, колишнього керівника капелі бандуристів ім. Т. Шевченка, під керівництвом якого було записано 11 пластинок капелі та дві в його особистому виконанні.

УКРАЇНА І СВІТ

Відзначено 87-му річницю загибелі 300 студентів в бою під Крутами

Віче пам'яті Героїв Крут в Києві 29 січня 2005 р.
Фото УНІАН

КИЇВ. – 29 січня виповнилася 87-ма річниця героїчної загибелі трьохсот студентів та гімназистів у бою поблизу станції Крути під Ніжином. Україна вже два роки відзначає цю річницю на державному рівні, і Президент В. Ющенко у своєму зверненні з цього приводу заявив, що українці схилиють голову перед подвигом трьохсот студентів. Після проголошення в 1918 році Української Народної Республіки більшовицьке керівни-

КИЇВ. – Зліва: державний секретар України Олександр Зінченко, в.о. прем'єр-міністра України Юлія Тимошенко, народний депутат Лесь Танюк, посади́к Киє́ва Олександр Омельченко і в.о. міністра оборони України Олександр Кузьмук 29 січня покладають квіти до пам'ятника українським воїнам, які загинули у бою під Крутами.
Фото УНІАН

цтво Росії спрямувало проти УНР 6-тисячне військо, проти якого виступили курсанти Київської військової школи ім. Богдана Хмельницького, студенти, шкільна молодь. У бою біля залізничної станції Крути загинули 300 молодих захисників УНР.

В. Ющенко 30 січня поклав квіти до пам'ятника юнакам, що полягли під Крутами у 1918 році. Після цього він взяв участь в освяченні закладеного на Аскольдовій Могилі каменя, на місці якого невдовзі

буде споруджений меморіал мужности та опору – Пантеон Героїв.

У самих же Крутах відбулася урочиста церемонія, в якій взяли участь майже тисяча людей. Народний депутат Іван Плющ пообіцяв, що вже до кінця цього року буде узгоджено проєкт меморіалу, який буде встановлено на місці загиблих юнаків. Мешканці навколишніх сіл і досі знаходять кістки загиблих під Крутами на своїх земельних ділянках.

УНІАН

ЗУАДК продовжує славні різдвяні традиції

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Під час Різдвяних свят ЗУАДК, за участі директора Київської канцелярії Віри Принько, обдарував учнів вісьмох шкіл-інтернатів Херсонської і Миколаївської областей різдв'яними подарунками. В додатку до солодоців і одягу, діти-сироти отримали книжку Ольги Мак „Каміння під косою”. Продовжувався теж довголітний проєкт ЗУАДК-у „Пізнавай свій рідний край”, за яким проведено прогулянку 18 дітей-сиріт з двома вчителями з Лутугінської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату Луганської області до Львова, де д-р Андрій Дида, директор Львівської канцелярії ЗУАДК-у, привітав їх та примістив їх у гуртожитку школи ч. 102. Діти спілкувались з однолітками, мали екскурсії до Сколе, Олеська, Почаєва, в оперний і драматичний театри, до цирку, провели приємні дні і вечори, серед яких найкращим був Свят-вечір.

На фото зліва: Діти з Херсонщини дістали подарунки. Праворуч: Діти з Донбасу біля могили Івана Франка на Личаківському цвинтарі.

Канцелярія ЗУАДК-у

Добрі справи українців Карелії

Першу пожертву на спорудження пам'ятника жертвам Сандармоху зробив у 2002 році Віктор Ющенко

ПЕТРОЗАВОДСЬК, Росія. – Ми, українці Карелії, далеко від своєї України, не мали права голосу, але думками і молитвами були з народом, а тепер щиро радіємо і вітаємо Віктора Ющенка з такою тяжкою, такою заслуженою перемогою! Рік був важливим, дуже напруженим, але щасливим, бо зроблена справа, про яку мріяли багато людей по всьому світі. А зробити цю справу випала честь нашій організації. Мова йде про будівництво пам'ятника-хреста „Убієнним синам України” в урочищі Сандармох Медвежого району в Карелії.

Про цей пам'ятник одночасно мріяли українці Карелії, Києва, Америки. І коли ми знайшли один-одного, справа зрушила. Нас усіх об'єднав і координував загальні зусилля невтомний публіцист, лавреат премії Василя Стуса, палкий син України Василь Овсієнко. В холодній карельській землі покочаються десятки тисяч безневинно закатованих людей різних національностей – фінів і росіян, вірмен і білорусів, карелів і німців, поляків і українців. 67 років тому, 3 листопада, за один тільки день в Сандармосі було страчено 139 українців. Серед них – відомий мовознавець Микола Трохименко. Його син – Веніамін Трохименко став на чолі спорудження пам'ятника в пам'ять загубленого життя свого батька і всіх українців.

Саме завдяки його фінансовій допомозі, в 2002 році в Києві було проведено конкурс на проект пам'ятника в Сандармоху, визначено переможців – художника Миколу Малишка і скульптора Назара Білика. А в березні Віктор Ющенко звернувся до мене з проханням взяти на себе організацію праці зі спорудження пам'ятника і вніс першу пожертву на цю справу. (Не всі, мабуть, знають, що його батько невідомо працював на спорудженні Біломорканалу). А потім українці всього світу стали складати пожертви на пам'ятник. Веніамін Трохименко дав 4,000 американських доларів. Саме його жертва та невтомна праця скульпторів Миколи Малишка і Назара Білика, які працювали по 12-14 годин без перерви, сприяла тому, що ми встигли закінчити основні роботи за коротке північне літо.

Пам'ятник споруджено тільки на особисті пожертви українців Америки, Канади (низький уклін всім українцям і особисто Надії Світличній і Богданові Федораківі), Карелії, України. Ще в 1927 році Олександр Олесь написав:

*...Ах, як стогнали ми,
як плакали в вигнанні,
який тягар з нас кожен ніс!
Моря повстали б з наших сліз,
затихли б бурі в нашому зітханні.
На площах ми чужі стояли,
і кожний кидав камінь в нас...
Ми стільки винесли образ,
ми стільки бачили сваволі!!!
І все за те, що ми свій край любили,
що рвались сонце
в темряву внести.
...А понесли в світи хрести
і сиві голови похили.*

Ось і ще один хрест-пам'ятник стоїть в далекій Карелії, щоб не забули люди про жахливі, прокляті сталінські часи. Звичайно, життя громади не зупинялось на цій справі. Як завжди, працювали художні колективи, хор „Українська пісня”, дитячі колективи „Українські ластівки” та „Земелюшка”. Саме „Земелюшка” була запрошена на перший Всесвітній фестиваль українських дітей в Національному оперному театрі. Вони були на батьківщині Тараса Шевченка, в Каневі на Тарасовій горі. І ця подорож залишиться з ними на все життя.

В грудні народний колектив – хор „Українська пісня” святкував своє десятиріччя. Створений в 1994 році, за особистою ініціативою першого голови товариства Віталія Фартушного, хор з року в рік підвищував свою майстерність.

Незмінним керівником хору є заслужений працівник культури Росії, заслужена артистка Карелії Клара Стасюк. Хор двічі був лавреатом на всеросійських конкурсах – фестивалях ім. Олександра Кошиця, має нагороду і подяки республіканського рівня. Колектив великий, майже 60 осіб.

При хорі діє молодіжний ансамбль „Веселка” та чоловіча вокальна група. Солоісти хору Олександра Стасюк, Орест Пятибрат, Зінаїда Сова, Галина Акімова своєю закоханістю в українську пісню давно і назавжди полонили серця і душі карельських глядачів. Особливого захоплення і подяки заслуговує солістка хору Тетяна Сібелєва. Вона співає, танцює, грає. Вона живе на сцені. Всі танці хору також ставить Тетяна. Шкода, що такий чудовий колектив не має можливості виїздити з концертами за межі Карелії через відсутність фінансування.

З 3 по 7 січня ми провели міжзональний дитячий конкурс-фестиваль „Слово рідне – мово рідна”. Фінансування цього заходу, включаючи проїзд учасників конкурсу, взяв на себе Державний комітет у справах національностей України (особисто Геннадій Москаль і Світлана Дроздовська). Кожен день починався з лекцій рідної мови. Були майстер-класи з народної пісні (викладач Валентина Соболевська), народного танцю (викладач Наталка Кузьменко), українських ігор (викладач Наталка Шепелєва). За 4 дні діти подружились і спілкувались українською мовою. Виявили переможців – з Мурманська, Петрозаводська, Медвежого району. Керувала цим заходом випускниця Київського інституту культури, методист Світлана Корнієнко.

А що буде далі? Традиційні Дні української культури в березні, а 5 серпня – офіційне відкриття пам'ятника „Убієнним синам України” в Сандармосі. Думаємо, що буде багато гостей, тому прохання, хто має бажання приїхати, повідомте нас заздалегідь електронною поштою: vladpol@onego.ru

Лариса Скрипникова,
голова правління Товариства української культури „Калина”

Бл. п. Владика Павло Василик – приклад у вірі і житті

12 грудня 2004 року помер правлячий архиєрей Коломийсько-Чернівецької єпархії УГКЦ, Ісповідник віри, багатолітній в'язень московських таборів Владика Павло Василик.

Блаженної пам'яті Владика Павло народився 8 серпня 1926 року в селі Бориславка Перемиського повіту (Польща) в селянській родині. Навчався в Перемиській гімназії, студіював богослов'я. У листопаді 1945 року депортований на територію Радянської України, до с. Баріш Буцацького району Тернопільської області. На початку 1946 року повернувся до Львова, щоб продовжити підпільні богословські студії.

1 квітня 1947 року ув'язнений за співпрацю з УПА. Засуджений Львівським військовим трибуналом на 10 років позбавлення волі і 5 років позбавлення громадянських прав. 1 січня 1950 року у концтаборі Єпископ Віктор Маковський, професор філософії Університету „Русікум” (Рим) висвятив його на диякона. У червні 1956 року звільнений і повернувся в Україну.

18 листопада 1956 року у Львові отримав священні свячення з рук Владика Миколи Чарнецького.

22 січня 1959 року удруге заарештований і засуджений за вірність Українській Греко-Католицькій Церкві та Апостольській Столиці на 5 років концтаборів та 5 років заслання. Покарання відбував у Мордовських концтаборах. 1 травня 1974 року прийняв єпископські свячення з рук Єпископа Йосафата Федорика, ЧСВВ. У 1990 році призначений єпископом-коад'ютором Івано-Франківської єпархії, а 30 жовтня 1993 року – єпархіяльним єпископом Коломийсько-Чернівецької єпархії.

12 і 13 грудня 2004 року в катедральному соборі Воскресіння Христового м. Івано-Франківська відбувалося прощання з покійним. Заупокійну Літургію служили Владика Софрон Мудрий – єпарх Івано-Франківський, і Владика

Іриной Білик – єпарх Буцацький. 14 грудня в соборі Святого Архистратига Михаїла в Коломні було відслужено заупокійні Божественні Літургії. Відтак Владика Володимир Війтишин – Єпископ-коад'ютор Коломийсько-Чернівецької єпархії, у співслужінні з численним духовенством, розпочав чин Архиєрейського похорону.

15 грудня у церкві Святого Архистратига Михаїла розпочалася Заупокійна Архиєрейська Божественна Літургія, яку очолив Патріярх Любомир Гузар. У спільній молитві за Царство небесне для новопереставленого Владика Павла взяли участь Владика Іван Юркович – Апостольський нунцій в Україні, владика Української Греко-Католицької Церкви, Римокатолицької Церкви в Україні, понад двісті п'ятдесят священників, велика кількість мирян УГКЦ. Участь у спільній молитві взяв Владика Іван Бойчук – Єпарх Коломийсько-Косівський УПЦ Київського патріархату. Прощатися з покійним прийшли Михайло Вишиванюк – голова Івано-Франківської обласної держадміністрації, Василь Брус – голова Івано-Франківської обласної ради, представники районної і міської влади.

У проповіді Патріярх Любомир підкреслив, що „ми сьогодні маємо постановити, що його пам'ять буде жити не тільки в наших серцях, а й у наших ділах. І якщо ми це дотримаємо, то справді належно і тривало вшануємо пам'ять великої людини, вірного сина Церкви і Народу”.

Після завершення чину Архиєрейського похорону тіло покійного Владика Павла похоронено процесією несли вулицями Коломиї до місця, де зводять новий катедральний храм Коломийсько-Чернівецької єпархії. Біля підніжжя храму, будівництво якого розпочав новопереставлений Владика, його тіло знайшло вічний упокій.

о. Ігор Яців
прес-секретар Глави УГКЦ

Збори української громади Москви

МОСКВА, Росія. – 23 січня у Культурному центрі України регіональна громадська організація „Українці Москви”, Московське товариство української культури „Славутич”, з участю ради Об'єднання українців Росії, ради Федеральної національно-культурної автономії „Українці Росії” та Комітету громадян України, провела урочисті збори української громади Москви, присвячені вступу на посаду Президента України Віктора Ющенка. При переповненій великій концертній залі після виконання гімну „Ще не вмерла України” збори відкрив заступник голови Об'єднання українців Росії Юрій Кононенко, який зачитав привітання В. Ющенкові від імені українських організацій.

Учасники зборів висловили підтримку Президенту України В. Ющенкові, побажали здійснення його задумів в напрямі соціально-економічних перетворень, успіхів у надхненній праці з утвердження демократії і становлення української політичної нації, міцного здоров'я і гараздів в

особистому житті. Зазначалося, що події виборчої кампанії яскраво свідчать про необхідність активного захисту інформаційного простору України, всебічного розвитку української мови, розбудови рівноправних взаємин з Росією. Висловлено сподівання, що майбутні благодатні зміни в Україні торкнуться і зв'язків Української держави з українцями в світі – заради спільної праці на користь і розвиток світового українства.

Українці Москви виступили проти популістських заяв щодо подвійного громадянства, другої державної в Україні мови тощо. На зборах були зачитані вітальні телеграми від українських громад з Калінінграду, Карелії, Томська, Сахаліну, Хабаровського краю, Мурманської і Магаданської областей, міста Набережні Челни в Татарстані. На зборах виступив Посол України в Російській Федерації Микола Білоблещий. Після завершення зборів відбувся святковий концерт.

Олена Гончар

Невідомий злочин Росії

Наприкінці 2004 року Міжнародний суд з прав людини в Страсбургу, Франція, прийняв до розгляду справу про знищення 29 жовтня 1999 р. на дорогах Чечні мирних колон біженців, які йшли під білими прапорами. Про цю трагедію розповідає відомий журналіст-правозахисник Володимир Криловський з Нью-Йорку.

Протягом двох тижнів восени 1999 року усі російські засоби масової інформації оголошували, що 29 жовтня 1999 року для всіх, хто хоче втекти від Чеченської війни, відкриють „гуманітарний коридор” у всіх напрямках.

Депутат Державної думи Росії Володимир Рижков переконував чеченців без зволікань узяти найнеобхідніше і піти від бомб і снарядів за межі республіки.

З екранів телевізорів лунали погрози: „Всі, хто після 29 жовтня залишиться у будинках, вважатимуться бандитами і їхніми посібниками!”. І все це було на тлі щоденних бомбувань і артобстрілів, на тлі масових руйнувань, горя, непоправних втрат.

29 жовтня 1999 року, з раннього ранку, на трасі Ростов - Баку, на інгушсько-чеченському кордоні утворилася довга черга з авт втікачів. Російські військові сказали, що о 9-й годині почнуть пропускати їх. Але час минав, дорогу не відкривали, авт прибувало все більше. Після 10-ої години до юрби вийшов офіцер і сказав, що коридор для проїзду біженців відкрито не буде. Обурені люди стали, як могли (дорога була забита), повертати свої авт. А між автомобілями пішки йшли люди... Колонна у три ряди розтя-

лася на 12 кілометрів і рухалася досить повільно. І раптом...

Розповідає Бирлант: „Ми побачили в небі два літаки. Вони спокійно розвернулися над колоною і стали скидати на нас бомби...”.

Руслан Ангаєв: „Літаки, заходячи над колоною, знову і знову били по ній! Хтось встигав вистрибнути, хтось згоряв живцем з усією родиною! В залишках автобуса люди кричали, волаючи до Аллаха. А літаки все били і били! Кожен їхній новий захід забирав людські життя!... Поруч лежала людська рука, трохи далі - верхня частина жінки, а нижню її частину відкинуло кудись далеко...”.

Зара Шапієва: „Я опритомніла і побачила, що мама вся в крові, батько (він сидів перед нами) зник кудись зовсім, у нашого родича Юсупова Дашалу відірвало руку, і він уже був непритомний. На асфальті лежа-

ли вбиті і поранені. Довкола були розкидані шматки людських тіл. Люди бігли від шосе прямо полем, було багато жінок і дітей!”.

А в цей самий час в іншому районі Чечні тривала холоднокривна розправа над іншою автоколоною втікачів...

Тоїта Емієва: „Дорогою на Петропавлівське шосе ми обїхали пагорб і побачили, що авто, яке рухалося перед нами, горить! І тут вдарило в наше авто! І білі прапори нас не порятували! З розташування федеральних військ, з гір, по нас прямим наведенням була артилерія! Відразу загинула моя сестра Маліка. Важко поранило Мадіну, мою другу сестру. Ми всі повистрибували з авт, залягли хто куди. Голову неможливо було піднести: з гір прицільно били снайпери. Батько підбіг до авт, щоб зняти тіла дочок. Мадіну він зняв, а коли знімав Маліку, позаду розірвався снаряд. Він усе-таки доповз до нас і сказав мамі: „Знаєш, що сталося з дочками?”. Потім він опустил голову і більше її вже не підніс...”.

Абдулкерімова Алпату: „Ми спокійно їхали з білими прапорами. Неподальк села Толстой-Юрт завернули за пагорб і потрапили під снаряд! Прийшовши до тям, я відповзла від авт, і тут ударив другий снаряд! В інше авто! Чотири з половиною години ми лежали - голови не піднести. Горіли авт, гинули люди, ми всі бачили це!”.

Нуреш: „Трупи, які залишилися, просто екскаватором закопали... Нещодавно жінки наші їздили туди. Знайшли дитячі штанці, руку відірвану знайшли, волосся жіноче, клатті сукні”.

Разет Емієва: „Я була під час розкопування. З'явилася рука жіноча. Показалася голова, волосся - ми зрозуміли, що це труп Зари Абдулкерімової. Зара була вагітна. Ще викопали трупи двох дітей - дівчаток з Червленої. Одна з них була грудною”.

Жоден уряд не зробив офіційної заяви з приводу того, що сталося! Вояк на базарі в Червленій розповідав людям, що вони спочатку відмовлялися відкривати вогонь по мирній автоколоні. Але командир сказав: „Є наказ і його треба виконувати!”.

Серед відповідальних за цей злочин слід назвати генералів Володимира Шаманова (у військах у Чечні нічого не діялося без його відома), Віктора Казанцева, який командував у той час „антитерористичною операцією”, міністра оборони Росії маршала Сергєєва, без особистого схвалення якого жоден генерал не зважився б на таке. Але це все - виконавці! Наказ (таємний, розуміється!) виходив, я переконаний, від верховного головнокомандуючого, тобто від президента Росії!

Володимир Криловський,
Нью-Йорк

І ШЛЯХИ СТАЮТЬ КОРОТШИМИ...

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії** пропонує безпосадкові рейси літаками Boeing 767 **НЬЮ-ЙОРК - КИЇВ, КИЇВ - НЬЮ-ЙОРК**

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферополь, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя, Луганськ, Чернівці, Ужгород, Москва, Санкт-Петербург, Мінськ, Кишинів, Рига, Баку, Ташкент, Алма-Ата, Ашхабад, Тбілісі, Делі, Тель-Авів, Пекін, Дубаї, Афіни, Софія, Белград, Бангкок, Каїр, Стамбул

АероСвіт **AeroSvit**
UKRAINE AIRLINES

1.888.661.1620, 1.212.661.1620

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення

1.718.376.1023

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити і оформити білет на нашій веб-сторінці

www.aerosvit.com

„Помаранчеву...

(Закінчення зі стор. 1)

Кучми, не зміг отримати американської візи для поїздки у США. Окреме особисте попередження про те, що він не зможе в'їхати до жодної західної країни, отримав міністер внутрішніх справ генерал Микола Білоконь.

Однак це не зупинило ані Кучму, ані його прихильників від того, щоб зайнятися такими відкритими та нахабними виборчими махінаці-

ями, які були легко помічені сотнями незалежних спостерігачів. „Вони не могли виграти інакше”, - пояснив британському журналістові один з київських оглядачів. Президент Росії Володимир Путін також вирішив підтримати кандидата від української влади. Але якщо Кремль і брав участь в українських подіях, то західні розвідки виявилися спритнішими, доходить висновку британський журналіст.

Західні спецслужби, як пише Том Манголд, використовували

інші технології – вони стежили за українською владою з допомогою супутників, підслуховували розмови та використовували старі відомі „брудні трюки”. В центрі мережі, що включала частину офіцерів української СБУ та спеціально присланих до київських посольств працівників ЦРУ та МІБ був Олег Рибачук, близький товариш Віктора Ющенка. Головним джерелом інформації для опозиції були українські спецслужби. Вони надавали інформацію Рибачукові, а він передавав її до американського та британського посольства.

Коли ж, попри всі попередження, стало зрозуміло, що „перемогу” Віктора Януковича забезпечують масштабні фальсифікації, країна стала наблизятися до конфлікту. Сотні тисяч людей вийшли на вулиці. Західні експерти вважали, що найголовніше – уникнути провокацій, і якщо витримає молодь, витримає вся країна. Тому майже військову дисципліну забезпечували на Майдані підготовлені активісти „Пори”, а за порадою західних спецслужб агресивність натовпу гасили безперервні рок-концерти.

В таборі Кучми-Януковича вирішили спровокувати прихильників Ющенка появою донецьких шахтарів, але вони приїхали вже такими п'яними, що не були здатними навіть на провокацію. У штабі Януковича кажуть, що горілкою їх напоїли також за порадою західних спеціалістів.

Коли не вийшло пересварити між собою виборців з різних таборів, влада пішла на відчайдушні кроки – вирішила придушити демонстрації з допомогою зброї. Увечорі 28 листопада близько 13

тисяч військових міністерства внутрішніх справ підняв по бойовій тривозі наказ генерала МВД Сергія Попкова. Але вірних режимові людей було мало вже і в цьому міністерстві. Через 45 хвилин телефони західних дипломатів розривалися від повідомлень про те, що війська вирушили до Майдану Незалежності. Незважаючи на ніч та туман, сателітні зображення підтверджували рух колон до Києва.

За даними, на які посилається британський журналіст, американський посол повідомив про це секретаря Державного департаменту США Коліна Павела. Той подзвонив до Кучми, однак український керівник не взяв слухавки. Тоді посол США подзвонив до зятя Кучми Віктора Пінчука і сказав, що президенту не вдасться відкритися, не відповідаючи на дзвінок з Вашингтону. У кількох телефонних розмовах та зустрічах Кучмі, Медведчукові та Попкову повідомили, що значна частина військових та СБУ вийшли з-під контролю уряду. Останній удар Кучмі завдало повідомлення від генералів СБУ про те, що вони збираються охороняти „невинних цивільних”.

На закінчення Том Манголд зауважує, що перемога „помаранчевої революції”, безумовно, належить самим українцям, але її святкуватимуть і ті люди на Заході, які вважають, що демократії інколи потрібний обережний поштовх для того, щоб 48 мільйонів людей могли скористатися нею вперше у своєму житті.

Марія Щур,
Радіо „Свобода“

Донецьк...

(Закінчення зі стор. 1)

нецьку таким чином робить свою частку для злагіднення політичних пристрастей в Україні. Недавно мені доводилось чути досить згрідливі коментарі одного українського політолога, мовляв, навіть за УРСР Донецьчина не висувала високих керівників, і трохи подумавши, додав: „Хіба що Ляшка”.

Мова йшла про Олександра Ляшку, колишнього голову Ради міністрів УРСР, за нинішніми мірками – прем'єра України. А це власне йому, прем'єрові Ляшко-ві, довелося в перших днях травня 1986 року пояснювати десяткам західних журналістів, що сталося у Чорнобилі. Тоді усі чільні партійні керівники, як в Москві, так і в Києві, позникали і для пояснення страшного лиха висунули голову уряду Ляшка. Він, до речі, щойно пару років тому помер, але до того написав і видав три томи своїх спогадів, давав інтерв'ю в пресі. За умов свободи слова він публікував все, що десятиріччями ховав перед тоталітарною системою, частиною якої сам був. Серед іншого, в 1950-их роках Олександр Ляшко, як партійний керівник Донецької області, довідався про жахи сталінських репресій від донецьких поворотців з заслання. Один з них, після 18 років каторги, вказав на діючого донецького кагебіста, який за Сталіна по-звірськи знущався над ним. Олександр Ляшко почав робити заходи – по партійній лінії, звичайно – щоб цього чекіста притягнути до відповідальності. Він дійшов до оточення „першого” тоді в Україні, Миколи Підгорного. А той переказав: „Нехай ваш Ляшко не лізе в кадри КДБ. Це не його діло. Якщо будемо так поступати, то за два тижні розженемо органи. А без них жити не можна. Це має розуміти секретар обкому”. Висвітлюючи жахи комуністичної системи на схилі свого життя, донеччанин Ляшко якоюсь мірою причинився до оздоровлення думки нинішніх дітей, які почали „помаранчеву революцію” і витіснили страх з голів своїх батьків і дідів.

Пригадується, як десь наприкінці 1994 року Донецьк відвідала делегація американських експертів-економістів. Тоді економіка України серйозно хиталася, а важка індустрія Донбасу просто лежала трупом. Американці раділи донецьким розвивати сферу обслуговування – готелі, ресторани, кав'ярні, щоб таким чином

затруднити частину непотрібних безробітних. Донецьк, як виявилось, за це взявся. Коли я туди приїхав наприкінці 2000 року, в центрі міста вже діяла і шоколадна фірма „АВК”, і нове спільне йордансько-українське підприємство з виробництва мила. На окраїнах міста все ще були старі советські житлові будинки, які розвалювались, і ще старіші хати без води й газу, які побудував для шахтарів понад сто років тому Джон Г'юз (звідти колишня назва Донецька – Юзовка).

І саме там, на окраїнах міста, працював Вячеслав Коваль, який за гранти добродійних фондів створив Агентство регіонального розвитку „Донбас”. Основна робота цього агентства – тренування молодих людей як громадсько-політичних активістів, те, що в Америці називають „empowerment” або здобуття своїх прав. Агентство також тренувало безробітних шахтарів для праці з сучасними технологіями.

І саме в цей час народилася ідея „Кольчуги” – саме в Донецьку. А „Кольчуга” потрясла глобальну „оборонку”, американську зокрема. Українська „Кольчуга” може „бачити” американський літак-невидимку „Stealth” пасивно, не засвічуючись як радар, і на віддаль значно дальшу, ніж, наприклад, американські літаючі системи „AWACS”.

Про це я довідався від старого ракетника і справжнього героя нинішньої України Володимира Горбуліна. Ще торік в серпні він описав в газеті „Дзеркало тижня”, що таке „Кольчуга”, та що ця система була повністю винайдена, запроєктована, фінансована і побудована в Україні, користуючись українськими талантами, українськими матеріалами і українськими грошми. Та навіть вантажівки, на яких це обладнання встановлене, – це кременчуцькі „КрАЗ”-и, про які колись говорили, що японські сталеливарні скуповують їх ... на брухт. Все це здійснено за дуже короткий час – вісім років (1993-2000).

Для цього фірма „Топаз” побраталась з Технічним університетом в Донецьку і таким чином не тільки спинила „витікання мізків” з України, але вчетверо збільшила кількість спеціалістів, яких zatrudнює.

Так що Донецьк – це не тільки „донецькі” (читай бандюги). Це один з ключових складників модерної України, і варто за нього піднести келих доброго артемівського шампанського. (А Артемівськ, до речі, також в Донецькій області).

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ” (Н.Дж.)

відбудуться

в неділю, 27-го лютого 2005 р.

о год. 1:00 по пол.

**в Українській Централі
240 Hope Avenue
Passaic, NJ 07055**

*Після загальних зборів кредитівки відбудуться
загальні збори товариства „Самопоміч”*

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Гуцульська коляда” Вірляни Ткач

Гуцули, яких сфотографував у Криворівні Александер Хантаєв

НЬЮ-ЙОРК. – Відома і популярна в нашій громаді режисер, сценарист та експерименталіст Вірляна Ткач саме тепер з захопленням працює над новим проектом, що має промовисту назву „Гуцульська коляда”. Як це сталося, що вона так зацікавилася саме гуцульською колядою, що її обрала як головну дійову „особу”

нової п'єси, розповідала Вірляна усім, хто хотів слухати, на відкритті цікавої фотографічної виставки в Нью-Йорку, що стала немов мистецькою рекламою для нового творчого задуму В. Ткач під назвою „Коляда”, що матиме прем'єру в театрі „Ля Мама” в Нью-Йорку 4 березня і житиме на сцені щоденно до 20 березня.

Відкриття фотографічної виставки праць Александра Хантаєва і показ відео-твору Андрії Одежинської у мистецькій співпраці з Ватоку Уено відбулося в приміщеннях ро-

Скрипаль з Гуцульщини

бітні театру „Ля Мама” 15 січня, і саме там, при відкритті, ми мали нагоду послухати ви-яснення Вірляни Ткач, що гуцульські коляди з Криворівні спонукали її використати цю тему як окрему театральну виставу. Вона вже двічі побувала зимою у Криворівні, захоплена місцевими старожилами, що свято зберігають традиції гуцульської коляди. Маючи гарячих прихильників свого нового задуму і навіть запевнення двох колядників з Криворівні, готових приїхати до Нью-Йорку, щоб взяти участь у виставі та відтворити живі зразки давніх гуцульських колядок, Вірляна розповіла про знамениті світлини, що їх зробив у Криворівні А. Хантаєв, і про свою працю над театральною виставою. На відкритті фотографічної виставки були присутні її виконавці – А. Хантаєв і А. Одежинська, а перед численною публікою, що відвідала виставку, виступили також добре відомі бандуристи Ю. Китастих та М. Андрєць з концертом колядок з різних регіонів України.

Численні відвідувачі виставки високо оцінили фото-твори А. Хантаєва, що вже в грудні були показані у Києві та у селі Криворівня, яке відвідувала В. Ткач з членами своєї групи, та яке надихнуло її до окремої фото-виставки та театральної вистави. Над виставою працювали разом з Вірляною у Києві мистці з Державного центру театального мистецтва ім. Леся Курбаса.

Вислід цієї спільної праці побачимо в театрі „Ля Мама” в днях від 4 до 20 березня цього року.

О. Кузьмович

1-877-STATE-11
StateTheatreNJ.org
15 Livingston Avenue
New Brunswick, NJ

SAVE WITH YOUR GROUP

Save \$3 on

Prague Symphony Orchestra

All-Beethoven Program
Tue, Feb. 22 at 8pm
Rastislav Stur, *conductor*
Navah Perlman, *piano*
Leonore Overture No. 3
Piano Concerto No. 3 in C minor, Op. 37
Symphony No. 5 in C minor, Op. 67
Tickets: \$25-60

Sponsored by

Underswritten by Donna and Jack Walcott.

Mention this ad to save \$3 on Prague Symphony Orchestra.

Also coming soon...

Mar. 15	Emanuel Ax & Yefim Bronfman
Apr. 28	Baltimore Symphony Orchestra
Apr. 30	Itzhak Perlman in Recital

Funding has been made possible in part by the New Jersey State Council on the Arts/ Department of State, a Partner Agency of the National Endowment of the Arts.

A State Theatre Business Sponsor

2004-2005 State Theatre Media Partner

Continental Airlines is the official airline of the State Theatre.

К. Карабиць диригує в Києві і Токіо

КИЇВ. – 26 січня у Києві відбулася прем'єра опери-ораторії „Київські фрески” композитора Івана Карабиця. За диригентським пультом стів його син – Кирило, якого призначено на посаду керівника симфонічної радіо-оркестри Франції. Цю посаду він поєднує з працею в Національній опері України.

У Києві К. Карабиць прибув після концертів у Парижі, Ліоні, Тулузі. Одразу після прем'єри він відлетів до Японії, де диригуватиме симфонічною оркестрою в Токіо. Далі два концерти в Страсбурзі, а після цього – концерти в Іспанії та знову виступ у Страсбурзі з відомим скрипалем Володимиром Співаковим.

Богдана Ступку нагородили в Росії

МОСКВА, Росія. – Колишній міністер культури України, відомий артист Богдан Ступка став лауреатом російської кінопремії „Золотий орел” за кращу чоловічу роль другого плану у фільмі „Водій для Віри” (режисер-постановник Павло Чухрай). Серед нагороджених також фільм Володимира Хотиненка „72 метри”, режисер Валерій Тодоровський (за фільм „Мій зведений брат Франкенштейн”), Валентин Черних (за фільм „Свої”), актори Сергій Гармаш, Альона Бабенко, Валентина Талізіна, Сергій Безруков.

УНІАН

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КООПЕРАТИВА

шукає

БУХГАЛЬТЕРА

- Кваліфікації:
- CPA або Bachelors degrees у фінансах
 - знання комп'ютерних систем включно Windows базованих програм
 - знання кооперативних установ бажано
 - знання української мови бажано.

Місцевість: Нью-Йорк/Нью-Джерсі. Платня за домовленням.

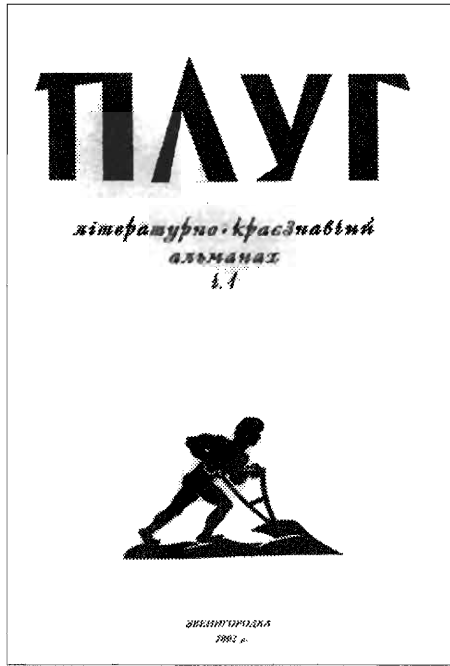
Зголошуватись до Всеволода Саленка, президента
Телефонувати **безкоштовно (866) 859-5848.**

Журнал „Плуг” відроджено в Шевченковім краї

Щиро дякую за „Свободу” і опублікування моїх рядочків про відхід д-ра Олега Волянського. Мені до цього часу не віриться, що я вже ніколи не отримаю святкової листівочки від нього. Сум огортає, що наше життя таке швидкоплинне...

Вже давно лежить у мене напоготові альманах „Плуг”, який я пересилаю до редакції „Свободи”. Вже і друге його число вийшло в світ. А зараз ми готуємо третє число „Плугу”, яке буде присвячене 190-літтю Т. Шевченка. До альманаху ввійшли дослідницькі статті краєзнавців Валерія Бурія, Григорія Іванченка, Вадима Мищика, Володимира Хоменка, Олега Шатайла, поезія і проза авторів Шевченкового краю.

Віра Оберемок,
с. Русалівка на Черкащині

3 поезії плужан 1920-их років

Степан Бен

О, хутори! Пронизані полинною печаллю
У згустках золотих і синіх вечорів,
Хто вип'є сон і сум ваш давній
І вийде сам із цих задимлених дворів?

Пливуть, шумлять і віють весни,
І ранки сплескують крилом,
А сонце кільчиться у плесах,
А сонце птицею – в село

Журнал „Плужанин”, 1926 р.

Олесь Донченко

І ліс притих, і все щось слуха,
І позір ліг десь на лани,
Де від могил сивіє смуга
Й вітряк самотній вдалині.
А де ж музика та зелена,
А хто мене тут привіта?
Кружляє лист лапатай з клена,
Горить одежа золота.
Стоять кленів барвисті вежі,
Березки білі і сосна,

Які шаліють тут пожежі,
Яка тут рідна сторона!..
Свічки осінні запалили
І йдуть кудись у глушину.
Забуто сурми галасливі,
Зелену давню метушню.
І я стою, піти не смію,
І як сказати, сказати мені:
Гей, шуму дайте, буревію,
І сурм огнених, і борні...

Журнал „Плужанин”, 1926 р.

За чепігами „Плуга”

Вступну статтю Михайла Іванченка з першого числа журналу „Плуг” подаємо зі скороченнями

Визвольна війна українства 1917–1921 років закінчилася його військовою поразкою. Боротьба продовжилася словом. Молоді письменники змагались між собою за „принади” футуризму, абстракціонізму, сюрреалізму, акмеїзму, конструктивізму тощо. На втіху більшовикам запозичене безглуздя руйнувало український національний менталітет. Потім літературну анархію почав гнзудати московський Пролеткульт.

Голод 1921 року залишив більшовиків поступитися, запровадити тимчасову Нову економічну політику з ринковими відносинами, попустити віжки літературному рухові. 5 квітня 1922 року заснувалася Спілка селянських письменників „Плуг”. Ідею її створення подав байкар, редактор „Селянської

правди” Сергій Пилипенко. До літературної оранки потягнулися тоді найзавзятіші життєздатні плугатарі селянського кореня. Сергій Пилипенко виявився вправним господарем літературної ниви.

Плужани збиралися щопонеділка у Всеукраїнському селянському будинку столичного Харкова. У залі, серед виставлених справжніх плугів та борін, автори обговорювали свої твори. Колишній козак Гайдамацького полку, згодом курсант юнацької військової школи УНР, Володимир Сосюра читав свої поезії. Виступав з оповіданнями командир артилерійської батареї УНР Петро Панч (Панченко). Бентежив слухачів козак кінного полку ім. Гордієнка УНР, натовді студент Олександр Копиленко. Веселив гуморесками недавній журналіст УНР Остап Вишня (Павло Губенко). Мало хто з плужан не гартувався у вирі боротьби за самостійну Україну. Усі плужани плекали материнську мову і звичаї предків, любили отчу землю. Хіба вони могли стати ворогами свого народу?

Присутніх на вечірці зачаровував лірикою з власної збірки „Плуг” Павло Тичина. Сповідавсь віршами секретар Спілки Андрій Панів. Непідроблена щирість дзвеніла у віршах Анатолія Крашаниці, Петра Голоти (Мельника), Павла Усенка, Марка Кожушного, Федора Злидні, Івана Шевченка, Івана Кириленка, красуні Наталі Забіли. Та й у поемах Грицька (Гео) Коляди, у байках самого С. Пилипенка була повна розкованість.

Заворожували оповідання романтика Андрія Головка, козака УНР, а з 1920 року – червоноармійця. Слухачам подобались читання Сави Божка з його книг „Козаччина”, „Хмельниччина”, „Гетьманщина”, „Над колискою Запоріжжя” та роману „В степах”. Виступав з оповіданнями й недавній січовий стрілець Володимир Гжицький. Свої оповідання виносив на суд побратимів Григорій Епик. Виступали Василь Вражливий (Штанько), Анатолій Таль (Товстоніс), Михайло Биковець, Яків Качура. Читали власні гуморески Юхим Гедзь (Савицький), Юрій Вухналь (Ковтун), Анатоль Гак (Антипенко). Дехто пробував сили в драматургії. Найліпше – Дмитро Бедзик, Василь Моринець, Василь Минко, Тодось

Степовий. Вечорниці єдиної тоді письменницької Спілки відвідували й позаспілчани. Бували тут поети Валер'ян Поліщук, Василь Блакитний, Майк Йогансен, прозаїки Гнат Хоткевич та Аркадій Любченко, критики Олександр Білецький і Володимир Коряк, драматург Микола Куліш.

В творах плужан переважала селянська, отже українська самосвідомість з прагненням власної державності. Навіть фіктивної, еволюціонуючої до незалежності, як здавалося багатьом. Тож одні камуфлювалися під боротьбистів, інші свято вірили їхній політиці, а декого з наймолодших манила клясова боротьба з її уявними „загірними комунами”. При становленні „Плуга” проявив сильну волю С. Пилипенко. Письменник діаспори Юрій Лавриненко (теж плужанин) згадував його „історичну, унікальну, незрівняну роль організатора незалежної окремої видавничої бази, без якої ніякого українського Літературного Відродження 20-их років не було б”.

На початку 1925 року „Плуг” мав 50 філій. До них входило 150 письменників та 800 студійців. З периферії почала творчо зростати Докія Гуменна. З Кавказу надсилала свої твори Варвара Чередниченко, яка при УНР вчителювала й розвивала „Просвіту” в Полтаві. У філії повітової Охтирки народилися перші вірші вічного бунтаря сімнадцятилітнього Івана Лозов'яги (Багряного). За поему „Скелька” (1928 р.) його загнуто у далекосхідні зони, звідки він утік. У філіях „Плуга” розпочали свою творчість Олесь Донченко, Терень Масенко, Панько Педа, Василь Мисик, Лесь Гомін та ін. На плужанських вечорницях у Харкові, окрім диспутів, відбувалися вистави й концерти. Літературні гуртки „Плуга” діяли також у військових частинах, на флоті, у школах червоних старшин. Видавництво „Бібліотека селянина” обслуговувало й півтора мільйона школярів.

Послідовно з'явилися альманахи. Щойно у лютому 1925 році з'явилося перше число двотижневика „Плужанин”. Спілка селянських письменників виростала в окрему впливову партію, ідеологічно міцну українством, небезпечну для комункультури. Відтак Політбюро ЦК КП(б)У намагалось знести „Плуга”. Від нього виділився комсомольський „Молодняк” (1926 р.). З плужанської

секції перетворилася в самостійну Спілка „Західня Україна”. Тоді ж компартія збрала Всеукраїнську Спілку пролетарських письменників задля „використання українського художнього слова, як знаряддя соціалістичного будівництва”. І для поборовання „Плуга”. З благословення ЦК КП(б)У до нього прилучився молодечий „Трактор” (1930), щоб тягнути його у бік комунії. Розмаїття організацій партія спрямувала на службу своїй ідеології.

Проте Другий Всеукраїнський з'їзд „Плуга” (квітень 1925 р.) виявив його непокорену силу. Пов'язані між собою філії виникали і в районних містах. До них горнувся численний резерв сількорів. Плужани посилено вчилися у своїх та світових клясиків і скептично поглядали на промосковську владу. Зрештою комунурядовцям увірвався терпець. Колишній чекіст М. Хвильовий спровокував літдискусію 1925–28 років, накинувся на плужан памфлетом „Про сатану в бочці або про графоманів, спекулянтів та інших „просвітян”. Українізація, як засіб совєтизації, не спрацювала. Під тиском ЦК ВКП(б)У „Плуг” скоротився з 222-ох літераторів до 136. Постанова ЦК ВКП(б)У від 8 квітня 1932 року „Про перебудову літературно-художніх організацій” неслухняного „Плуга” ліквідувала. Компартія взяла віжки літератури в свої руки.

Мало хто з плужан вцілів під репресіями Москви. Першим упав директор науково-дослідного Інституту літературознавства Сергій Пилипенко. Заарештованого 1933 року разом з О. Вишнею та О. Досвітнім його звинуватили у приналежності до УВО Євгена Коновальця і 3 березня 1934 року розстріляли. Водночас з Голодомором запалала інквізиція духовна. Село добивали разом з його речниками.

Наша національна література, навіть при освоєнні індустріальних тем, не позбулася селянського світовідчуття. Плужанська борозна поглибилася у творчості Ліни Костенко, Василя Симоненка, Михайла Стельмаха, Григора Тютюнника, Миколи Вінграновського та багатьох інших. Сучасне життя виводить „Плуг” із забуття. Не прижилася комункультура, не закорінилась й маскультура. Наперекір споживацьким тенденціям, літературну оранку не занедбають молоді плугарі.

Василь Дергач

Осінь пам'ять

Кипів неспокій. Ми жили в тривозі.
Сухі яри стрічались на путі.
Ми ж намагались

і в дрібненьких росах
джерела сили й радості знайти.
Зростали наші стебла і колосся
спішили наливатися, росли
І вирости зуміли і під осінь
врожаю перші зерна принесли.
І кривдою прибиті, як війною,
зросли й надії рутую рясною.
Сьогодні вже й

надбанками цвітуть.
І як же серцю знову не згадати
весну холодну, коли бідна мати
одна, без батька, нам стелила путь.

Михайло Іванченко

Так день-у-день
з прадавньої облоги,
Напевне, нам судилось на роду
Вбирати очима обрії тривоги,
Щоб зупинити будь-яку орду.

Тому і ходим сторожко за плугом –
Одна рука в чепігу уп'ялась,
Руків'я шаблі пригорнула друга,
Уста врагу сказати готові: „Зась!”.

Дмитро Павличко: Україна втрачена для імперії назавжди

14 січня у Львові відбулася презентація нової поетичної збірки Дмитра Павличка „Пам'ять”. Наступного дня він як Почесний доктор Варшавського університету поїхав до Варшави читати лекції про „помаранчеву революцію”. Перед самим від'їздом Д. Павличко відповів для „Свободи” на декілька запитань Лесі Івасюк. Текст цієї розмови вміщуємо нижче.

– Відбулися вибори, на яких ми відстоювали свого кандидата в президенти. На Вашу думку, що спонукало маси до активних дій – страх знищення чи національна свідомість?

– Причиною „помаранчевої революції” в Україні був цілий ряд злочинних дій уряду, Президента, пропрезидентської більшості у Верховній Раді. Передання в руки декількох родин найважливіших об'єктів загальнонаціонального майна, знищення села через реформу, яка власників малих ділянок землі зробила рабами зайд-орендаторів, русифікація засобів масової інформації та перетворення їх на рупор вихвалювання влади, переслідування та вбивства опозиційних політиків та журналістів, цинічне фальшування виборів 31 жовтня – це далеко не всі характерні ознаки режиму Кучми-Януковича. Іскра, від якої загорілось повстання народу – повторне фальшування президентських виборів 21 листопада. Але в пам'яті народу було все. І коліннявання Президента Л. Кучми перед Москвою, особливо його підтримка Єдиного економічного простору, підступного пляну колишньої радянської метрополії знову втягнути Україну в повну залежність від Росії, і отруєння кандидата від народу В. Ющенка, яке було на руку режимові, що відверто агітував за В. Януковича...

Протест нації, повсталі 22 листопада, спричинений патріотичною свідомістю й страхом знищення всіх свобод і досягнень, яких домоглися громадські й політичні організації в Україні. Під помаранчевими прапорами разом виступали українці і росіяни, представники всіх національних груп в державі, блок „Сила народу”, цілий ряд національно-демократичних партій, а також партії соціалістів і промисловців. „Помаранчева революція” зформувала політичну націю України. Вона об'єднана на засадах демократії і свободи. Українська національна свідомість стала насамперед притягальною прикметою для всіх, хто бореться за світову демократію, європейські стандарти життя.

– Як Ви оцінюєте розвиток української свідомості протягом останніх десятиліть? Чи зникли „українські національні комплекси”, котрі Ви згадуєте в своїй „Українській національній ідеї”, і в чому взагалі проявляються зміни в свідомості українця?

– Нове покоління українців, яке не пам'ятає радянських порядків, сприймає Україну як державу, яка неодмінно буде європейською, демократичною і незалежною. Ідея європейськості української нації сьогодні є панівною у нашій свідомості. Цього не зрозуміли колишні радянські чиновники, які стали на чолі незалежної України. Для них москвоцентризм надалі залишається ідеологічною домінантою їхньої свідомості. „Помаранчева революція” продемонструвала непримиренний конфлікт між новим поколінням українців і режимниками, старими мастодонтами, що

захопили владу в Україні після розвалу комуністичної московської імперії.

А захопили вони владу тому, що рухівці, які виборювали незалежність для України, нездатні були довести своє повстання до кінця, тобто для перемоги демократичних сил. Нездатні, бо були поділені між кількома вождями-дисидентами, які свої особисті інтереси поставили вище загальнонаціональних. В нас не було єдиного провідника. Ворожнеча між прихильниками В. Чорновола та Л. Лук'яненка довела до розколу Руху, створила умови для захоплення влади партійними та господарськими бонзами часів СРСР. Однак така ситуація навчила українців єднатися. Комплекс отаманства відійшов у минуле. З'явився В. Ющенко – єдиний визнаний провідник народу. Роз'єднаність замінилася імперативом єдності. І разом з цим пропав комплекс меншовартості і занепадницького настрою, що супроводжував українців упродовж століть.

Перехід на бік української держави численних російськомовних українців засвідчив нову якість української свідомості.

– На тринадцятому році незалежності як Західня так і Східня Україна продовжує „варитися” в російськомовному середовищі. Чи не вважаєте Ви, що свідоме проведення політики русифікації продовжується й понині?

– Так. Це найбільша дисгармонія, яка існує навіть в сьогоденній, пореволюційній Україні: інформаційний простір держави в руках русифікаторів. Потрібен час для того, щоб нова національна політика нового уряду кардинально змінила ситуацію. Тут повинен явити себе демократичний інтернаціоналізм, який дає можливість усім національним меншостям України розвивати свої мови і культури, але не дозволяє російській мові, яка була інструментом гноблення українського народу упродовж століть, забрати в українській мові її право бути єдиною державною мовою. Революція, зрештою, показала, що російськомовне населення України не вимагає державного статусу для російської мови. Треба виявити терпелівість до зрусифікованих українців. Не забороняти їм вживати російську мову у побутовому спілкуванні і всюди, де є потреба зберігати рівноправність мов. Але нав'язувати українському народові російську мову як мову офіційну – це недопустимо. Російській мові ніхто в Україні не загрожує, крім тих недалекоглядних політиків, які прагнуть для неї державного статусу. Треба покінчити з вічним протистоянням: протистоянням російської та української мови в Україні, а це неможливо зробити інакше, як тільки визнати за українською державотворчі функції, а за російською – право обслуговувати всіх, хто цього жадає, на рівні спілкування між людьми. І тільки там вона може мати державний статус, де українське населення переважають росіяни, наприклад, у Криму. Російська мова в Криму

має сьогодні державний статус паралельно з українською і татарською мовою. Такий стан речей на півострові треба зберігати.

– Коли і за яких умов Європа визнає і сприйме Україну як свою органічну частину? Чому вона зволікає з прийняттям України в ЕС?

– ЕС внаслідок перемоги „помаранчевої революції” змінила своє ставлення до України. Тепер з Україною буде інша розмова в Брюсселі. Керівники ЕС не будуть постійно оглядатися на Росію, як це було досі. Україна має реальні шанси почати переговори з ЕС про свій вступ до цієї організації. Певна річ, ми повинні негайно приступити до виконання багатьох завдань, що їх ЕС ставить перед державами, які вступають до ЄС. Україна стала демократичною державою – це перша умова для нашої інтеграції з Європою. Але в господарському розвитку нам треба ще багато зробити, щоб Внутрішній валовий продукт в Україні дорівнював бодай найнижчому продукту в одній з держав, які входять до ЄС. Допоки Україна не матиме таких економічних показників, як Польща, Угорщина, Німеччина, вона не може ставити питання про свій вступ до ЄС.

Однак, справа не в тому, чи Україна доможеться свого приєднання до ЄС у найближчі роки, а в тому, щоб домогтися якнайскорішого вступу до НАТО. Саме цього найбільше боїться влада Кучми-Януковича. В. Янукович в своїх передвиборних виступах взагалі відкидав право України мати будь-які контакти з НАТО. Але досвід наших західних сусідів показує, що Україні насамперед треба домогтися вступу до НАТО. Тоді Україну не сприйматимуть як буфер між Європою і Росією. Належність України до НАТО – а цього можна домогтися за два-три роки! – відіб'є охоту всім, хто бажає обернути її на частину зреформованої імперії на Сході Європи.

– Перший напад на українську державність, замаскований під вибори, було відвернено. Думаєте, причетні до нього понесуть юридичну відповідальність? Коли чекати наступного нападу і в якій формі він може бути?

– Правильно каже: „Напад на українську державність, замаскований під вибори”. Юридичну відповідальність повинні понести всі, хто замішаний у справу активного, тайного, жорстокого фальшування виборів. Як ви знаєте, адміністративної області, де фальшування проходило з особливою уважністю з боку державних чиновників, вже розпадаються. Деякі з них очікують звільнення з посад. Без сумніву, новий президент і новий уряд вимагатиме від прокуратури провести слідство й покарати винних за законом, а не за поголосками та нашептами.

Я брав участь у передвиборній кампанії, агітував за В. Ющенка на Черкащині та на Херсонщині. Я переконався, що місцева влада під загрозою звільнення з праці забороняла вчителям, лікарям та іншим людям, праця яких оплачується з бюджету держави, брати участь у зустрічах зі мною. Вважаю, що районна та сільська адміністрації, які таким чином залякували людей, повинні понести покарання.

Президентські вибори 26 грудня програли три головні антинародні сили: комуністи, чиновники режиму Кучми-Януковича і церква Московського патріархату. Якщо нова влада забуде про їхні злочиння, наступний напад на українську державність можливий. Власне, не напад, а повільна, повзуча контрреволюція, апеляція до демократичного сумління, перекрашування негідників у вірних слуг помаранчевого сонця. Допоки Україна не пов'яже свою долю з оборонними структурами НАТО, доти чатуватиме небезпека подібних нападів.

– Що для Росії більш небезпечне – виникнення другого Китаю на території малозаселеного Сибіру, поділ Росії між Японією, США і Китаєм чи існування незалежної України?

– Найбільша небезпека для Росії – це виховувати й пестити далі свої імперські почуття, триматись тоталітарних, великодержавницьких форм правління, переслідувати народи, що прагнуть до більшої автономності чи навіть до відокремлення від Москви. Існування незалежної України може стати великим благом для Росії, якщо вона справді захоче бути не пострахом, а партнером Європи. Без участі України Росія не може здійснювати важливих контактів з Європою та з Америкою. Ставлення Росії до України – це найглибший показник її демократії та цивілізації. Отже, проблема російської майбутності залежить не від взаємин Москви (добрих чи злих) з Китаєм, Японією та США, а від взаємин з Україною, яка показала ще раз під час „помаранчевого повстання”, що вона є складовою частиною Європи. Свого часу Росії не вдалося зробити Польщу й Фінляндію частинами Росії. Не вдалось оросійшити й прибалтійські народи. Прийшла пора визнати Україну втраченою для імперії назавжди. Але не втраченою для нормальних, рівноправних взаємин з демократичною Росією.

– На останніх виборах Москва зазнала поразки і не змогла відстояти свої інтереси в Україні. Тепер вона розробляє нову стратегію. Якою вона може бути, на Вашу думку? Чи можливий в недалекому майбутньому територіальний розкол України, маю на увазі спроби розбити територію України на автономні регіони чи федеральні землі?

(Закінчення на стор. 23)

Дмитро Павличко...

(Закінчення зі стор. 22)

– Територіальний розкол України неможливий. Не вдалася й остання спроба розколоти Україну, що відбулася в час президентської виборчої кампанії, коли ставленик Москви програв, незважаючи на агітацію на його користь самого президента Росії.

– Як ви оцінюєте перебування людей типу Черномірдіна, Гризлова, Лужкова в Україні, і хто може чи має право впровадити їх з території України?

– Міністерство Закордонних Справ України має право оголосити посаджених Москвою й послом Російської Федерації в Україні персонами „нон грата”. Досі дипломатичне відомство цього не могло зробити з однієї причини: закордонною політикою за Конституцією України керує президент держави...

– Чи припускаєте Ви можливість обрання президента України Верховною Радою з числа депутатів і наскільки це може бути вигідно росіянам з огляду на їх прагнення вернути свої сфери впливу в Україні?

– Обрання президента України Верховною Радою плянувалося адміністрацією Л. Кучми. Фракція „Наша Україна”, БЮТ й окремі депутати з інших угруповань проваляли цей антинародний плян. Думаю, за найближче століття до цього парламент України не буде повертатися. Я вважаю, що для України найкращою формою правління є президентсько-парламентська республіка. Верховна Рада України з великими труднощами формуватиме уряд, бо в ній нема й швидко не буде єдності політичної. Роль президента в Україні буде й надалі дуже великою, хоч, розуміється, деякі свої функції глава держави повинен віддати в руки місцевого самоврядування та парламенту. Президент України повинен мати право розпускати Верховну Раду, якщо вона не здатна буде протягом кількох тижнів сформувати свою більшість, а на її основі – уряд України. Для України також важливо, щоб обласні адміністратори призначалися в Ки-

сві, але їхні функції мали б обмежуватися стеженням за дотриманням Конституції на місцях. Не більше. Тому реформа в управлінні державою нам потрібна, але не така, як її плянувала адміністрація Л. Кучми.

– Як Ви дивитеся на спосіб ведення передвиборчої кампанії в Україні? В якій мірі у нас застосовується маніпулятивний елемент і яку роль відіграє обман виборця?

– Сподіваюся, досвід фальшування виборів президента 31 жовтня і 21 листопада 2004 року залишиться в пам'яті законодавчого органу держави. Потрібен новий закон виборів президента, де були б враховані помилки попереднього закону. Та найважливіше тут питання добробуту виборця, тобто народу. Заможний народ неможливо підкупити, хоч махінації на виборах трапляються і в багатих демократичних країнах. Листопадово-груднева революція в Україні – це наука для виборців, які продали свої голоси, а ще більше наука для тих, що ті голоси купували. Це було повстання насамперед проти обману виборця, проти безсовісної крадіжки голосу людини владою, яка звикла красти заводи, шахти, комбінати...

Влада ніколи не думала, що український народ так дорого цінує свій голос, своє право на вільне волевиявлення. Ця злочинна влада з ганьбою закінчила своє панування. Це найкращий доказ того, що ведення виборчої кампанії в Україні – справа надзвичайно делікатна, що український народ не дозволить нікому обдурювати себе. „Помаранчева революція” не може стати вічною гарантією дотримання закону дрібними чиновниками та урядовцями високих рангів, але вона змінила пам'ять народу, вписала до неї назавжди непокору фальшивій владі. Це той закон для виборів, який уже не скасує ні виконавча, ні законодавча влада.

Р. С.: Нову книгу Д. Павличка „Пам'ять” (ISBN 966-7760-78-2) можна замовити у видавництві „Високий замок”, м. Львів, тел./факс: 380 (032) 237-47-02, а також у видавництві „Основа”, м. Київ, тел.: 380 (044)295-25-82.

Вечір в пам'ять Миколи Вінграновського

ТОРОНТО – На вечорі в пам'ять поета Миколи Вінграновського, організованому НТШ в Торонто в один з останніх днів 2004 року, довголітній друг М. Вінграновського Ліда Палій виступила із споминами та міркуваннями про відомого поета і прозаїка з групи „шістдесятників”. Микола Вінграновський помер 27 травня минулого року. Ліда Палій – поет і лавреат премії Павла Тичини, якою нагороджують письменників поза Україною за їхній вклад в українську літературу.

Ліда Палій, коли це стало можливим при кінці 1980-их років, доклала багато зусиль, щоб вивести українську літературу, а головню українських поетів, на світову арену. Вона була активною в канадському ПЕН, канадській Спілці письменників, і першою намовила організаторів Міжнародного фестивалю авторів в Торонто („Toronto International Authors' Festival at Harbourfront”) запрошувати українських письменників на читання своїх творів. За свій вклад в культурне життя міста вона одержала в 2003 році Ювілейну королівську медаль від канадського уряду.

З Миколою Вінграновським Ліда Палій познайомилися в 1960-их роках, коли вона, одна з перших зі Заходу, поїхала в Україну, щоб нав'язати контакти з письменниками в Україні. Микола Вінграновський народився в 1936 році, виростав на Миколаївщині. Він вчився і працював у Київській кіностудії, як також в Москві, в Інституті кінематографії, де потрапив під крило кінорежисера Олександра Довженка. Ліда Палій підкреслила, що дружба з українським генієм вплинула на творчість М. Вінграновського й скріпила у нього любов до України.

М. Вінграновський видав понад десять збірок поезій, ряд прозових творів, десятки поетичних повістей. У першій його збірці „Атомні пре-

Ліда Палій і Микола Вінграновський в жовтні 1989 року на конгресі ПЕН в Торонто

Фото: Віталій Коротич

люди” він порушив глобальні проблеми, однак, він завжди пов'язував ці світові проблеми з Україною. В наступній його книжці – „100 поезій” – його голос став більш ліричним, притишеним. Ліда Палій пояснила: „У Вінграновського домінують почуття і настрої душі й феноменальна емоційність. Від вирізнявся від інших, тоді ще молодих письменників, особливим багатством, поетичністю мови, милозвучністю, м'якоплинністю та музичністю. Іван Дзюба назвав його „чарівником слова”. Ядром творчості поета завжди лишається любов до землі. Його тема: Земля – Народ – Україна. У цій тематичі, однак, немає у нього стереотипів, ні барабанної риторики”.

В шістдесятих роках Максим Рильський у газеті „Вечірній Київ” похвалив Вінграновського, особливо відзначив „національну емоційну стихію та довженківське начало”. Іван Дзюба підкреслював у вступі до однієї з пізніших збірок, що у Вінграновського – „органічна національність”. М. Вінграновський любив жінок. В любовних поезіях він висловлює глибокі й чисті почуття, інтимність, шляхетність, ніжність та культуру вислову. Треба додати, що М. Вінграновський писав також численні вірші для дітей. Його фантастичність і казковість дуже подобається дітям.

Оксана Закидальська

Родинний зимовий

„Вікенд” та прогулянка

на лежачках!

Запрошуємо на зимову Союзівку

18 – 21 лютого 2005 р.

Спеціальні ціни:

- 4 дні/3 ночі на Союзівці
- Сніданок щодня, вечеря у суботу та неділю
- Переїзд автобусом до лежачарських курортів
- Коктейль в неділю перед вечерею

\$125 від особи, якщо дві особи в кімнаті.

Податки і чайові включені. \$75 дол. для дітей віком 6 – 12 років. Квитки на підйомач не включені в ціну, лежачарські курорти будуть вибрані відповідно до погоди. (Ціни в суботу і неділю – 110 дол. від особи, в 2-особовій кімнаті не включають вечері в суботу).

По інформації тел.: (845) 626-5641
або www.Soyuzivka.com

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

в АМЕРИЦІ

запрошує на

Літературний вечір

відомої польської поетки

д-р АННИ ФРАЙЛІХ

професора Колумбійського університету.

У програмі:
двомовне читання віршів.

Вечір веде Василь Махно

в суботу, 19 лютого 2005 р.

о год. 5-й по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПОДОРОЖІ

Дольськ - забута сторінка історії

В минулому містечко, нині село Дольськ належало до Ковельського повіту. Це одне з давніх поселень Ковельського Полісся, про що свідчать кам'яні знаряддя праці, знайдені тут. Ще в сиву давнину ця місцевість приваблювала наших далеких прашурів: озеро, родюча земля, навколишні ліси з ягодами, грибами, звірами для полювання. Свою назву озеро, а від нього і все поселення, що знаходиться навколо нього, отримало від слова „долина”: озеро Дольське знаходиться в природній заглибині, долині і, як на рівнинне Полісся, має високі береги. Саме озеро – природного походження, з джерельною водою, рибними багатствами, своєю красою приваблювало до себе наших далеких предків, а в другій половині ХІІІ ст. на його берегах з'явилися ченці, які заснували святу обитель в ім'я Святителя Миколая. Були то ченці-коліоти, найвірогідніше, Зименського Свято-Успенського монастиря, які спасались від суєти світу. Озеро Дольське з його навколишніми лісами саме було таким місцем для спасіння душ ченців-коліотів. Найімовірніше, що саме волинський князь Володимир Василькович і був фундатором тієї обители, бо, як писав літописець, прославився він будівництвом храмів і монастирів.

Перша писемна згадка про Дольськ якраз і стосується монастиря Св. Миколая. Згідно з записами, знайденими в архівах князів Сангушків, бачимо, що в 1432 році обитель св. Миколая іменується вже давньою, їй в той час нараховували біля 150 років, тобто до часів князя Володимира Васильковича, який

саме тоді правив у Володимирі, стольному граді Волинської землі.

Як відомо, давні монастирі, храми землі нашої будувались з дерева – найдоступнішого, найдешевшого матеріалу, тому ставали найпершою легкою жертвою природної стихії чи ворожого нападу. Монастирський храм Св. Миколая і будівлі біля нього були також дерев'яні. Монастир Св. Миколая підтримували і пізніші власники містечка Дольськ – з 1486 року Ядвіга Стецьковна Ламанова, а від 1503 року – князь Андрій Сангушко. Первісні власники села, українські шляхтичі отримали князівський титул з додатком „Дольські”, пізніше вони поріднилися з іншими князівськими родами і їх рід перервався.

1 квітня 1512 року польський король Сигізмунд видав грамоту, якою підтверджував право князів Сангушків на Дольськ, яким вони володіли до 1621 року. Дальшими власниками Дольська були з 1713 року шляхтич Микола Стадницький, а в 1759 році, за привілеєм короля Августа ІІІ, Дольськ разом з Турійськими маєтками передано воеводі Підляському Йосипу Осолінському. В 1795 році Дольськ отримав граф Мошинський, але на той час вже від монастиря Св. Миколая лишилось лише монастирський храм, який як парафіяльний діяв до 1840 року, а тоді був розібраний. В монастирському храмі була благодатна ікона святителя Миколая, до якої щорічно відбувались масові проці з навколишніх сіл і містечок.

Яка подальша доля монастиря, невідомо, але можемо стверджувати, що не став він жертвою якоїсь

насилницької руїни від рук татар чи інших нападників. Свідченням того є речі з монастирського храму, які зберігались в мурованому парафіяльному храмі Успення Божої Матері в Дольську, побудованого 1835 року старшим сином графа Федора Мошинського Петром за заповітом його батька. Храм Успення Пресвятої Богородиці знищили в 1944 році німецькі вояки.

В Дольську існувала, паралельно з монастирським храмом, церква Вознесіння Господнього, яка зникла ще раніше. Про її існування засвідчувала ікона Воскресіння Христового, яка знаходилась в храмі Успення Божої Матері, в окремому кіоті, з відповідним написом. Цей храм, також дерев'яний, був розібраний перед 1840 роком. В Дольську у ХVІІІ ст. існувала друкарня, в якій було надруковано на старій українській мові трактат Фоми Кемпіса „Про наслідування Христа”.

Я побував у Дольську травневого соняшного ранку. Поруч озера, біля дороги Турійськ-Лукив, підіймається новий дерев'яний храм св. Параскеви, збудований в 2000 році за допомогою вихідця з Дольська Віктора Тимошука – депутата Львівської обласної ради. Храм належить до УПЦ Київського Патріархату. Літургію править українською мовою о. Ярослав Ковальчук. Від парафіян дізнаюся, що на запитання, які мене привели до Дольська, може відповісти вчителька-пенсіонерка Надія Цвигун, яка проживає в кінці вулиці Монастирської. А на початку цієї вулиці стоїть дерев'яний хрест-фігура, яким позначено місце, де стояв до 1944 року храм Успення Божої Матері.

Надія Дем'янівна зустрічає мене в своїй невеличкій, але дбайливо

доглянутій хатині. Розглядаємо зібрані нею документи. Дізнаюся, що навіть всі давні топоніми села збереглися: вулиця Монастирська, урочища Вовчище, Романіха, Качаниха, Святе озеро та інші.

Від гостинної хати Надії Дем'янівни дорога привела мене до символічної могили перед сільським кладовищем біля шляху, що веде до озера Святого і села Туричани. На могилі – дерев'яний хрест, на якому таблиця з іменами 22 місцевих вояків УПА, які загинули за волю України. Довгі роки їх імена замовчувались, а нині повертаються з забуття славні імена та забуті сторінки нашої історії.

Володимир Рожко,
м. Луцьк

Хрест на місці храму
Успення Божої Матері.

У К Р А Ї Н А

INDEPENDENCE TOURS: Aug 12-26 ... \$2695 tw CRIMEA (6), LVIV (3), KYIV (4)
 Aug 17-26 ... \$1990 tw LVIV (4), Karpaty Excursion, KYIV (4)

WESTERN UKRAINE and POLAND
 via Czech Airlines from Newark
 15 Day Air/land all Inclusive Tour \$2950 tw
KYIV (3), LVIV (3), YAREMCHE (2), LVIV (2), KRAKOW (3)
 plus: Ivano Frankivsk, Rohatyn, Vorokhta, Kolomyja, Zarvanytcia and Wielicka Salt Mines
Departures: Jun 24, Jul 29 and Aug 12

BEST OF UKRAINE
 via Aerosvit Airlines from New York
 13 Day Air/land all inclusive Tour Tw from \$2500
ODESA (2), KYIV (3), LVIV (2), YALTA (4)
 plus: Bakchysaraj, Sevastopol and Chersonesus.
Departures: Jun 09, Jul 21 and Sep 15

UKRAINE, POLAND and HUNGARY
 via Malev Airport from New York
 12 Day All Inclusive Tour Tw from \$2350
KYIV (3), LVIV (3), KRAKOW (2), BUDAPEST (2)
 plus: Weliczka Salt Mines and Szentandre Village
Departures: May 25, Jul 13 and Sep 07

UKRAINE, RUSSIA and FINLAND
 via Czech Airlines from Newark
 12 Day All Inclusive Tour Tw from \$3290
KYIV (2), MOSCOW (2), ST. PETERSBURG (3), HELSINKI (2) plus: Peterhoff
 *WHITE NIGHTS in St. Petersburg + Escorted by Dr. Walter Karpinich. **Departures:** May 20*, Aug 12 and Sep 23

UKRAINE – BUDGET TOURS
 via Czech Airlines from Newark
 10 Day: Air, Hotel and RT transfers \$1490 Tw
LVIV (5) and KYIV (4)
 Great for visiting friends and relatives!
 Explore Ukraine on your own!
Departures: May 20 and Sep 23

CRIMEA & Independence Day in Kyiv
 via Czech Airlines from Newark
 15 Day All Inclusive Tour \$2695 Tw
YALTA (6), LVIV (3), KYIV (4) plus: Alushta, Bakchysaraj, Chersonesus, Simferopol, Sevastopol.
Only one departure: Aug 12

MINI UKRAINE plus BUDAPEST
 via Malev Airlines from New York
 10 Day All Inclusive Tour Tw from \$1990
ODESA (3), KYIV (3), BUDAPEST (2) plus: Bilhorod Dnistrovski and Szentandre Village
Departures: Jun 12, Sep 18

TAK – YOUTH TOUR (Age: 20-35)
 via Czech Airlines from Newark
 19 Day All Inclusive Tour Tw \$ 2990
DONETSK (3), ZAPORIZZHIA (2), KYIV (3), LVIV (4), KARPATY (2), KRAKOW (3) plus
 Travel w. MYRON DEPUTAT and his musicians
 Sing and perform in Ukraine!!
Only one departure: June 13- July 01

800 242 7267 www.scopetravel.com 973 378 8998

DNIPRO RIVER CRUISES: Kyiv, Zaporizhia, Odesa, Sevastopol. Kherson, Dnipropetrovsk, Kyiv ... 10-15 Days Apr to Sep

НА ДОЗВІЛЛІ

Сто років тому „Свобода“ писала...

В числі від 2 лютого 1905 р.:

В справі духовної часописи. Наш нарід, чи властиво люд наш, люблюєть ся дуже в побожній лектурі і за нею питає. Перша користь практична з науки читання для сільського хлопця або дівчини, щоби помолитись на книжці. Се гордість для їх родичів. Сей обяв запримітив я в часі моєї кільканайцятьлітньої душпастирської практики в східній часті Галичини.

Много разів зайшовши несподівано до читальні або і до звиклої хати заставав я гурток людей при читанню побожних книжок. Варто поглянути, коли нераз вправний лектор читає виразно яку повістку релігійно-морального змісту і з як напруженою увагою слухає его скуплений кружок слухачів. Слезі видно в очах їх і чути побожні зітхання. Такі річі, видко, промовляють до чувства люду. По читанню розвиваєсь на той темат дискусія, полишаючи як найблагородніші вражіння в серцях учасників. Оказуєсь, що такі побожні повістки, легенди з життя святих відповідають успособленню нашого люду і ділають додатно на его релігійне образованє.

З другої знов сторони той самий люд любить веселі і забавні повістки, приповідки і сьміховинки, щоби по тяжкій праці і серед тяжких невзгод житя троха забавитись і розвеселитись. А як сего рода духовного розвеселяня і осолоди не знайде, то шукає її в корчмі і в п'ятиці. Отсе характеристична черта вдачі нашого руско-українського народу.

А насупротив дуже дивним являєсь факт, що наш сільський нарід річий практичних з его власного фаху не радо читає.

Зь Монесень, Па. Дорогі Братя и Сетры! Возьмѣмь собѣ за примѣръ Сьу Митрикѣ, котра передѣ кількома днями осталась вдовою зь трома дрібными дѣтьми. Щобы она почала теперѣ на свѣтѣ, якобы єѣ покойный мужѣ не належавѣ до нашего Р. Н. Союза? Чи має она якій мастокѣ тутѣ, вѣ Америцѣ, або чи має ґрунтѣ вѣ старімѣ краю? Нѣ, немає нѣякого маєтку, а тыхѣ триста долярівѣ що дістала зь головної касы Р. Н. Союза, стали єѣ дуже вѣ пригодѣ. Всѣ берѣть собѣ єѣ за примѣръ и скоро вступаєте до брацтва и Союза, бо не знаєте що зь вами завтра буде. Деякі люде кажутѣ, пощо менѣ вступати до Союза, я молодой и здоровый, нѣчого злого менѣ не стане ся. А я вамѣ скажу, що и покойный Юрко Митрикѣ бувѣ молодой и не п'яниця, аж ненадѣжно прийшла смерть у підкосила його молоде жите. Веселый и здоровый пішовѣ на ніч до работы, зігрѣтьи напивѣ ся зумной воды, и заслабѣ. Коли прийшовѣ до дому, вже бувѣ смертельно хорый, а заки приѣхавѣ вѣкарѣ, вінѣ вже померѣ. Отже не відкладаєте на пізнѣше, але чимѣ скорше приступаєте до Союза, бо

коли, не дай Боже, стрѣне васѣ яке нещастѣ, то потому будутѣ Васѣ зь гробу выкидати дѣти у жена, що-сьте имѣ нѣчого не лишили. **Якимѣ Цимбала.**

Сестры, Русинки, лучѣмь ся разомѣ! Отсими словами, відзываетѣ до васѣ рускі дѣвчата и жѣнки, що жисте тутѣ вѣ Америцѣ, и сподѣюсь, що мій голос не прогомонить надармо.

Неразѣ можна чути або читати, що які дѣти – така будучность народа, значить, які рускі дѣти, така буде будучность руского народа вѣ Америцѣ. Але чи подумавѣ хто коли о тѣмѣ, що які жѣнки и матери такі й дѣти? Тожѣ если хочемо, щобы рускі дѣти були добрі, працюючі, тверезі, патріотичні, поступові, то мусимо передовсѣмѣ старатись, щобы такими були ихѣ матери, бо хтожѣ має більший впливѣ на характерѣ и успособленє дитини якѣ на его рідна мати?

На жалѣ, до сего часу мало хто, про тоє думавѣ; мы, рускі дѣвчата и жѣнки спали (хочѣ и не всѣ) а наши мужчины сварились и все ще сварятѣ ся то за вѣры, то за погівѣ, то за фонетику и етимольогію... Правда, наши браты, мужѣ и взагалѣ мушины попри безкорисну сварку здобулись у на щось лѣпшого. Побудували церкви и школы, мають брацтва и організації, мають свои часописи, читальні и т. п., але все то переважно служить тѣлько для ихѣ интересовѣ і користи... Можемо мати організацію, котра бы дбала передовсѣмѣ о нашихѣ жѣночі інтересы, помагала намѣ полѣпшити нашу долю, розкривала намѣ наши очи. Що більше, мы моглибѣ мати навіть свою руску жѣночу часопись, якѣ мають: чешки – чешку, польки – польску и т. д., котра бы насѣ просвѣчала, учила насѣ якѣ сповняти наши обовязки, заступала наши права. Все те можливе, если только злучимось разомѣ зь любовию, вѣрою и надѣєю на лѣпшу будучность. Але щобы до того всего могли мы дійти, мы мусимо хоронитись тихѣ блудівѣ, які робили и роблять наши браты, мужѣ, отцѣ и т. д. Мы мусимо злучитись всѣ якѣ одна, безѣ взгляду на те чи котра походить зь Галичины, чи зь Угорщины, або чи одна уніятка, а друга православна, чи яка тамѣ. Всѣ а всѣ мусимо злучити ся разомѣ.

Вправѣ кажутѣ, що „бабы“ не годні разомѣ погодитись, але я вѣрю, що годні, если лишь имѣ справдѣ ходитѣ о якусь добру рѣчь, а не вывисшуванє себе понадѣ другихѣ, або щось подібного. Тому подаю підѣ розвагу всѣмѣ Сестрамѣ Русинкамѣ таку гадку:

1) щобы мы зішли ся на мітингѣ, (найлѣпше до Джерзі Ситі або Нью-Йорку, бо тамѣ найбільше рускихѣ дѣвчат и жѣнокѣ), порадились чи треба намѣ такой жѣночої організації.

2) щобы на тѣмѣ мітингу брали участь делегатки зь тихѣ сестрицтѣвѣ якѣ вже суть у другі жѣнки. Створимо руску жѣночу організацію вѣ Америцѣ. Анна Курила.

В числі від 9 лютого 1905 р.:

Зь Beaver Creek, Alta Can. Редакція „Свободы“ вже пару разівѣ пригадувала намѣ черезѣ свою часопись, щобы мы дещо написали о заснованю нашихѣ рускихѣ шкілѣ, однакѣ жаденѣ зь нашихѣ Русинівѣ не хоче ся тѣмѣ заняти. И я не стану тутѣ широко розписувати, бо знаю, що се мій даремный трудѣ, бо наши Русины забувають за нашу просвѣту, та за наши школы, и не звертають уваги на то, що то перша дорога, перша цѣль нашого житя, що намѣ того конечно потрібно.

Чи вы Русины не бачите, що намѣ бракѣ просвѣты, що наши дѣти виховують ся мовѣ тас звѣрина, народы просвѣщені дивують ся зь насѣ, що мы такі недбалі и завдають намѣ великого встыду! Они не можуть ся начу довати, що мы єсьмо такими темниками и не могутѣ собѣ того розяснити, звідки то такѣ ся дѣє, бо они не знають, що то наша така недбалість.

Мы повинни на то памятати, що наша тота просвѣта єсть найдорожший скарбѣ, котрый єсть самымѣ Богомѣ данный. Тожѣ браты, мы повинні тотѣ нашѣ скарбѣ хоронити. А тѣмѣ більше, щобы наши дѣточки не порівнювали ся до звѣрины, але до християньской дитини.

Чоловѣкѣ вѣ молодімѣ вѣку бере тото свѣтло за марну рѣчь, а прийшовши до повного свого розуму то часомѣ й пожалує, що не вмѣє читати и писати, бо часомѣ приключить ся вѣ житю, що на тотѣ часѣ не може найти писаря або такого, щобы дещо єму прочитавѣ и за грошѣ, не то за выгоду. Пам'ятайте браты, що якѣ мы не будемо ся о то дѣло старати, то сему нѣхто инчий не буде винуватий тѣлько мы самі.

Де єсть? Глядаю своєї жѣнки Антосѣ Репела зь Новой вси, повѣть Новый Санчѣ, Галичина. Пошлюбѣ вѣ другій день відійшла відѣ мене, не знаю вѣ котру сторону. Хтобы знавѣ, де она єсть, зволить менѣ подати єи адресу, а дістане \$5.00 нагороды. Она має вітця вѣ Шенандорѣ, Па., зве ся Павло Репела. Nikola Zukowski, 201 Oak Str., Providence, R.I.

Ювілей Ивана Нечуя-Левицкого. Дня 1. сѣчня сего року святкували вѣ Кієвѣ ювілей 35-лѣтної літературной працѣ Ивана Нечуя-Левицкого, одного зь першихѣ повѣстярівѣ у нашій літературѣ, якій у своихѣ творахѣ описувавѣ жите-бутє усьхѣ верствѣ нашего народа, а найлѣпші свої повѣсти написавѣ власне зь житя селянѣ. На се свято зѣѣхали ся у Кієвѣ гостѣ зь цѣлой Руси Украины. Вѣ недѣлю 1. сѣчня відбула ся заходомѣ кієвского „Літературно-артистичного общества“ такѣ зв. „академія“, на котрій численні представителѣ рускихѣ товариствѣ, редакцій и т. д. складали ювілятовѣ привѣтні письма та выголошували промовы. Привѣтні письма надіслано зь усьхѣ сторінѣ нашей рідной землѣ, гостей

було такожѣ дуже багато. Зь Галичины і у Буковинѣ явилось на тѣмѣ святѣ 13 осібѣ, представителѣвѣ рускихѣ товариствѣ у Львовѣ, Перемышлі, Коломѣ та Чернівцяхѣ. Вечеромѣ тогожѣ дня відбувѣ ся вѣ честь ювілята величавый бенкетѣ, на котрімѣ выголошено много тоастівѣ та промовѣ и порѣшено віднести ся до комітету російскихѣ міністрівѣ зь дома-ганємѣ знесеня указу зь 1876 року, якимѣ заборонено на Украинѣ украинську мову в письменствѣ.

Після ювілею Котляревского вѣ Полтавѣ, Лисенка вѣ Кієвѣ, ювілей Нечуя-Левицкого вѣ Кієвѣ, – се третє свято, яке зѣєднало цѣлу Украину, хочѣ роздѣлену політично межи двѣ державы, вѣ одну велику сѣмю, яка такими спільными публичными обходами стверджує свои непередаванні права до етнографічної теріторіи украинскихѣ земель и дає доказѣ, що нѣ злочины старой шляхотской Польщѣ та російскихѣ дарівѣ, нѣ варварскі законы вѣ Росіи не зломилѣ силѣ и духа украинского народа.

В числі від 16 лютого 1905 р.:

459 нових членів. Вѣ мѣсяцю Сѣчню 1905 приступили до „Р. Н. Союзу“ слѣдуючі нові Братства и члены: *Товариство Сѣчѣ вѣ New York, N. Y.*: Вѣлобрамѣ Иванѣ, Дашкевичѣ Фелѣксѣ, Яворовскій Иванѣ, Смолякѣ Семенѣ, Ханачовскій Иванѣ, Ханачовскій Михайлѣ, Пиндусѣ Данило, Куриця Тимко, Онишківѣ Миколай, Зазулякѣ Иванѣ. *М. Р. Н. С. вѣ Hartford, Conn.*: Лейко Иванѣ, Шемрило Кондратѣ, Воробель Андрей, Шемрило Алексій, Кавецкій Стефанѣ, Зѣлѣнка Стефанѣ, Ногасѣ Михайлѣ, Бохенко Иванѣ, Шельга Максимѣ, Кунцѣ Иванѣ, Княжевѣ Марта, Внукѣ Прокопѣ. *Бр. св. Арх. Мих. вѣ Latrobe, Pa.*: Варга Иванѣ, Кампо Михайлѣ. *В. З.*: Криницькій Андрей, Гузелякѣ Гнатѣ, Цуцура Иванѣ, Янчевскій Иванѣ, Гунча Федорѣ, Цуцура Данько, Шляхта Лука, Данько Лікачѣ, Риджаничѣ Иванѣ. *В. 4.*: Костикѣ Иванѣ, Демковчѣ Петро, Фисякѣ Текля, *В. 5.*: Курнуцѣ Йосифѣ, Ляхѣ Михайлѣ, Ковачѣ Василѣ (і т. д.).

В числі від 23 лютого 1905 р.:

Поговірки

Чому чортѣ мудрый – бо старый. Зь дурною головою рукамы и ногамѣ бѣда.

На похиле дерево і козы скачуть. Пусти чорта вѣ хату, то вінѣ и на пѣчь суне, и ладаномѣ не выкуришь.

Голодному завсе полудне. Ситый голодному не товаришь. Гірко запрашой, солодко зѣжѣ. Вчи лѣнивого не молотомѣ, а голодомѣ.

Вола голова не болѣла, якѣ ко-рова теля родила.

Сонѣ – мара, Богѣ – надѣя. Спанємѣ голоду не перебудеш. Пусте пустого тримає ся. На бѣдного гавкають и собаки. Бѣда куца, а лихо чубате.

Дурневі смѣхѣ, розумному слезы.

Мову того часу збережено

*На День Валентина, 12 лютого 2005 р.,
смачна вечеря та чудова забава
Ціна 24.95 дол. плюс податки і чайові.
Початок о год. 6-й веч.*

*... it was the day I met you &
you were the one for me and that feeling has not
On this Valentine's Day I celebrate my love for
with you, expressing all the wonderful feeling
that I have for you...*

Спеціальні ціни за кімнати:

60 дол. – звичайна
70 дол. – люксова

Телефонувати у справі замовлення:

(845) 626-5641

216 Foordmore Road • P. O. Box 529 • Kerhonkson, NY 12446 • www.Soyuzivka.com

UKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

SUMA (Yonkers) FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА

40 Years of Service to Our Members and Ukrainian Community

40 Років на службі членству і громаді

- Додаткові години урядування
- Обслуговуємо від 8:30 ранку до 8 год. веч.
- Вікно- каса (Drive Thru) при головному бюро
- АТМ 24 години, 7 днів (при головному бюро)
- Зберігальні скриньки (save deposit boxes)
 - Visa кредитна картка лише 9%
 - Нові позички
- Позички на землю (Vacant Land Loans)
- Позички на будову (Construction Loans)

Високопрофесійні працівники нашої кредитівки радо допоможуть поклагодити Ваші фінансові справи. Ставайте членами Кредитівки СУМА і скористайте із наших найкращих умов.

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701-6841

- Tel: (914) 220-4900 Fax: (914) 220-4090
- E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
- 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900

Філія в Спрінг Валі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498

DNIPRO

26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(586)759-6563

АВІЯКВИТКИ в УКРАЇНУ

туди і назад
починаючи від
\$640.00

ПАЧКИ в УКРАЇНУ

за
фунт **79¢**

Картки
Телефонні
до України
\$10.00

Перепишемо
відеокасети з
Європейської на
Американську
систему і навпаки

ПРОДУКТОВІ
ПАЧКИ

Пачки в країни
Балтії, Польщу,
Росію, Білорусь,
Молдову, Чехію
і Словачію

ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ
до УКРАЇНИ

Ukrainian Gift Shop

11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

Вже Пора стати членом Каси

Шер Сертифікат

Термін 20 місяців

4.50%*

Annual Percentage Yield

Якщо ви отримуєте Direct Deposit
на свій рахунок у Кредитівці.

Термін 10 місяців

3.50%*

Annual Percentage Yield

Тільки \$1,000 мінімальна сума

Звичайне Шер Конто

2.25%*

1-ший квартал 2005р

Annual Percentage Yield

Тільки \$5 мінімальний баланс!

Your savings federally insured to
\$100,000

NCUA

National Credit Union Administration,
a U.S. Government Agency

В околиці Чикаго і Но Джерсі

Home Office 2332 W. Chicago Ave. 773-328-7500

Selfreliance.Com

*Annual percentage yield (прибуток у річному відношенні). "APY" актуальне для Шер Конто з 1-го січня до 31-ого березня 2005р. Час отримання сертифікату обмежений і може бути змінений без повідомлення. Мінімальний вклад \$1,000, максимальний \$100,000 на члена. Завчасний вибір підлягає обмеженням прибутку. Телефонуйте до бюро кредитівки за докладним поясненням. Тільки для наших членів.

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій
- Користуючись нашими ARS наліпками
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення)
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські

Roxolana Money Service

В Україну:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$800 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$600 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саламі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

• РОЗШУКИ •

Розшукуємо сім'ю **БІЛОУСА ОЛЕКСІЯ АНТОНОВИЧА**, нар. приблизно 1911 р. в селі Тарасовичі, Київської обл., Вище-Дубечанського району Розшукують діти його брата (Білоус Максим Антонович, помер в 1992 р.), Білоус Анатолій Максимович і Білоус Софія Петрівна

Писати на адресу: Білоус Анатолій Максимович, 02002 м. Київ, вул. Микільсько-Слобідська 4, кв. 212.
Тел.: 8 050 331-3259

• ПРАЦЯ •

TAILOR/SAMPLEMAKER.

Custom Tailoring House seeks F/T Tailor. 5+ Yrs. Experience w/fine fabrics, canvas fronts, handset armholes. Excellent handwork. LIC, 1 stop from Manhattan. Call of FAX Resume.

Tel.: (718) 937-3636
Fax: (718) 937-3699

• РІЗНЕ •

Вийшла з друку художня книга **ВІКТОРА ПОТЕРАЙЛА „Довгорукий Юрій“**, де автор викладає свої погляди на творення давньої Української держави, тобто події, які тісно переплітаються з сучасним. Книгу можна придбати у автора за 20 дол. за адресою: **Viktor Poteryaylo, 25-21 31 Ave., #C21, LIC, NY 11106.**

Відеокасети

„ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ“

можна замовити за адресою:

Petro Vashchuk, 10387 Valley Forge Dr., Apt. 212, Parma Hts., OH 44130

(440) 885-2272, (216) 323-2605
e-mail: kozakpetro@yahoo.com

Ціна – 25 дол. з пересилкою.

УКРАЇНЬСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

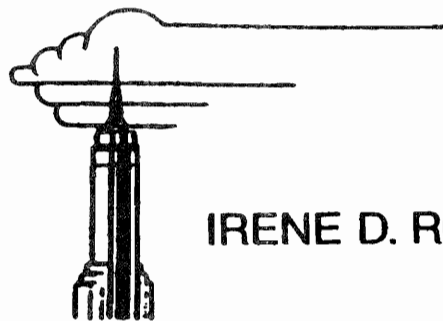
1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

РЕКЛЯМА – ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Tel.: (973) 292-9800 дод. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: svoboda@att.net

Поштою: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

ADVERTISING DEPARTMENT

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

ЗМІНА АДРЕСИ

- ☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Відправляємо і поважаємо митні справи.

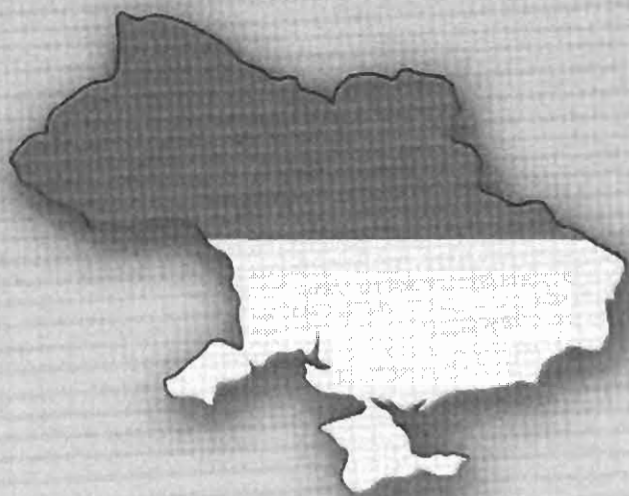
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

НОВІ

НИЖЧІ РОЗЦІНКИ*

З деяких міст США**

Країна	Сума переказу	MoneyGram Розцінки*
Україна	\$0 - \$100	\$6.00
	\$100.01 - \$200	\$8.00
	\$200.01 - \$300	\$10.00
	\$300.01 +	4%

ГРОШІ ПРИБУВАЮТЬ ЗА 10 ХВИЛИН†

Безпечний, швидкий спосіб переказати гроші по всьому світу

*В додаток до оплат за переказ, конвертування в локальну валюту буде здійснено за курсом MoneyGram або агентів компанії. Розцінки за переказ дійсні тільки в окремих регіонах. **Оплати важні з New York City, Los Angeles, San Francisco, Sacramento-Stockton-Modesto. †Обслуговування здійснюється у часи роботи агентів. Money Gram ліцензовано надавати послуги переказу грошей Banking Department of the State of New York.

1-800-MONEYGRAM® www.moneygram.com

MoneyGram®

Міжнародний переказ грошей

© 2004 Travelers Express Company, Inc. All rights reserved.

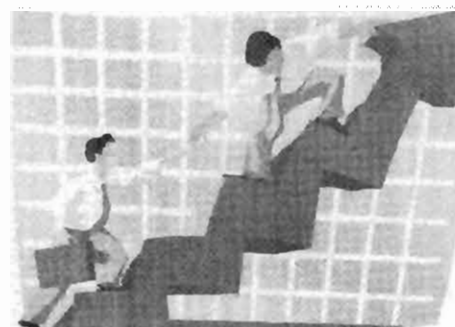
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

108 SECOND AVENUE

NEW YORK NY 10003

TEL: (212) 473-7310 FAX: (212) 473-3735

**ОДНА З НАЙПОТУЖНІШИХ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ США
ПОДАЄ РУКУ ПОМОЧІ СВОЇМ ЧЛЕНАМ У ВСІХ ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ**

ЗАОЩАДЖУЙТЕ У НАС, ВІДСОТКИ ЗАРАЗ НАЙВИЩІ!

ВИТІДНО РОЗТАШОВАНІ ФІЛІЇ:

ФІЛІЯ В КЕРТОНКСОНІ:
6325 ROUTE 209 KERHONKSON, NY 12446
TEL: 845-626-2938
FAX: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 UNIONDALE AVE, UNIONDALE NY 11553
TEL: 516 565-2393
FAX: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІЇ:
32-01 31ST AVE ASTORIA NY 11106
TEL: 718 626-0506
FAX: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SRNYFCU @AOL.COM

ІНТЕРНЕТ:
WWW.SELFRELIANCENY.

ПОЗА НЬЮ ЙОРКОМ ДЗВОНІТЬ БЕЗКОШТОВНО:
1-888-SELFREL

**ВЖИВАЙТЕ RELY-ON-US 24/7
ЩАДОБОВИЙ ТЕЛЕФОНІЧНИЙ ДОСТУП ДО ВАШИХ РАХУНКІВ**

„Відійшла людина”...

На вічну згадку Галі Клим
в сорокодень закінчення її життєвої мандрівки

Хай цих моїх кілька слів буде жмутком „незабудок” на нову свіжу могилу... Раннє дитинство Галі проходило на соняшному Поділлі, яке в 20-их роках минулого століття все ще жило своїм давнім життям і звичаями – від мандрівного вертепу до гайлок біля церкви, співу дівчат, що верталися з поля вечірною годиною і плетення святоіванівських віночків. Польська пацифікація і згодом воєнні події сильно захитали не тільки тим рустикальним затишшям, але і цілим життям Галиної генерації, якій, за свої шкільні роки, довелося зазнати ще й советську і німецьку окупації.

Середню освіту одержала Галя ще в тернопільській гімназії „Рідна школа”, відомій зі своїх традицій релігійно-патріотичного виховання. Рівночасно з наукою в гімназії Галя починає заняття в Тернопільському Музичному Інституті, філії УМІ у Львові. Міцною заохотою для Галі стали інтенсивні, хоч короткі студії в класі фортепіану Василя Барвінського у Львівському УМІ.

Всі ті добрі початки і пляни перервала несподівана загроза другої окупації Галичини советами, а арешт батька більшовиками ще в 1941 році, перед їхнім відступом, змусив нас покидати рідний край. Тернопіль вже був підмінований німцями, наша хата розбита гранатою. З кількома клуночками в руках почалася наша „еміграція” – спочатку пішки до найближчих сіл, а далі – випадковими, часто тягаровими, поїздами, військовими вантажівками, що підбирали нас по дорозі „на захід”. Через Словаччину добилися до Відня і просто – в горезвісний табір Шратгофу, а згодом підземним коридором – в дещо кращі бараки багатонаціонального Гунтрамсдорфу. Та й тут тільки перебули зиму. Відень вже горів на окраїнах від більшовицького наступу, коли ми знов опинилися на завантаженому шляху. Якийсь довжелезний важкий військовий транспорт – не питаючи, хто ми і куди, – підхопив нас і по цілоденній подорожі, так же безцеремонно, скинув в чудовому гірському закутку західної Австрії, Ебензее. Тут ми були, мабуть, єдиною цивільною родиною „біженців”, поки в травні 1945 року американське військо відкрило глибоко в скелях існування концентраційного табору, і ми зустріли українську групу звільнених в'язнів. З їхньою допомогою переїхали до Мюнхену, де німецька влада передала в користування колишніх в'язнів старий шкільний будинок, що згодом став українським студентським гуртожитком під назвою „Фюріхшуле”.

Так почалося наше пововісне „нормальне” життя, і для багатьох з нас, по-мимому всіх труднощів, поневірянь, голоду, – чи не найцікавіший і найбуйніший період нашої тривожної молодості. Понад п'ять років кипіло тут життя – студентське, політичне, мистецьке, наукове, навіть видавниче, і скільки людей перейшло скрипучими сходами школи та знайшло тут свій притулок!

Німці нерадо і за призначенням відсохтом приймали чужинців до своїх високих шкіл, та Галі пощастило дістатись, за вступним іспитом, до відомої музичної школи „Staatliche Academie der Tonkunst”, в Мюнхені і мати право жити „на приватці” при німецькій родині. Прожиток, однак, виявився не простим. В нашій кімнатці зовсім не було ogrівання, але стояло ліжко, стіл, два крісла і піяніно при стіні. Зимою в куточках стелі сріблелися мороз, тож я до полудня вчилася в ліжку під доброю німецькою периною, а Галя вправляла на фортепіані, розгріваючи червоні за-костенілі пальці, поки приходив час іти до гуртожитку на „ein Torf” зупку і їхати на лекції до школи. Розвагою для нас всіх було зустрічатися щодня у Фюріхшуле, де відбувалися реферати на різні теми, студентські зібрання і конгреси, суботні забави, пластові сходи, спортові змагання та всякі патріотичні і мистецькі імпрези, в яких Галя брала постійну участь, акомпанюючи співакам, студентському хорові тощо.

В 1949 році я з мамою, що весь час жила в таборі Ді-Пі біля Мюнхену і постійно помагала нам своїми „керпакетами”, емігрувала до Америки, а Галя кінчала ще свої студії. Не раз потім згадувала, як вона хвилювалася, коли їй за чергою випало здавати кінцевий іспит після відомого вже тоді студента, Вольфганга Саваліча. В 1951 році теж переїхала до США і замешкала в Ньюарку. З того часу, після довгих років спільних мандрів і переживань, наші життєві стежки розійшлися.

Разом з іншими учителями музики Галя відновлює тут, в Америці, Музичний Інститут (УМІ) в Нью-Йорку, а згодом – власний відділ класи фортепіану і теорії в Ньюарку-Ірвінгтоні, якому присвячує понад тридцять років дуже інтенсивної і самовідданої праці. Учні – а було їх понад сто – стали її власними дітьми, яких вона провадила не раз від восьмого року життя аж до коледжу. Кілька з них теж посвятилися музиці і зараз є викладачами у вищих школах. Галя весь час влаштовувала збірні чи індивідуальні концерти своїх учнів, змагання, дитячі інсценізації, маскаради, імпрези на добродійні цілі тощо. Будучи членом американської „Music Educators Association”, багато часу і труду присвячувала компетиціям свого відділу з американськими школами і, яке було напруження й радість, коли її учні вигравали перші місця, помимо суворих комісій і точкування до соті одиниці включно. Як акомпаніатор солістам, співакам, декляматорам і місцевому хорові, вона постійно була зайнята на прерізних громадських імпрезах та концертах, включно з поїздкою хору до Риму. Для доповнення музичної освіти вона підготувала докладні скрипти з різних ділянок теорії музики, які використовувала для навчання своїх учнів і які зараз знаходяться в Україні для використання в шкільних підручниках. Будучи добродушною вдачею, Галя була, однак, дуже вимоглива до своїх учнів, але такою ж була до самої себе, готуючи власноруч з великою прецизністю афіші, програмки чи пізніші звідомлення і рецензії в пресі.

І раптом прийшов крах. Коли Галині учні, закінчивши УМІ, почали переходити на модерніші професії – комп'ютери, фінанси, закидаючи не раз зовсім зацікавлення музикою, – в Галі з'явилося почуття втрачених років праці, змарнованого часу і енергії... Початкові симптоми депресії швидко перетворились в довгу, затяжну недугу, до якої долучилось ще відкриття менаджіями, наслідки прихованого (silent) паралічу і інші фізичні недомогання, які мучили Галя від 1986 року аж до її смерті. Постійні лікування в різних шпиталях та поступова втрата можливості самостійного проживання ще більше поглиблювали почуття депресії і фізичної неспроможності.

Закинувши зовсім музику, Галя ще деякий час працювала в Українському Народному Союзі, але від 1997 року перейшла на постійне проживання до мене. Я особливо вдячна її опікунці, що останні два з половиною роки займалася нею, як рідною мамою, читала їй, співала, молилася разом і не відступала від неї день і ніч.

Галя, на жаль, жила вже у своєму окремому світі, захмареному і безнадійному, крізь який, наче сон, пробивалися іноді імена її колишніх учнів, давніх друзів, рідних, осіб з її найближчого оточення. Життя гасло з дня на день, а жити так хотіла і не раз жалісно казала: „Сяню, Славицю, Бозю – рятуйте мене!”. Та Бозя зарядила інакше – в погідний ранок, 22 жовтня, поклікала її до Себе, визволивши зо всіх душевних і тілесних мук земного життя.

Хай потойбічний світ буде кращим для Тебе, Галю, назавжди.

*„Заплачуть рідні і сестра,
Заплаче скорбна Україна,
Бо в муках відійшла з життя
Частина нації – людина”.*

(Від кузена Андрія Кліма в Україні)

Сестра

Ділимося сумною вісткою, що 17 січня 2005 р. відійшов від нас
у Божу вічність на 94-му році життя улюблений
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДІ і ПРАДІДІ

бл. п.

ТЕОФІЛЬ КУЛИК (ФІЛЬКО)

нар. 19 грудня 1911 р. у с. Яричів, Україна.

З великим болем і смутком залишилися:

дружина – ІВАНКА МАКСИМІВ КУЛИК
син – ТЕОФІЛЬ з дружиною БАРБАРОЮ та дітьми
дочки – ОЛЯ з мужем ЕРКОМ ПАЛИДОВИЧ, дітьми і внуками
– МАРУСЯ ВЕНГРИН з дітьми і внучкою
– ХРИСТИНА з мужем КЕННИ КУЗМИК, дітьми і внуками
племінник – ОЛЕГ з дружиною МАРІЙКОЮ МАКСИМІВ, дітьми і внуками.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 1 лютого 2005 р. відійшов
у вічність на 82-му році життя, наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ВОЗНИЙ

нар. 27 грудня 1923 р. у Львові.

ПАРАСТАС відбудеться в понеділок, 7 лютого 2005 р. о год. 7-й веч. в
українській католицькій церкві св. о. Миколая у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок, 8 лютого 2005 р., о год.
10-й ранку в українській католицькій церкві св. о. Миколая у Філядельфії,
а опісля на цвинтарі св. Марії у Fox Chase, PA.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – ІВАННА
син – КОНСТАНТИН з дружиною МАРІЄЮ
дочка – МАРТА з чоловіком БОГДАНом
внуки – ДИМИТРІЙ, МИКОЛА, МАРКО, РОМАН
сестринка – ДУДУНЯ
братанки – ХРИСТИНА, ЛІДА, ПЕТРО, ВІКТОР
ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що в середу, 26 січня 2005 р.
відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ та СЕСТРА

бл. п.

КАТЕРИНА МИСЬКО

нар. 9 січня 1910 р.

ПАНАХИДА ВІДБУЛАСЯ в понеділок, 31 січня 2005 р. в похоронному
заведенні „Humiston“ у Кергонксоні, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 1 лютого в українській
католицькій церкві св. Трійці у Кергонксоні, Н.Й., а відтак на українсь-
кому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у глибокому смутку:

син – БОГДАН
донька – ОРИСЯ
внуки – АНДРІЙ і ТОМ
сестра – АННА КОВАЛЬЧУК

Вічна їй пам'ять!

У ДВАДЦЯТИЛІТТЯ РІЧНИЦІ СМЕРТИ
НАШОЇ НАЙДОРОЖЧОЇ
МАМИ І БАБУНІ

бл. пам'яті

ЕВФРОЗИНИ ЙОСИПИ ВІНАР

з дому ДОРИК

(*10.XI, 1896 – †18.II. 1985)

колишньої директорки дівочої школи ім. Бориса Грінченка у Львові,
заслуженого довголітнього педагога в українознавчій школі в Клівленді,
дружини бл. п. проф. ІВАНА ВІНАРА
директора дівочої гімназії Рідної Школи Фундації І. Кокорудзів у Львові.

ПАНАХИДИ за спокій душі Покійної будуть відправлені в таких церквах:

в церкві св. Андрія при Гертц Рд., у Пармі

в неділю, 20 лютого 2005 р., о год. 12-й пол.;

у церкві св. Преображення, в Денвері

в п'ятницю, 18 лютого, 2005 р., о год. 8-й ранку;

в храмі св. Юра, у Львові,

в п'ятницю, 18 лютого, 2005 р., о год. 11-й ранку.

Про ласкаві молитви за душу Покійної просять:
син БОГДАН та внуки ТАРАС, МИХАЙЛО і РОКСОЛЯНА;
син ЛЮБОМИР з дружиною АНЕЮ і внучка НАТАЛКА;
та родина в Канаді і Україні.

Вічна їй пам'ять!

Відзначаючи двадцятиліття смерті нашої найдорожчої МАМИ

бл. п.

ЕВФРОЗИНИ ВІНАР з дому ДОРИК

жертвуємо 2,000 дол. на Інститут Дослідів Української Діаспори
Національного Університету „Острозька Академія“.

Сини:

Богдан Винар і Любомир Винар

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО
ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

СВІТОВА РАДА УКРАЇНСЬКОГО
ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ
„УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК“

з великим сумом повідомляють українське
громадянство та членів Українського Історичного
Товариства в діаспорі й Україні, що 28 січня 2005 р.
у Монреалі (Канада) відійшов у вічність на 89 році життя

бл. п.

д-р МАРКО ДМИТРОВИЧ АНТОНОВИЧ

(7.VII.1916 – 28.1.2005)

видатний український історик і літературознавець, будівничий української національної культури і організатор українського наукового життя, член-засновник і колишній заступник голови Українського Історичного Товариства, колишній співредактор журналу „Український Історик“, видатний Президент Української Вільної Академії Наук у США, автор численних наукових досліджень, редактор наукових збірників і журналів та видатний суспільно-політичний діяч.

Марко Антонович, внук славного історика Володимира Антоновича і син видатного вченого Дмитра Антоновича продовжував і репрезентував світлу київську наукову традицію в УВАН і УІТ. Марко Дмитрович ціле своє працелюбне життя присвятив національно-державному відродженню Батьківщини – він був полум'яним патріотом України.

Горем опечаленій дружині Мирославі і родині в Канаді і Україні складаємо найглибші співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 28 січня 2005 р.
на 89-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

д-р МАРКО ДМИТРОВИЧ АНТОНОВИЧ

дійсний член і президент (1993 – 1997 рр.)
Української Вільної Академії Наук у США

Висловлюємо глибокі співчуття
дружині МИРОСЛАВІ АНТОНОВИЧ, дітям і внукам.

Мир його душі і вічна пам'ять у наших серцях!

УПРАВА УВАН у США

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

За мову і зміст
посмертних оголошень подяк
редакція не відповідає

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець
забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: iouri_uke@hotmail.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець
забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Stable Lane tel./fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J. 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

L. Kulynych Cinematic Experience
Specializing in Filming
**Ukrainian Weddings and
Special Events**
Web: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин:
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

**АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК**

**КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ**

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної
діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

**157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002**
(Тільки за попереднім домовленням)

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages
throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed
stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111
TEL.: (267) 784-5019

16.9¢/min
CALL UKRAINE

Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.6¢/min.

1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES

Львів/Одеса
450 дол. + tax (round trip)
320 дол. + tax (one way)

Київ
549 дол. + tax (round trip)
375 дол. + tax (one way)

Restrictions Apply

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189**в Торонто (416) 761-9105**e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

**ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ**

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!